

PALSTATEKSTINI 2009

OLEN SYDÄMENI POHJASTA KIITOLLINEN JEESEKSELE HÄNEN SUURESTA ARMOSTAAN JA AVUSTAAN ELÄMÄSSÄNI JA TÄSSÄ TYÖSSÄ. TUNNUSTAN NÖYRÄSTI, ETTEI MINUSTA OLE TÄHÄN, MUTTA "KAIKEN VOIN HÄNESSÄ, JOKA MINUA VAHVISTAA."

TÄLLÄ SAMALLA MIELELLÄ JATKAN TYÖTÄNI JA TEETKIN HYVIN, JOS RUKOILET PUOLESTANI! - ILMAN JUMALANI APUA EN VOISI AMMENTAA VETTÄ ELÄVÄSTÄ LÄHTEESTÄ. MINULLA EI OLE, ELLE JUMALA ANNA TAIVAASTA. SIUNAUKSIIN SULKEUTUEN JA SINUA SIUNATEN! **Pasi Kallio**, (nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaiseurakunta)

Olen Seinäjoen helluntaiseurakunnan nettityöntekijä. Tutkin Raamatun sanaa mielelläni ja olen löytänyt sieltä paljon sisältöä ja tarkoitusta elämälleni. Vakaumukseltani tunnustan olevani uskovaan Herraan Jeesukseen.

Olen saanut olla vuosien varrella seurakunnan monissa tehtävissä mukana. Tälläkin hetkellä saan toimia hyvien työtovereiden parissa solujohtajana, vahtimestarina ja nyt muutaman vuoden olen kirjoittellut näitä nettijulkaisuja. Kiinnostukseni hengellisiin asioihin sain jo pienenä lapsena. Olen sydämeni pohjasta kiitollinen isälleni ja äidilleni siitä, että he veivät minut mukanaan hengellisiin tilaisuuksiin kuulemaan Jumalan sanaa. - Kuinka paljon opinkaan Jeesuksesta pienenä lapsena äitini pitämässä pyhäkoulussa!

Sainkin Kohdata Vapahtajani, Jeesuksen Kristuksen, jo 7-vuotiaana poikana. Tulin silloin uskoon. Tiedän, että valinta oli, ja on, minun. Tähän ratkaisuun minua ei painostettu tai pakotettu. Ymmärsin jo silloin, että tämä tie on parasta elämälleni. Tänään, yli 35-vuotiaana seison tämän saman ratkaisun takana. Voisin valita toisinkin, mutta tiedän, että ilman Jumalaa minulla ei olisi mitään. En todellakaan kaipaa maailmassa olevaa tyhjyyttä syntien lätköksissä! Olen mieluummin Jeesuksen Kristuksen oma ja iloitsen suurella riemulla armollisen Jumalani läsnäolosta elämässäni! - Hänen armossaan on minulle kyllin. -

OTSIKOT:

PALSTATEKSTINI 2009.....	1
"UUTTA KOHTI" Jes.43:18-19.....	2
"TÄYTEEN MIEHUUTEEN" (Ef.4:13).....	3
"VAPAAUS YLLYKKEENÄ" (Gal.5:13).....	4
SYNNIT POISSA.....	5
"HILJAINEN JA NÖYRÄ" (Matt.11:29-30).....	6
KIROTTU ALKOJOLISMI (Ef.5:18).....	7
PIMEÄSSÄ LAAKSOSSA (Ps.23:4).....	8
HALVEKSUTKO? (1.Tess.5:20).....	9
USKO JA TUNTEET (Hepr.11:1).....	10
ÄLÄ VARASTA (2.Moos.20:15).....	11
ÄLKÄÄ TUOMITKO (Matt.7:2).....	12
MIHIN USKOT? (Hepr.12:2).....	13
LOHDUTUS (2.Kor.1:3).....	14
ELLEI ISÄ VEDÄ (Joh.6:44).....	15
"MILTÄ NÄYTTÄÄ?" (Jaak.1:23).....	16
"TURVAA HERRAAN" (Ps.37:3-6).....	17
TUTKI, TUNNE JA TOIMI! (Joh.6:68).....	18
PELKKÄÄ HYVÄÄ! (3.Joh.1:2-4).....	19
LUOTTAMUS (Room. 4:20-21).....	22
RUKOILLEN KULKEVAT (Jer.31:9).....	23
HUUDA AVUKSI! (Ps.50:15).....	24
VAELLA TARKOIN! (Ef.5.15-20).....	25
MIELISUOSIO (3.Moos.22:29).....	26
ENTÄ JOS?? (Apt.1:11).....	28
LUO ITSELLESI ELÄMÄ (Ps.141:2).....	29
ILOA HERRASSA! (Jes.12:3).....	31
KIELILLÄPUHUMINEN (1.Kor.14:4).....	32
FANAATTINEN KIIHKOILIJA (Matt.23:32).....	33
TOIMIVA USKO (Gal.5:6).....	34
SISÄINEN VAKUUTUS (Room.8:16).....	35
MITÄ YHTEISTÄ? (2.Kor.6:14).....	36
ARVOLLINEN VAELLUS (Kol.1:10-12).....	37
TURHIA JAARITUKSIA (1.Tim.1:3-7).....	39
JEEBUS YMMÄRTÄÄ! (Hepr.2:18).....	40
KATUMUS (Room.2:5).....	41
TÄYDELLISEKSI SAATETTU (Hepr.10:14).....	42
KATSOTKO HENKILÖÖN? (Jaak.2:1-26).....	43
UDESTISYNTYNYT (2.Kor.5:17).....	44
EROTA HENGET (1.Joh.4:1-3).....	46
"PAHUUDEN SYNAGOGA" (Ilm.2:8-11).....	47
SINÄ ELÄT (Ilm.3:1-6).....	48
FILADELFIA (Ilm.3:7-13).....	49
LAODIKEA (Ilm.3:14-22).....	50
HYVÄ JA PAHA HEDELMÄ (Matt.12:33).....	51
JOULURAUHAA! (Luuk.2:1-20).....	53

"UUTTA KOHTI" Jes.43:18-19

"Älkää entisiä muistelko, älkää menneistä välittäkö. Katso, Minä teen uutta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa?" (Jes.43:18-19)

Näin uudenvuoden vaihtuessa on hyvä tehdä tiliä menneestä ja suunnata katseensa tulevaan. Jumala on luvannut luoda uutta. "Se mikä on vanhaa, on kadonnut," pois pyyhitty, "ja katso: uutta on tullut tilalle!" (2.Kor.5:17) Kulunut vuosi on saattanut tuoda paljon syntiä tunnillemme. Ja ellei Jumala meitä armahtaisi, niin joutuisimme tuhoon.

"Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?" (Ps.130:3)

- Armo on kuitenkin tullut avuksemme oikeaan aikaan ja näin saamme puhdistautua Jeesuksen sovintoveren turvin - tullen jälleen puhtaiksi Jumalan lapsiksi. Se on jokaisen Jeesukseen uskovan ihmisen oikeus ja itse asiassa Jumalamme tahtookin puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Rohkaisen sinua astumaan valtaistuimen eteen täydessä uskon varmuudessa. Jumala ei syytä sinua vaan on valmis antamaan kaiken anteeksi. Nähdessään nöyrän ja vakaasti Hänen Poikaansa, Jeesukseen Kristukseen turvautuvan ja uskovan ihmisen, Hän ottaa avosylin vastaan.

Nyt meidän tulisi suunnata katsettamme tulevaisuutta kohti. Edessä on uusi vuosi vanhan jäädessä taakse. Mitä odotat tulevalta? Onko tulevaisuutesi täynnä Jumalan antamaa toivoa? (Jer.29:11)

Emme tiedä, mitä tuleva vuosi tuo tullessaan, mutta se, mitä voimme, on luottaa suureen Jumalan armoon ja varjelukseen. Omalla kohdallani sanon, että "tähän asti Herra on auttanut" ja että Hänen "armossaan on minulle kyllin."

Entä sitten huomispäivä ja tuleva vuosi kaikkinen huolineen ja murheineen? Raamattu antaa paljon lohduttavia sanoja meille:

- "Älkää siis murehtiko huomiaisesta päivästä, sillä huomisen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa." (Matt.6:34)

ja edelleen voimme lukea:

"Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?" (Luuk.12:25)

Tänä aikana, jolloin Suomea ja koko maailmaakin koettelee taloudellinen lama, saatamme usein pelätä työpaikkojen puolesta. Uskovaisinakaan emme voi välttyä noilta tuntemuksilta. On ymmärrettävä, että joudumme elämään tässä maailmassa ja joudumme kohtaamaan monenlaisia ahdistuksia.

Uskovaisina saamme kuitenkin kääntyä Jumalamme puoleen kertoen Hänelle huolenaiheemme. Nyt tarvitsemme uskoa ja luottamusta Jumalaa kohtaan. Hän on sanassaan luvannut olla meidän kanssamme ja luvannut pitää huolta joka päivä. Siihen turvautuen heitän minäkin kaikki kuormani Hänen harteilleen.

"Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että Hän ajallansa teidät korottaisi, ja heittäkää kaikki murheenne Hänen päällensä, sillä Hän pitää teistä huolen." (1.Piet.5:6-7)

Mietin omia tavoitteita tulevalle vuodelle. Haluaisin olla lempeämpi ja ystävällisempi. Haluaisin oppia kunnioittamaan ja rakastamaan jokaista ihmistä enemmän. Uskon, että tätä kaikkea hyvää Jumalakin tahtoo toteuttaa meissä jokaisessa.

Ojentautukaamme siis uskossa ja luottamuksessa kohti uutta ja tulevaa. Olkaamme vain aivan lujat ja rohkeat! Herra kyllä auttaa kaikessa, ja tämän suuren armon varaan saamme jäädä.

"TÄYTEEN MIEHUUTEEN" (Ef.4:13)

"Täyteen miehuuteen" - on ajatus Raamatussa, jonka hengellistä merkitystä pohdin.

Toisaalla puhutaan lapseuden asemasta ja taas toisaalla täysi-ikäisyydestä. Nämä kielikuvat kertovat mielestäni hyvin uskovaisuuden perusolemuksesta - nöyryydestä mutta samalla suorudesta ja selkärangaisuudesta - olemisesta yhtä aikaa lujia mutta armahtavia, täynnä totuutta mutta samalla täynnä armoa, voittoa sotilaana mutta samalla heikkoa säälivänä jne.

"Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa väkevät." (1.Kor.16:13 KR:33/38)

Lapseuden asemassa käsitämme asioita lapsen tavoin. Olemme ehdottomia käskyissä ja ohjeissa, ikään kuin ne olisivat itseisarvoja tai päämääriä. Täysi-ikäinen taasen pystyy soveltamaan käskyä tai määräystä oikeaan paikkaan ja oikeassa suhteessa. Tästä löydämme oivan esimerkin Jeesuksen elämästä Hänen opettaessa sapattisäännön soveltamisesta. Samaten muistamme "mintut ja tillit" tapauksen kymmenysten maksamisessa. Niin vain käy vielä tänäänkin, että "riehuessamme" pienen käskyn tai totuuden kiihottamina, saatamme polkea jalkoihin leikkaamista vailla olevaa kypsää viljaa. Sapatti oli ihmistä varten, eikä ihminen sapattia varten. Voisi sanoa, että "järjen käyttö on sallittua."

Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä. (1.Kor.14:20 KR:33/38)

Aikuinen ihminen voi siis oppia tietämään sääntöjen rajat, milloin niistä voi, tai pitää joustaa. Valitettavasti on vain paljon ihmisiä, jotka ratsastavat vain säännöllillä ja lakiteksteillä ymmärtämättä niiden todellista tarkoitusta.

Toisinaan sääntö on paikallaan järjestyksen säilymiseksi. Silloin löytyykin syy tai tarve säännölle, kun taas säännön käyttäminen väärin aiheuttaa vain lisää tuskaa ja hajaannusta.

Milloin sitten voi joustaa tai olla hakkaamatta "totuuden ruoskalla"? On joitain Raamatun esille tuomia asioita, jotka täyttävät lain. Ennen kaikkea Jeesus tuli täyttämään lain sanomallaan rakkaudesta. Lain täyttymyshän tuli siinä, että rakastamme toisiamme. "Rakkaus peittää paljotkin synnit," ja edelleen: "kaikki se peittää..."

Entäpä, jos viljelijän enemmän anteeksiantoa kuin lakitekstiä? Voinko minä päästää toisen syntisen pinteestä ja kahleista? Raamatun perusteella kyllä voin: "...kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa." (Matt.18:18.) Mietin elämäni, olenko taakottaja vai päästäjä? "Sidonko raskaita kuormia toisten kannettaviksi itse tahtomatta itse niitä sormellakaan liikuttaa"? (Matt.23:4) Vai opinko Hänestä, jonka kuorma oli keveä ja helppo kantaa, sanoen; "mene, äläkä tästedes syntiä tee, " tai sanomalla; "en minäkään sinua tuomitse?"

Onko miehuuteen kasvaminen osaksi laista irtaantumista? Siirtymistä uskossa seuraavaan vaiheeseen, nimittäin uskon todeksi elämiseen?

Kehotus Kristuksen opin alkeiden hylkäämiseen, antaa luvan edetä täyteen miehuuteen ja ojentautumiseen uskon varaan ja kuuliaisuuteen. Tätä on jokseenkin vaikea ymmärtää, mutta oppiessamme aakkoset ensimmäisellä luokalla, emme enää ylä-asteella harjoittele a-kirjainta.

"On tullut aika oppia hyödyntämään jo opittua uusien asioiden oppimiseen."

Eli nyt voimme jo lukea, koska ensimmäisellä luokalla opimme aakkoset.

"Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanojen ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa. Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi; mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumukselta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

Jättäkäämme sen tähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan, oppia kasteista ja kätten päälle panemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta. Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii." Hepr.5:12-6:3

Inhimillistä miehuutta voisi myös kutsua esikuvaksi. Monesti toteutuu sana; "mitä isot edellä, sitä pienet perässä." Esikuvana oleminen on vastuullinen tehtävä. Tiedän itsekin isänä sen, että lapsi ihannoit vanhempiaan ja pyrkii näin kulkemaan samaa polkua.

Raamattu puhuu myös uskovaisten esikuvista. He ovat aikuisia hengellisesti. He elävät evankeliumin arvon mukaisesti ja ovat oppineet elämään Jumalan sanaa todeksi elämässään.

tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajalehtivät ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus, (Ef.4:12-15 KR:33/38)

Aikuisuuteen kuuluu myös osaltaan luja perustus. Enää ei siis olla kaikkien tulten vietävissä tai harhaan johdettavissa. Aikuinen kantaa vastuuta, huolehtii heikommasta ja hankkii elantoa "tuoden ruokaa pöytänsä."

...tulisitte täyteen Hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, Hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, ja Hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä, ilolla kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa, Häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. (Kol.1:9-13 KR:33/38)

"VAPAAUS YLLYKKEENÄ" (Gal.5:13)

Ihmiskunnan historiaa ja elämää tarkastellessa voi todeta ihmisen olevan kahlehdittu milloin minkäkin orjuuttavan tekijän alle. Ne hetket, jolloin yletöntä vapautta on ihannoitu, voidaan sanoa synnyttäneen turmiota ja elämän raiteilta luisumista. Voidaan nähdä kurinalaisuuden puutosta ja sen tuomat vääristyneet elämäntavat.

Ihmisen on vaikea elää kulkiessaan niin sanottua "kultaista keskietä." Ollaan aina kallellaan joko toiselle tai sitten toiselle laidalle, hairautumassa oikealle tai vasemmalle.

"Niin noudattakaa siis tarkoin niitä, niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on teitä käskenyt; älkää poiketko oikealle älkääkä vasemmalle, vaan vaeltakaa aina sitä tietä, jota Herra, teidän Jumalanne, käski teidän vaeltavaa, että eläisitte, menestyisitte ja elinpäivänne olisivat pitkät siinä maassa, jonka otatte omakseenne." 5.Moos.5:32-33

Päästyämme orjuudesta vapauteen, meidän ei tulisi kuitenkaan unohtaa kokonaan kurinalaista elämää. Voimmehan kuulla monen pitkälle elämässään päässeän ihmisen toteavan menestykseen olevan synnä juuri tämän kurinalaisuuden. Voimme lukea myös Raamatusta Snl.19:

"...Ei into auta, jos tietoa puuttuu, hätikkö eksyy ja kompastuu... ..Itseään auttaa, joka ymmärrystään lisää, onnen saa, joka harkiten toimii... ..Laiskuus vaivuttaa syvään uneen, vetelys joutuu näkemään nälkää... ..Kuule neuvoja, ota kuritus varteen, että olisit vastedes viisaampi..."

Vapaudellakin on siis rajansa. Tätä tarkoitti Paavali sanoessaan:

"Älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa." Gal.5:13

Vaikkakin meillä on pääsy pois synnistä kertakaikkisen uhrin ansiosta, emme saa kuvitella vapautettuina, että nyt ei ole enää millään väliä.

"Kaikki on luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyksi." "Kaikki on luvallista, mutta kaikki ei rakenna." 1.Kor.10:23

Tämä taasen tuo meille vastuuta. Kasvaneen kristityn ja aikuisen ihmisen pitäisi osata kantaa vastuuta teoistaan huolehtien ympäristöstään siten, että täällä voisi elää vielä meidän jälkeenkin.

Näen joidenkin ihmisten laulavan silmät kirkkaina; "Vapaus on Veressä, Jeesuksen Veressä." kuitenkin seuraavassa käänteessä tämä samainen ihminen osoittaa rakkausettomuutta, anteeksiantamattomuutta ja kovaa kylmyyttä miltei räikeällä tavalla. Näen hänessä kasvattomuutta. Hän ilakoitsee vapaudesta tietämättä, että "KYSYMYKS ON VAPAUDESTA TEHDÄ PARAMNUS" - ei siis jatkaa ylpeänä omahyväisen synnillistä elämäntapaansa.

Vapaus, nöyryys ja kurinalaisuus rakkauden lain alla kulkevatkin käsi kädessä. Tahtoessamme tulla suuriksi tai ehkäpä paremmiksi kuin kanssamatkaajamme, olisi meidän syytä alistua palvelijan asemaan.

Todellinen suuruus ei ole mahtijohtajuutta tai esillä olemista. Suurta ja jaloa on se, että osaa ottaa huomioon lähimmäisen ja pitää pyhien tarpeita ominaan. (Room.12:13)

Raamattu tuntee myös useamman tason vapautta. On vapautta vanhurskaudesta, eli synnittömyydestä jolloin ihminen voi tehdä mielin määrin syntiä.

"Sillä kun olitte synnin palvelijoita, niin te olitte vapaat vanhurskaudesta. Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema." Room.6:20-21

Jumala antaa taasen todellisen vapauden Jeesuksessa Kristuksessa. Se on vapautta tulla vanhurskauden ikeen alle. Eli toisin sanoen vapainkin vapaus sitoo sen itseensä luomiin rajoihin. Niin myös Kristuksen antama ja vaikuttama vapaus todellisuudessa vie meiltä vapauden vanhurskaudesta, mutta tuo sielulle levon ja rauhan. Vanhurskauden hedelmä onkin vapautta synnissä elämisestä. Todellisen vapauden hintana voikin pitää luopumista syntisestä elämästä Kristuksen avulla.

"Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä. Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme." Room.6:22-23

Mitä sitten todellisuudessa tarkoitti Paavalin sana; "Älkää antako vapauden olla yllykkeenä lihalle"? (Gal.5:13)

Ensiksikin on hyvä tiedostaa, mitkä ovat lihan tekoja. Ne ovat "haureus, saastaisuus, irstaus ja kaikenlainen panettelu.

"Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat nimittäin toisiansa vastaan, niin että te ette tee sitä, mitä tahdotte. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla. Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niin kuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivätkä peri Jumalan valtakuntaa." Gal.5:17-21

Antaessamme itsellemme vapauden esimerkiksi pukeutua säädyttömästi, saatamme sillä herättää lihan himoa vastakkaisessa sukupuolessa. Toisaalla taasen antaessamme itsellemme vapauden varastaa, niin minkä kuvan siitä saa Jumalaton? Ja olisiko se elämistä evankeliumin arvon mukaisesti?

Voimme lukea, kuinka Paavali haikaili vapaudesta tuntiessaan inhimillistä heikkoutta. Hän kirjoitti:

"Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?" Room.7:24

Tässä näemme vapauden Kristuksessa olevan ikään kuin matka läpi elämän aina iankaikkisuuteen. Siellä olemme vasta lopullisesti vapaita maallisista vaivoista ja syntien houkutuksista.

Lopuksi yhteenvetona voimme sanoa vapauden olevan tasapainoa Luoja ja inhimillisen elämän kanssa - uskaltuen elää täyttää elämää - kuitenkin ottaen vastaan sovituksen synneistä ja erehdyksistä Jeesuksen Kristuksen kautta.

SYNNIT POISSA

"Synnit poissa, autuutta oi, synnin maassa ken käsittää sen voi"?

Näillä laulun sanoilla laulettiin vanhassa hengellisessä laulussa ja saatan laulella sitä tämän tuosta miettien sen sanomaa synnittömyydestä - miten sieluni kaipaakaan juuri sitä!

Se on miltei käsittämätön olotila meille tottelemattomuuteen alistetuille ihmisille.

Kuitenkin lukiessamme Raamattua, voimme huomata, miksi olemme synnin vankilassa. - Se on vain siksi, että Jumala voisi armahtaa meitä jokaista.

"Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi." Room.11:32

Yhä enenevässä armossa onkin kysymys siitä, että missä synti on tullut suureksi, siellä armo on ylenpalttinen.

Laki tuli maailmaan sitä varten, että rikkomus tulisi suuremmaksi. Mutta missä synti on tullut suureksi, siellä on armo tullut ylenpalttiseksi. Room.5:20

Jokainen meistä tarvitsee joka päivän armoa. Teemme virheitä tahtomattamme kompastuen pieniin, ja joskus suurempiinkin virheisiin. Jo pelkästään ajatustemme tasolla hairahdumme nurjaan ja väärään asenteeseen. Ajattelemme halveksuen tai joskus jopa vihan tunteilla lähimmäistämme.

Olen harmissani tekemistäni virheistä ja ajattelemistani vääristä ajatuksista. Se juuri ajaa minut Ristin sanoman luokse ja lähemmäksi Jumalaa - tarvitsen Häntä!

Vaikka synnistä ei ole mitään muuta hyötyä, voi Jumala siinäkin laittaa pahan palvelemaan hyviä tarkoituksia. Voimme oppia erehdystemme kautta tuntemaan Jumalan armollisena ja rakastavana Isänä. Tunneimme olevamme riippuvaisia Jumalasta ja Hänen pelastussuunnitelmastaan.

Mikä ero on sitten jumalattomalla ja uskovalla jos kerran molemmat ovat syntisiä? Uskovaisuudessa ei ole kysymys synnittömyydestä vaan armosta ja Jumalan avusta synnin hylkäämisessä.

On siis kahdenlaisia syntisiä: "syntisiä ja armahdettuja syntisiä."

Tämä pieni ero hukuttaa toisen ja toisen taas pelastaa. Synnissä eläminen, eli sen hyväksyminen elämäänsä, on vakava asia. Lankeaminen ja kompastuminen ja niistä nouseminen ei ole siis synnissä elämistä. Mutta se, ettemme tee parannusta, johtaa lopuksi tuomioon.

Jos me totuuden tuntoon päästyämme tahallamme ja jatkuvasti teemme syntiä*, meidän syntiemme sovitukseksi ei ole enää uhria, vaan hirvittävä tuomion odotus ja polttava tuli on kuluttava vastustajat. Hebr.10:26-27 (Jae on otettu tarkemmasta käännöksestä: Jumalan kansan Raamatusta. Huomioi näissä jakeissa preesens-muoto, eli jatkuvuuden vaikutus syntiä tehtäessä.)

Raamattu tuntee siis kahdenlaiset synnit, kuoleman, ja synnit, jotka eivät ole kuolemaksi. Eritoten kehoitetaan karttamaan kaikkea epäjumalan palvelusta.

Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, mikä ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja Hän on antava tälle elämän, nimittäin niille, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi.

On syntiä, joka on kuolemaksi, ja sellaisen synnin vuoksi en kehoita rukoilemaan.

Kaikki vääräys on syntiä. On syntiä, joka ei ole kuolemaksi. Me tiedämme, ettei kukaan Jumalasta syntynyt elä synnissä (jatkuva muoto), vaan Jumalasta syntynyt valvoo itseään, eikä se Paha saa otetta häneen.

Me tiedämme olevamme Jumalasta, ja koko maailma on sen Pahan vallassa. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme Hänet, joka on Todellinen. Me elämme tässä Todellisessa, Hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

Lapset, kavahtakaa epäjumalia. 1.Joh.5:16-21

Raamattu tuo julki meille syntisille hyvin selkeästi ja useaan otteeseen sen, että pelastumisemme riippuu vain ja ainoastaan Jumalan suuressa armossa Kristuksen kautta. - Ja mihin muuhun armoa niin kipeästi tarvitsisimmekaan kuin syntiemme sovitukseen?

Tämän armon alle saamme jälleen jäädä ja heittää syntimme pois. Se on ikään kuin aamun kajo siitä synnittömyydestä, kun kerran päästään täältä ajasta iäisyyteen. Alussa viittaamani laulun loppusäe kuuluukin kyynelten keskeltä: "...Päätyvi taistelo..."

Tässä synnittömyydessä on lämmintä levollisuutta. Siinä saa olla Kristuksen syleiltävänä, hoivattavana ja puhdistettavana. Jeesuksen pyhä sovintoveri vihmokoon sydämeimme puhtaaksi kaikesta synnistä. Siinä saamme jatkaa elämäämme puhtaina ja omistaen Jeesuksen lämpimät sanat sielullemme:

"Rauhan minä jätän teille. Oman rauhani minä annan teille. En minä anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkää pelätkö." Joh.14:27

"HILJAINEN JA NÖYRÄ" (Matt.11:29-30)

Ihailen niitä ihmisiä, jotka ovat "hiljaisia ja nöyriä." Haluaisin itsekin olla yhä enemmän sitä, vaan usein huomaan olleeni ainakin turhan äänekkäs eri tilanteissa. Toisaalta toisinaan haluaisin vetäytyä yksinäisyyteen ollen vailla yhtään mitään muilta.

Raamattu tuntee muutamia hyviä käsitteitä ihmisen sisimmän täyteydestä. Jotkut olivat täynnä armoa ja totuutta, jotkut taas täynnä Pyhää Henkeä.

"Stefanos oli täynnä armoa ja voimaa, ja hän teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskuudessa." Ap.t.6:8

"Sydämen kyllyydestä suu puhuu" (Matt.12:34) - ajatus kertoo hyvin paljon ihmisen sisimmästä ja sen täyttymyksestä. - Siis ihminen, joka on täynnä pahuutta, katkeruutta ja vihaa, tuo esiin näitä ominaisuuksia, kun taas ihminen, joka on täynnä Jumalan rakkautta Pyhässä Hengessä, tuo näitä Jumalan vaikuttamia piirteitä esiin joka käänteessä. Saatamme siis olla täynnä hyvää tai pahaa.

Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Sellaista vastaan ei ole laki. Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinnut lihansa himoineen ja haluineen. Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme. Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadahdimme. Gal.5:22-26

Kysymys kuuluukin, millä täytän itseni? Onko armo Kristuksessa saanut vallata jumalisella rakkaudellaan jokaisen alueen - mieleni syviä syövereitä myöden?

Mietin, mikä saa ihmisen hiljaiseksi ja nöyräksi sydämeiltä? - Se on ennen kaikkea Jumalan työtä. Lisäksi se on kasvun tulos itsetunnossa - siinä, että tuntee heikkoutensa ja voi astua nöyränä parannuksen paikalle. Parannusta tehdessä omista asioista alkavat toisten tekemät virheet näyttämään yhä pienemmiltä. Syyttävää sormea ei jaksa, eikä tarvitse enää nostaa. Tulee vain syvä tahto armahtaa.

Armon kokemus elämässämme tulisikin olla kuin läpivirtaus sisimmästämme.

Siis se, mitä saamme kokea Jumalan suuresta rakkaudesta, tulisi jakaa jälleen eteenpäin. Tällöin toteutuisi sana:

"...Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi: 'Jos joku janoaa, niin tulkoon Minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo Minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat.'" Joh.7:37-38

Jeesus sanoikin; "Ottakaa Minun ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeiltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä Minun ikeeni on sovelias, ja Minun kuormani on keveä." (Matt.11:29-30) - On siis kysymys todellisesta sydämen asenteesta ja sen opettelemisesta. Voin esittää itselleni kysymyksiä: "harjoitanko laupeutta vai vihaa, armahtamista vai anteeksiantamattomuutta"?

Entä mitä on sydämen hiljaisuus? Hiljennäkö sydämeni äänet vihasta ja pahuudesta? Entä mitä teen silloin, kun olen loukattu, nöyryytetty tai minua ei kunnioiteta mielestäni riittävästi? Osaanko hiljentymen niellä tappioni? Osaanko jättää kostotoimet Jumalalle, kuten Raamattu useasti kehottaa? (Room.12:19)

Mietitäänpä itsehillinnän vaikutusta elämän temmellyskentällä: Tilanteiden lopputulosten kannalta tiedämme vihan puuskassa sanottujen sanojen olevan monta kertaa vain asioiden hoidon kannalta hidastavia ja heikentäviä tekijöitä. Maltillisuus taas saa aikaan useimmiten parempaa jälkeä, ja on myös asioiden jatkuvuuden ja myös ihmis-suhteiden kannalta erittäin hyvä asia.

VAIKENEMISEN TAITO

Muistamme, kuinka Jeesus vaikenä syyttäjiensä edessä. Hänellä olisi ollut täysi oikeus puolustautua ja kääntää asiat oikein päin. Olivathan syytökset perättömiä ja kierojen ihmisten viekkaita vääristelyjä Jumalan hyvyttä vastaan.

Kuitenkin Jeesus vaikenä. Hän tiesi, mitä Hän voittaisi antautuessaan kärsimyksiin toisten puolesta.

Vielä kaksituhatta vuotta tuon hetken jälkeen saamme yhä turvautua tuohon saavutettuun voittoon. - Hän, Jeesus Kristus, otti syntimme ja kaiken pahuutemme päällensä kantaen ne harteillaan hirvittävästi ristinkuolemaan. Niin kauaskantoiset saattavat olla vaikutukset vaikenemisen taidosta.

Missä ja miten vaikenen? Tämän sanoman äärellä tunnen levollisuutta sisimmässäni. Se, että Kristus on sovittanut kaiken ja Jumalan suuri armo on voimassa tänäänkin, saa tuntemaan rauhaa.

- Hiljaisuutta oikeassa paikassa on mielestäni se, ettei jatka turhaan riitoja tai väittelyjä. Raamattu puhuu turhista sanoista, joista joudumme vastaamaan Jumalan edessä.

Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä. Matt.12:36

- Mietin, voisinko vähentää sanojani? Jospa jättäisin lausumatta asiattomat kommentit ja keskittyisin puheessani oleelliseen, tarpeelliseen ja rakentavaan?

"Olkoon puheenne aina sulosta, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itse kullekin vastata." Kol.4:6

Siinä on kasvamista minulla, mutta arvelen niin olevan myös monella muullakin. - Mutta, jääkäämme Jumalan armollisille käsivarsille, Hänen anteeksi antoensa turvaten - onhan meillä puolustaja Isän tykönä. Siinä leväten armollisilla käsivarsilla saamme opetella evankeliumin arvon mukaista elämää.

"Herra on pyhässä tempelissään, Hänen edessään vaietkoon koko maa!" Hab. 2:20

KIROTTU ALKOJOLISMI (Ef.5:18)

Olemme liian usein himojemme pauloissa. Meitä jokaista kiusataan erilaisilla himoilla, haluilla, heikkouksilla ja lankeemuksilla. Mutta millä pääsemme niistä voitolle? Millä selättää lihan ylle langetettu kirous?

On todella ikävä seurata ihmisiä, jotka ovat joutuneet viinan kahleisiin. Ilojuoma, väkijuoma - kuinka äkkiä se muuttuikaan suruksi, jota koko suku ja lähipiiri häpeävät.

Tiedämme kyllä, mitä alkoholismi saa aikaan perheissä isien ja äitien juopotteluista. Puoliso ja Lapset kärsivät suunnattomasti. Sitten seuraa salailua. Kaikki kyllä tietävät "viina-ongelmasta," mutta silti täytyy esittää "normaalia" perhe-elämää. - No se kaatuu kuitenkin viinapäissään tehtyihin sekoiluihin. Puhumattakaan niistä ihmisistä, jotka ovat menettäneet viinan tähden työpaikkansa, talonsa ja autonsa, perheensä jne.

Mitään järkevää syytä ei löydy juopotteluun. On vain pelkkä himo jossa rypeä. Jos vertaamme viinan himoa esimerkiksi seksuaalisiin himoihin, niin voimme nähdä, että seksuaalisuus on sentään "järkevää" puuhaa suvun jatkumiseksi. - Ellei tämä vietti olisi niin voimakas, olisi jäänyt moni lapsi syntymättä.

Ihmettelen myös, että miten jonkun talous kestää juopottelua. Vaikka elän perheeni kanssa raitista, tupakoimatonta ja muutenkin "säästeliästä" elämää, täytyy silti joka kuukausi tehdä "laskelmia" kulujen hoitamiseksi. Olenkin joskus leikkiläisesti puolustanut "raivoraittiuttani" sillä, ettei minulla ole edes varaa juopotteluun!

Miksi täytyy ottaa viinaa? Miksi tällainen saatanallinen kahle saa kahlita ja tuhota ihmisiä? Mistä apua, kun oma luonteen lujuus ei riitä?

- Ensinnäkin on nähtävä asian vakavuus, eli seuraamus syntisestä elämästä. Mietin, olenko valmis menettämään viinan tähden perheeni, asuntoi, autoni ja ennen kaikkea taivas-osuuteni?

- Toiseksi esitämme kysymyksen Jumalalle, kaikkeuden luoja; Mitä Sinä tahdot minun tekevän? Taivaan Jumala, loitko Sinä minut tänne maanpäälle vain juopottelemaan ja pelehtimään himoissani?

- Kolmanneksi etsimme lähdettä vapauteen. Mielessäni soi vanhan laulun säe; "kun synti ja houkutus hurmaa ja kuoleman aallokko lyö. Ja synti mun sieluni surmaa. Sinä yksin auttaa voit."

Raamattu tuo useita ajatuksia tukemaan "vapaustaisteluumme syntiä ja himojamme vastaan."

1. Älä edes katso viiniä, kuinka se punottaa lasissa ja helposti valahtaa alas.

Eli toisin sanoen asian karttaminen auttaa siitä erossa pysymisessä. Kaupassa jätetään pullo ostamatta eikä edes katsella houkuttelevia viinahyllyjä. - Tee alkoholin saanti itsellesi vaikeaksi -

2. "Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea. 2.Piet.1:10

Eli tehkäämme lujia päätöksiä itsemme, lastemme, lähimmäistemme ja Jumalamme vuoksi. Usko itseesi, usko Jumalan muuttavaan voimaan! Luo sitä uskoa itseesi, koska se on voimavara heikkoina hetkinäsi. Onhan "usko lujaa luottamista siihen, mitä ei vielä näy." Sano itsellesi: "Vielä minä voitan tämän saastan! - Jeesuksen nimessä!"

3. "joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea." 1.Kor.10:12

Eli pois luuloista. Älä ylpeile onnistumisessasi, vaan ole nöyrän kiitollinen Jumalalle avusta ja elämän voimasta.

4. "Katso, minä teen ututta; nyt se puhkeaa taimelle, ettekö sitä huomaa?" Jes.43:19

Pyyhi pois menneet Jumalan auttamana. Meille tarjotaan Jeesuksen sovitustyössä vapautus menneen ajan synneistä. On siis pääsy vapauteen, puhtauteen ja anteeksiantoon, jos vain nöyryyimme pelastuksen vastaanottamiseen.

5. Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon. Sananl.28:13

Tunnusta ja hylkää. On tärkeää, että tunnustat, myönnät ja tajuat heikkoutesi ja sen pahan kahleen, mihin olet joutunut. Se on monessa asiassa ensimmäinen askel parempaa kohti. Sitten sanoudu irti tietoisesti asiasta. Hylkää se kuin emo pentunsa! Ne kiertää ja kiehnää vinkuen ja houkutuen, mutta juokse pois taakse vilkaisematta! Se mikä oli ennen sinun, ei enää ole! Sinä olet vapaa!

6. Koska, itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Room.8:21

Jeesus haluaa vapauttaa meidät todelliseen Jumalan lasten vapauteen ja Pyhän Hengen osallisuuteen. Voimmekin nähdä vapauden ja Pyhän Hengen läsnäolossa yhteyden sanan opetuksessa; "Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus." 2.Kor.3:17. Lisäksi tässä on juopumuksen tilalle paljon ihanempi täytyminen: "Älkääkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytyykää Hengellä" Ef.5:18

7. Niin kuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi. 1.Piet.1:14-15

Sinua kutsutaan siis vapauteen ja elämään pyhää elämää Jumalan voimassa. Olkoon kahleesi mikä tahansa, Jeesus on voittanut sen. Syytösten vyöryessä yllesi, sano Jeesuksen sanat; "SE ON TÄYTETTY"! Se on voitettu, sovitettu, puhdistettu, irrotettu ja vapautettu. Tänään on sinun päiväsi taistella ja voittaa! Jos kompastutkin, niin NOUSE! Nouse uudelleen, äläkä luovuta! Vielä vapautuksesi hetki koittaa ja saat iloita voittajana!

PIMEÄSSÄ LAAKSOSSA (Ps.23:4)

"Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimensauvullasi." Ps.23:4[*JKR]

Joudumme toisinaan elämään vaiheita, joissa emme näe valoa. Saatamme joutua koettelemusten keskelle, - on sairautta, pettymyksiä tai ehkä luopumisen tuskaa elämän riistäessä meiltä jotain arvokasta. Joskus tiemme vain kulkee pimeän laakson halki ja siitä meidän on selviydyttävä.

On luonnollista, että elämän vaikeudet masentavat ja aiheuttavat alakuloisuutta. Saamme kuitenkin oppia luottamaan Jumalan apuun kaikissa asioissamme.

"Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee Hänen palvelijansa ääntä? Joka vaeltaa pimeydessä ja valoa vailla, se luottakoon Herran nimeen ja turvautukoon Jumalaansa." Jes.50:10

KIRKAS AAMU PIAN KOITTA

Muista, että "Niin pimeää yötä ei tulekaan ettei aamu koita."

Eli, voit tuskassasi lohdutautua sillä, että pian aamu valkenee ja pääset vapauteen yön kauhuista. Lupaushan kuuluu uskovaiselle:

"Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistaan. Herra on lähellä niitä, joilla on särjetty sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Vanhurskaalla on monia kärsimyksiä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista."Ps.34:18-20[*JKR]

Toisaalta, kuka tietäisi, mikä on päivä, ellei yötä olisi? Ja kuka huomaisi kirkkaan päivänvalon ilman, ettei välillä olisi pimeää yötä?

"...Otammehan vastaan Jumalalta hyvää, emmekö ottaisi vastaan pahaakin?" Job.2:10

Elämän "kantapää-opistossa" voi aina oppia jotain uutta. Jokainen tilanne, mihin sinut johdatetaan, on Jumalan sallima ja sisältää "jumalisen" tarkoituksen.

"Eikö kahta varpusta myydä yhteen kolikkoon? Silti yksikään niistä ei putoa maahan teidän Isänne sallimatta. Ovatpa teidän pääenne hiuksetkin kaikki luetut. Älkää siis pelätkö. Olettehan te arvokkaampia kuin paljot varpuset." Matt.10:29-31[*JKR]

Toisinaan sitä on vaikea nähdä elämän pimeydessä ja kovassa menossa, mutta päivän valjetessa ja ajan kuluttua näemme ja ymmärrämme miksi koeltiin, miksi vietiin surun keskelle, miksi lyötiin? Jne.

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskautettuja, olkoon meillä rauha Jumalan kanssa Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen kauttaan me olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa nyt olemme, ja kerskatkaamme Jumalan kirkkauden toivosta. Eikä ainoastaan siitä, vaan kerskatkaamme ahdistuksissakin, tietäen, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, kärsivällisyys taas koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa. Room.5:1-4[*JKR]

Saan siis oppia luottamaan Jumalan antamaan toivon sanomaan. Saan uskoa että, vaikka tänään olisi vaikeaa tai ahdistavaa, huomenna saatan jo kiitellä uskosta!

Monesti elämän myrskyt ovat saaneet minut laskemaan alas "mahtavat purjeeni." Ylpeys ja oma ego, hienot esitykseni ja niiden tuoma kunnia ovat yllättävän haurasta kangasta elämän purreksi. Revetköt kaikki omahyväiset purjeeni! - Onhan se toki säällittävä näky ajaa laivaa repaleisine purjeineen, mutta jahka vielä saan ostettua Jumalalta kestävä "totuuden ja toimen" purjeet.

Anna, Herra, voimia ja viisautta nostaa nämä uudet, valkeat ja puhtaat purjeet! Anna tuulesi puhaltaa läpi myrskyjen ja pimeiden öiden. Ne purjeet kestävä! Ne kestävä, koska ne ovat kudottu Jumalan hyvydestä, armosta ja rakkaudesta. Ne ovat kudottu totuuden sanalla - viisaudella, joka on lähtöisin ylhäältä.

MONENLAISTA PIMEÄÄ

Kaikelle pimeydelle on olennaista se, että valo, omalla olemuksellaan voittaa aina pimeyden.

Pimeyttä eri alueilla on; luonnon valon puuttumista, älyllistä pimeyttä, hengellistä sokeutta, moraalittomuutta, mielen ja tunne-elämän pimeyttä ja toisinaan vain sitä, että ummistamme itse silmäme.

Mitä hyötyä sokealle on kirkkaasta kohdevalosta? Tai mitä hyötyä sokean on saada näkönsä, jos häneltä kielletään katsominen? Tai mitä hyötyä totuudesta on valehtelijan suussa? - Ei häntä kuitenkaan kukaan kuuntele ja usko.

"Osta totuutta, älä myy, osta viisautta, varoitusta ja ymmärrystä." Sananl.23:23[*JKR]

Hauska kielikuva on; "sokea pappi auttamassa ihmisiä tien yli vilkkaassa tien risteyksessä."

"Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat." Matt.15:14

Toisinaan pimeytemme saattaa johtua silmiemme ummistamisesta. Se aiheuttaa sisäistä sokeutta, pimeyttä jota jotkut sitten opettavat totuutena toisillekin. Voimme puhua valon todentamisesta ja sen vastaanottamisesta.

"Valoa kyllä on, mutta kuljemme silmät suljettuina?"

Jumala kyllä auttaa vaikeuksien tullen, mutta haluammeko yrittää silti omin voimin? Ylhäältä annetaan kyllä viisautta, mutta onko oma viisauteemme rakkaampaa?

Miksi tyhmän valo sammuu? Siksi, ettei hän osta öljyä lampunsa - nykysuomeksi: Hänestä on tyhmää maksaa sähkölasku.

KRISTUS SINUA VALAISEE

Tiedämme, että Jumala toi suuren valkeuden tähän pimeään maailmaan Pojassaan, Jeesuksessa Kristuksessa.

"Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka Minuun uskoo, jäisi pimeyteen." Joh.12:46

Synti, joka aiheuttaa suunnatonta pimeyttä ja varjoa elämämme ylle, sai selätys voiton Golgatalla! Jeesus oli ainutkertainen uhri edestämme ristillä ja toi meille kirkkauden toivon. Se valo ei ole himmeää, vaan se on suuri ja kirkas. Sen voimakkuus on niin läpitunkeva, että se polttaa kaiken kuonan pois. Tämä Jumalan valo muuttaa sinut uudeksi, eheäksi ja puhtaaksi. Juuri tämän kirkkauden alla, valaisemana ja läpitunkemana tahdon minäkin olla.

"Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!" Ef.5:14

Sytyttäkäämme tämä toivon valo sisimpäämme. Vielä pimeys väistyy, vielä saan nostaa katseeni murheen ja vaikeuksien keskeltä ja nähdä sinun apusi, Herra! Sinä annat minulle viisaan sydämen, Sinä autat laskemaan päiväni oikein. Sinulta tulee tieto ja taito, Sinä annat minun elää. Sinun kuormasi on keveä kantaa! Sinua ja pyhää nimeäsi ylistän seurakunnan keskellä!

Hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

Keskellä sen katuja ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuimien on siellä oleva, ja Hänen palvelijansa palvelevat Häntä ja näkevät Hänen kasvonsa, ja Hänen nimensä on heidän otsissansa. Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti. Ilm.22:1-5

HALVEKSUTKO? (1.Tess.5:20)

On ihmisiä, jotka puhuvat aina halveksuvaan sävyyn toisista ihmisistä. Olen harmissani tästä piirteestä ja yritän tutkia myös omaa käytöstäni, etten vain itsekin käyttäytyisi samoin.

Miksi halveksomme? Miksi puhumme pahoin lähimmäisistämme? Kateus vaiko itsensä korottaminen saa tätä aikaan? Joka tapauksessa piirre on ikävä ja ainakin se on kristitylle sopimatonta käytöstä.

"Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi, teeskentely, kateus ja kaikki panettelu." 1.Piet.2:1[JKR]

Näyttäisi olevan niin, että tällaisella parhaavalla tyyllillä pääsee "piireihin" eri yhteisöissä. Onko se sitten merkki tietämyksestä tai osaamisesta? Joka tapauksessa ainakin jossain määrin se voi olla "ponnahduslauta" omalle itsetunnolle tai ehkä sitäkin, että näyttää selkeästi toiselle ajattelutapojensa rajoja.

Joskin maailma käyttäytyy näin, niin kristityn tulisi sanoutua tästä irti tehden tietoisien päätöksen olla halveksumatta lähimmäistään.

On niin helppoa mukautua maailman menon mukaan. Raamattu kuitenkin kehottaa meitä kunnioittamaan toinen toistansa. (Room.12:10)

Entä mitä teen tavatessani kanssamatkaajiani? Mitä hyvää voisin sanoa toisista ihmisistä? - Puhunko lähimmäisistäni halventavasti ja pilkaten?

Luullakseni oikeaa parannuksen tekemistä on etsiä keinoja ja tapoja tehdä asioita paremmin. On siis aika astua ulkopuolelle leirin tästä maailmallisesta näkemyksestä ja toimintatavasta.

Rukoilen viisautta, ymmärrystä ja voimaa hyvän toteuttamiseen. Omin voimin olemme avuttomia, mutta Jumalamme voimassa voimme muuttua.

Uskossa luottaen Jumalan suureen armoon ojentaudun tätä "kunnioittavaa" käytöstä kohti. Siihen kehottaa Raamattu ja siksi uskon, että Jumala antaa myös voiman sen toteuttamiseen.

Lisäksi Raamattu kehottaa seuraavasti:

"Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee kullekin vastata." Kol.4:6[JKR]

On selvää, että ihmisluonto vaikuttaa käytökseemme, mutta se ei estä jalostamasta itseämme ja käytöstämme. Kysymys on kilvoittelusta, jolla on päämäärä. Kilpaillemme kunnioittamisessa, veljesrakkaudessa, kaikessa hyvässä työssä antaen kaiken kunnian Jumalalle, joka meitä auttaa - sitä kaikkea tehden osoittaaksemme Jumalan rakkautta tälle ihmiskunnalle.

Voit kuvitella, miltä tuntuu tulla loukatuksi silloin, kun on antautunut "täysillä" tehtävälleen ja sitten toinen tulee halveksumaan sitä. Odotamme liian usein kanssamatkaajiltamme täydellisiä suorituksia ja sitten, kun joku hieman ontuu tai tekee pienenkin virheen, olemme heti valmiina vähätellen halveksumaan.

Ajatellaanpa vaikka hengellisiä toimia, kuten profetoimista, toisen siunaamista, orvoista ja yksinäisistä huolehtimista yms. - On erittäin vaarallista ja surullista ja vieläpä tyhmää mennä niitä hyviä tekoja tai tekijöitä halveksumaan. Löydämme Raamatusta suoran ja selkeän ajatuksen;

"profetoimista älkää halveksuko." 1.Tess.5:20

Tuskin ystäväsi enää halveksuntasi jälkeen uskaltaa virittää palavaksi armolahjaansa? (2.Tim.1:6) Profetoiminen on kyllä vajavaista, (1.Kor.13:9) mutta se ei tarkoita sitä, että saisimme lyödä toista epäonnistumisensa vuoksi. Meidän tulee tutkia ja koetella tuota sana pitäen sen, mikä on oikeaa ja rakentavaa. (1.Tess.5:21)

Kuinka monesti olenkaan saanut siunatun ja toteen käyvän profetiainsanan! Olisi suuri menetys, jos tämä rohkaiseva elementti olisi poissa seurakunnan keskeltä (1.Kor.14:26) - ja vain meidän omasta halveksunnasta johtuen. - Niin siunattua, niin rohkaisevaa ja lohdullista on tietää ja tuntea Jumalan johdatus elämän asioissa! Olen monesti isoissa elämän muutoksissa ja kysymysmerkeissä saanut rohkaisevan viestin ihmiseltä, joka ei muuten tiedä tilanteitani. Joskus jopa niinkin, että todellinen sanoma on vain pieni sivulause tuodun sanoman keskellä. - Mutta se rohkaisee ja täyttää tehtävänsä! Tiedämmehän, että Jumalan lähettäessä sanansa maanpäälle, se toteutuu varmasti! (Hab.2:3)

Kannustakaamme siis toinen toistamme virittämään armolahjamme palaviksi! Rohkaisakaamme toinen toistamme nöyryin ja kiittollisin mielin. Ehkä jonain päivänä tarvitset kipeästi sanomaa, jonka ystäväsi uskaltaa tuoda sinulle!

Halveksuvalla käytöksellä saatat padota Jumalan virtoja ja vaikutuksia. Se toki on sielunviholliselle mieleen, mutta kuinka suuri vahinko siitä saattaakaan syntyä? Entäpä jos sadat ja tuhannet ihmiset joutuvat helvettiin käytöksemme takia?

Mieti, voisitko murtaa rakentamiasi patoja? Voisitko antaa kaikkivaltiaan Jumalan toimia vajavaisissa, epäonnistuvissa ja usein niin avuttomissa ihmisissä? Onhan sanassa lupaus; "Minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa." (2.Kor.12:9) Ja eikö juuri harjoittelemalla opi uutta?

Aloittavalle painonnostajalle 90kg:n paino on liikaa, mutta parin vuoden ahkeran harjoittelun jälkeen hän nostaa sen, ja vieläpä aivan kevyesti! - Mutta mitä luulet tapahtuvan hänen harrastukselleen, jos kannustajajoukko ympärillään vain naureskelee ja halveksuu hänen suorituksiaan? Hän saattaa kuulla nurkan takana sanotut sanat; "ei tule siitä painon nostajaa, ei hänestä ole mihinkään"! Todennäköistä on, että tällaisen kohtelun saaneen painon nosto ura on ohi hyvin pian. - Vaan kuinka hän jaksaisikaan yrittää yhä enemmän ja uudelleen kannustaessasi häntä - ollen vierellä tukemassa ja innostamassa: "Nyt nousee jo 60kg! Huomenna harjoitellaan lisää!" Painon pudotessa maahan et ole huomaavinas, vaan innostat uuteen yritykseen ja tarjoat vaikka energiajuomaa..!

On siis asioita jotka tapahtuvat uskossa ja Hengessä, mutta on myös asioita ja tekoja, jotka tapahtuvat inhimillisellä tasolla.

Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat... Room.8:28[JKR]

On vain niin, että Jumala käyttää myös inhimillistä ihmistä hyvän tahtonsa toteuttamiseksi ja siksi on tärkeää valvoa ja tutkistella oma elämän edesottamuksia. Ehkäpä panostaessasi hyvin tekoihin, saatat innostaa muitakin kulkemaan tätä hyvien tekojen tietä!

Voit laittaa tavoitteeksi sanoa jokaiselle tapaamallesi ihmiselle vähintään yhden hyvän asian, kannustuksen tai myötääjätuksen. - Kokeile, saatat yllättyä seurauksista..!

[**JKR" = käännöksen viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun]

USKO JA TUNTEET (Hepr.11:1)

Tunne-elämä kaikkine kiemuroineen aiheuttaa paljon ongelmia, mutta ilman tunteita elämä olisi kuitenkin aikalailla merkityksetöntä. Tunne maailmassa koemme niin hyvän kuin pahankin, ja niin myös mielihyvän ja mielihäviön.

On olennaisen tärkeää huomata, että Jumala luodessaan ihmisen, teki myös sielullisuuden. Toisinaan sielullisuutta ei haluta huomioida lainkaan muiden asioiden yhteydessä. Saatetaan esimerkiksi sanoa, että "jokin hengellinen 'esitys' oli kovin sielullinen."

Tätä olen miettinyt: "Miksi uskovainen saa elää tunne-elämäänsä?" "Miksi sielu ei saa olla mukana Hengellisessä työssä, vaikka se kuitenkin on?" Ethän voi jättää ruumistasikaan kotiin lähtiessäsi kokoukseen? Et voi lähtiessäsi jättää pois jotain osaa, vaan tulet paikantapaalle aina kokonaisuena ihmisenä, juuri sellaisena miksi Jumala sinut loi.

Miksi en ylistäisi Jumalaa koko olemuksellani - myös sielullani? Kuten Raamattu tuo esille ajatuksen:

"Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, Hänen pyhää nimeänsä." (Ps.103:1)

On toki ymmärrettävä sekin, että kaikki asiat eivät ole tunnetta. Usein kuulen keskusteluissa sanat "musta tuntuu..." Toiset asiat ovat kuitenkin pelkäämistä "kylmiä" tosiasioita ilman tunteita. Saatamme hyvin helposti hairautua esimerkiksi tuodessamme profetian sanaa siihen, että puhumme valtavan tunnekuohun vallassa. Tällöin vaikutin saattaa olla osaksi, tai ehkä jo kokonaan tunnetta. Silloin sanoma saattaa tulla itsestämme eikä Jumalan vaikutuksesta. On siis tärkeää erottaa, mikä on Henki ja mikä on omaa tuntemusta.

Hengellisiä arvoja ei niin ikään pitäisi sekoittaa omiin tuntemuksiin,

- "Usko ei ole tunnetta" -

Se on lahja ja se on voimassa - pysyvässä olotilassa. Vaikka tunne-elämässä tuntuu muulta, on "usko lujaa luottamusta," (Hepr.11:1) ei siis lujaa tunnetta. Niin sanottu "fiilisuskovaisuus" on heikolla pohjalla, koska tunteemme vaihtelee laidasta laitaan. Uskoa voikin verrata avioliittoon, joka on solmittu ja "luotu" pysyväksi perhesuhteeksi, tuntu tänään sitten miltä tuntu.

Käyttääkö Jumala tunteita? Saako tunteita olla? Näihin kysymyksiin löydämme vastauksia sanasta. Tiedämme "Jumalan puhuvan tavalla, joskus toisella, vaikka emme sitä aina huomaa." (Job.33:14) Toisinaan saatamme tuntea murhetta Jumalan vaikuttamana. Tämä "Jumalan mieleinen murhe" saa aikaan parannuksen, joka koituu meille pelastukseksi." (2.Kor.7:10) Voisi sanoa, että Jumalan vaikuttamalla tuntemuksilla on selkeä päämäärä ja niin muodoin niissä on myös järjestyksensä mukana.

Ehkä ihmiselämä tulisikin olla sekoitus järkemme valosta, tunteista ja antautumisesta Jumalan vaikutusten alle. Mikään osa-alue ei yksin riitä tasapainoiseen elämään ja rakentavaan opetukseen. Tarvitsemme Jumalaa, järkemme käyttöä ja myös tunteitamme. On vain opittava antamaan eri osa-alueille niille kuuluvat rajat ja käyttökohteet. Kaikkea emme pysty hallitsemaan, mutta se, mitä voimme, kannattaa tehdä hyvän ja järjellä tavalla.

Tunne on myös peili. - Tarkoitin täällä sitä, että voimme ymmärtää omien tuntemusten lisäksi myös toisilla ihmisillä olevan tuntemuksia. Näin voimme asettaa tekemme ja sanamme sillä tavoin, ettemme esim. loukkaa tai aiheuta turhia "vastareaktioita." - Se on samalla "sivistynyttä käytöstä."

Käytännössä voidaan esimerkiksi huomioida käskemisen ja pyytämisen ero. Saatan saada usein toisen ihmisen mukaan tahtomaani asiaan kysymyksen varjolla: Sen sijaan, että sanoisin suoraan ja vieläpä käsketään sävyyn, esitän kysymyksen ja avaan näin rakentavan keskustelun.

Se, miltä toisesta tuntuu ja miksi, olisi hänelle hyvä antaa ainakin tilaisuus kertoa syitä siihen. Näin terve tunteellisuus muiden elämän asioiden mukana saa aikaan sitä alkuperäistä hyvää, mikä vallitsi paratiisissa aikojen alussa.

Voisi sanoa, kuten "ateistikin uskoo ainakin omaan ateismiinsa," niin myös "tunteeton saattaa tuntea oman tunteettomuutensa."

Tunnetta voi tehdä, kuten uskoakin voi luoda. Kuunnellessamme hyvää musiikkia, teemme itsellemme mielihyvän tuntemuksia. Toisaalla voimme kiihottaa itseämme myös vihan tuntemuksiin. Voisikin kiteyttää ajatuksen siten, että

"Tunne ei ole itse elämä, mutta tunne on jälki eletystä ja koetusta elämästä."

Viisas tietää sen, että "kaikkeen reagoidaan tunteella." Erään kerran väärin valikoidut sanat kirjoittamastani viestistä saivat aikaan aivan päinvastaisen reaktion kuin olin tarkoittanut. Käsitteelin arkaa aihetta ja toivoin kaikkea hyvää viestin saajalle, mutta vastaus viestiini oli ytimekäs: "Pura aggressios muualle!" En tiedä, löysikö hän myöhemmin viestini todellisen tarkoituksen, mutta silloin ainakin näytti siitä tulleen harmillinen "ohi laukaisu." - Mietin, mitä eroa tuossa hetkessä oli uskolla ja tunteella? Tunne todisti täydellistä epäonnistumista ja "ei susta oo mihinkään kelvoton"-itsetuntoa, mutta usko sen sijaan sanoi, että Jumala pystyy kyllä kääntämään pahan hyväksi.

- Me tiedämme, että kaikki koituu niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa ja jotka Hän on suunnitelmansa mukaisesti kutsunut omikseen. (Room.8:28)

- Ottakaa kaikessa suojaksenne uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa pahan palavat nuolet. (Ef.6:16)

Jumala voi laittaa pahankin asian palvelemaan hyviä tarkoituksia varten.

- "Te kyllä tarkoittitte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi sen hyväksi. Hän antoi tämän kaiken tapahtua, jotta monet ihmiset saisivat jäädä henkiin." (1.Moos.50:20)

Olenhan uskovainen - niin miksen tämänkin asian kohdalla uskoisi Jumalaa?

Tällaisista kokemuksista ja niiden tuomista tuntemuksista voimme oppia ainakin varovaisuutta ja voisimme miettiä parempia sanoja viestiemme välittäjiksi. Eihän sanomisemme ole pääasia, vaan se, mihin tuotu sana johtaa toisen ihmisen elämässä. Älkäämme siis peittäkö Jumalan hyviä asioita aiheuttamamme mielihäviön alle, vaan pyrkikäämme rauhan ja totuuden ajatuksiin armon ja rakkauden hengessä.

- Voit tutkia lisää aiheesta: www.uri.fi/sielullisuus

ÄLÄ VARASTA (2.Moos.20:15)

Monesko käsky se olikaan? Joka tapauksessa voimme lukea Pyhistä Kirjoituksista, kuinka myös Jeesus sanoi nämä sanat opettaessaan opetuslapsiaan: "Älä varasta." (2.Moos.20:15, Matt.19:18)

Luvaton haltuunotto, anastaminen, toisen omaisuuteen kajoaminen, miksi ihminen käyttäytyy näin raukkamaisesti? Kateusko vai tavaranhimo on niin suuri, että se teettää tällaista?

Kuinka paljon varastetaan työntantajalta kaikkea pientä. Jotkut saattavat sanoa sitä jopa "luontaiseduksi" tai "palkkasaatavien tasaukseksi." Kuitenkin luvatta toisen tavaranhankinta on varastamista. Toisille se on pakkomielleistä miltei sairaalloista, toiset tekevät sitä vain silkasta kiusanteosta tai sitten varastelevat vain huvikseen. Myös maallisen lain edessä kysymys on rikoksesta.

"Varkaus on laitton toisen omaisuuden anastus. Anastus on laajin termi rikokselle, joka kohdistuu omistusoikeutta vastaan. Se on yleistermi, joka kattaa varkauden, kavalluksen ja ryöstön.

Varkausrikos edellyttää tahallisuutta. Oleellista on omistusoikeuteen puuttuminen, joten esimerkiksi toiselta riistetyn omaisuuden heittäminen mereen on anastusta; ei edellytetä, että rikosentekijä haluaa pitää rikoksen kohteena olevan omaisuuden itsellään."

[Lähde: [http://fi.wikipedia.org/wiki/Varkaus_\(oikeustiede\)](http://fi.wikipedia.org/wiki/Varkaus_(oikeustiede))]

MIKSI VARASTAMINEN ON VAKAVA ASIA?

Ensinnäkin käskyjen "noudattamisesta on suuri palkka." (Ps.19:12) Jo tämän inhimillisen elämän ja matkan varrella varastamattomuus synnyttää luottamusta. Voit ajatella, paljonko luotat ihmiseen, joka on jäänyt kiinni näpistyksestä tai vastaavasta petoksesta. Tuskin uskoisit hänelle omaisuutesi hoitoa? Toiseksi Raamattu ilmoittaa jyrkän tuomiosanan varastavalle ihmiselle:

"Ettekö tiedä, että vääräydentekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö! Jumalan valtakunnan perillisiä eivät ole siveettömyyden harjoittajat eivätkä epäjumalien palvelijat, eivät avionrikkoajat, eivät miesten kanssa makaavat miehet, eivät varkaat eivätkä anheet, eivät juomarit, pilkkaajat eivätkä riistäjät." (1.Kor.6:9-10)

Haluan sinun ajattelevan tätä seuraavalla kerralla, kun mielesi tekee ottaa toisen omaa. Ei todellakaan kannata menettää taivasosuuksia pienen näpistelystä! Sanotaan;

"Tilaisuus tekee varkaan." - Se on totta, mutta se voi olla myös tilaisuus olla uskollinen ja kuuliainen!

SELITTELYN AIKA..

Omalle kohdalleni olen ajatellut asian niin, että "jätän ottamatta, mikäli minun tarvitsee selitellä asiaa itselleni tai jollekulle." Reilu ja suora, puhdas ja vakaa elämän tyyli kaipaa erittäin harvoin "selittelyjä punottavin poskin." Voimmekin miettiä sitä häpeän määrää, mikäli sattuu jäädä kiinni varastamisesta.

Muistat varmaan kertomuksen maailman ensimmäisestä varkaudesta. - Oli hedelmäpuu, josta ei saanut syödä. Kuitenkin silloisilla ihmisillä heräsi hillitön halu maistaa tuota ihanan näköistä hedelmää - ja he söivät.

Sitten tuli selittelyjen aika. Oli alkanut jo mieltä painaa kun kuului ääni: "Missä te olette"?! Mies sanoi pelänneensä ja siksi lymyneen piilossa. Seuraavaksi hän alkoi syytellä vaimoaan: "Eeva söi ja antoi minullekin." Oli otettu omin lupineen ja nyt häpeästä punaisena piti selitellä tekojaan. (1.Moos.3)

Varastamisen tähden menetettiin paratiisi. Ethän halua menettää taivas-osuuttasikin tämän saman synnin tähden?

PARANNUKSEN PAIKALLE

Nyt, jos tunsit piston sydämessäsi "seitsemän käskyn" kohdalla, - tee parannus! Se on käytännössä sitä, että kadut väärin tekoja ja tunnustat Jumalasi edessä erehtyneesi. Pyydä anteeksiantoa Jeesuksen sovitusyön ja armon tähden. Tee luja päätös synnin hylkäämisestä ja että se on loppu nyt! Enää en varasta! Rukoile Jumalalta voimaa oikealla ja kaidalla tiellä kulkemiseen.

"Parannuksen tekeminen on asioiden paremmin tekemistä - pahan tiedostamista ja sen hylkäämistä"

Varas ei enää varasta, valehtelija alkaa puhua totta, haureellinen alkaa elämään siveellisesti, rääväsuinen siivoaa suunsa, pahoinpitelijä lakkaa väkivallasta, jne.

"Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan tehköön enemmän työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvää on, että hänellä olisi, mitä antaa tarvitsevalle." (Ef.4:28)

Tuntiessasi heikkoutta itsessäsi, muista, että Jumala on luvannut olla heikoissa väkevä! Voit uskoa asiiasi Herran haltuun. Hän auttaa ja vahvistaa sinua ojentautuessasi uskossa Häntä kohti.

VOIT RUKOILLA KANSSANI:

Herra Jeesus, tunnustan tehneeni tyhmyyksissäni asioita, joita nyt kadun. Haluan heittää kaikki pahat tekoni pois ja tulla jälleen puhtaaksi, Jeesus, sinun Pyhän Sovintoveresi kautta.

Auta minua elämään puhdasta ja vilpittöntä elämää.
Päästä minut pahasta! Vapauta minut Veresi tähden!
Anna minulle uusi voima ja tahto elää puhdasta ja pyhää elämää.

"Älä pelkää, sillä Minä olen sinun kanssasi; älä arkana pälyile, sillä Minä olen sinun Jumalasi; Minä vahvistan sinua, Minä autan sinua, Minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä." (Jes.41:10)

Aiheesta muualla: <http://www.evl.fi/katekismus/10kaskya/7.html>

<http://www.srk-opisto.fi/upi/kasky/7.html>

[http://fi.wikipedia.org/wiki/Varkaus_\(oikeustiede\)](http://fi.wikipedia.org/wiki/Varkaus_(oikeustiede))

ÄLKÄÄ TUOMITKO (Matt.7:2)

"Se sana, minkä olen puhunut, on tuomitseva hänet..." Joh.12:48[JKR] - Tässä on osoitus oikeasta tuomiosta - tuomiosta, jonka Jumala on asettanut ja jonka Hän toteuttaa ajallaan.

Ihmisellä ei ole lupaa tuomita toistansa. Jumala on säätänyt, että "Millä tuomiolla te näet tuomitsette, sillä teidät tuomitaan. Millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan." Matt.7:2[JKR]

Kuinka helppoa onkaan tuomita toisen siit, missä on itse vahva ja onnistunut.

- Millä perustalla seisot? Onko vankka kallio tai alusta vain toisten epäkohdilla mässäilyä tai tuomiohenkeä ja panettelua? Valitettavan usein kristittyjenkin kesken havaitsen näitä ikäviä piirteitä.

Jos seisoisimme tukevasti Kristus-kalliolla, tuntisimme oman kelvottomuutemme ja heikkoutemme niin, ettemme uskaltaisi nostaa syyttävää sormeja kanssamatkaajaamme kohti. - Onhan Jumala asettanut perustuksen ja siihen kulmakiveksi Jeesuksen, että me Hänessä riippuen ja oppisimme armonsa Hengessä myös armahtamaan lähimmäisiämmekin.

Olemme kaikkine heikkouksineen ja huonouksineen tasavertaisia Jumalan edessä:

"Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeneet Kristuksen ylleen. Yhdentekevää, oletko juutalainen vai kreikkalainen, orja vai vapaa, mies vai nainen, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi." (Gal.3:26-28)

Eräs kiusallisimmista tuomioista, mikä langetetaan kovin helposti ja ylimalkaan toisen päälle, on sanat: "se nyt on sellainen." - Ne ovat halventavia sanoja, jotka murentavat itsetuntoa ja myös toisten uskoa halveksutun ihmisen kykyihin. Näin varmistetaan, ettei uskalleta edes yrittää tai opetella asioita. Ollaan tultu liian täydellisiksi ja omahyväisiksi. Käytöksellämme luomme ennakkokäsityksiä, joita on vaikea muuttaa vaikka asioiden oikea laita selviäisikin.

Mieti, voisiko Jumala käyttää sitä heikkoa tai ihmisten silmissä vajavaista ihmistä? Jos et saanut selkeää vastausta, niin ajattelepa opetuslasten kirjavaa joukkoa. Toiset tuoksahivat voimakkaasti kalalle, toinen oli taipuvainen rahan ahneuteen kun taas jollakin oli oma kunnia ja asema kaikki kaikessa. - Siis he olivat tavallisia oppimattomia työläisiä "rahvaanomaisine" ajatuksineen! Mutta juuri heidät Jeesus valitsi opetuslapsikseen! Juuri heille uskottiin evankeliumin sana joka (vain ja ainoastaan) sinutkin voi pelastaa! - Jumala näki heissä aitoa ihmisyyttä joka oli opittu elämässä. Elantoa ei ollut syötetty hopealusikalla ja valmiiksi pöytään katettuna, työ täytyi tehdä itse. Täytyi tulla toimeen "huonojenkin" ihmisten kanssa.

- Entäpä, jos juuri hän, jota et minään pidä, onkin osa suurta Jumalan suunnitelmaa?

Entäpä jos eräänä päivänä huomaat vastustaneesi itse Jumalaa?! Tämän kysymyksen edessä saamme olla tutkien sydämemme asenteita.

Tuomion vastakohta on armahtaminen ja rakkauden osoittaminen. Kuinka paljon jalompaa onkaan rohkaista kanssamatkaajaa sen sijaan, että osoittaisi tuomiohenkistä halveksuntaa ja väheksyntää.

Eräs ystäväni kuuluu toiseen uskontokuntaan, mutta silti olemme hyviä ystäviä. Opilliset näkemyksemme eroavat jokin verran, mutta en silti halua tuomita häntä "vääräuskoiseksi." - Jos jompikumpi meistä on väärässä tai harhaan kulkemassa, niin eikö Jumala voi vaikuttaa niin, että tekisimme parannuksen ja alkaisimme jälleen rakastaa totuutta? Uskon, että Kaikkivaltias Jumala pystyy siihen! Ei minun tehtäväni ole "haastaa riitaa" tai väkisin vääntää toista ihmistä omiin näkemyksiini, vaan ennen kaikkea julistaa totuuden ja toimen sanoja armon ja Jumalan rakkauden valtaamana ollen kuuliainen Jeesukselle. Haluan julistaa sitä sanomaa, ettei enää ole mitään kadotustuomiota niille, jotka uskovat Herraan Jeesukseen. Sanomani on siis se, että ihminen voi pelastua uskon kautta Jeesukseen ja pakko ei ole mennä helvettiin! Sana siis tuomitsee ihmisen:

"Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma hänen kauttansa pelastuisi." Joh.3:17

"Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen." Joh.3:18

Jättäkäämme siis toinen toisemme armollisen Jumalamme käsiin. Siunatkäämme myös omasta mielestämme "vääräuskoisia," - koska ainut, mikä heidät saa kääntymään uskolle kuuliiaisiksi, on Jumalan väkevä ilmestyminen heille. Jumala saa Henkensä kautta meissä aikaan sen, että ymmärrämme koko totuuden ja vaellamme Hänen voimassaan sen mukaan.

"Mutta kun Hän tulee, totuuden Henki, johdattaa Hän teidät kaikkeen totuuteen." Joh.16:13[JKR]

MIHIN USKOT? (Hepr.12:2)

Otsikon kysymyksellä haluan pysähtyä jälleen pohtimaan uskomme todellista kohdetta. Mihin uskomme ja mikä on oikeasti tärkeää ja arvokasta?

Olen nähnyt joidenkin uskon perustuvan kirkkokäsikirjoihin, uskonnon harjoittamiseen, johonkin ryhmään kuulumiseen ja jotkut palvovat tunteitansa ja kuka milläkin tavalla. - Meillä ihmisillä kun on tapana "aineellistaa" Jumala ja tehdä hengellisyys ikään kuin konkreettisemmaksi ja sitä kautta helpommin palvottavaksi.

Uskon ei kuitenkaan pitäisi perustua kirkkoon tai mihinkään uskontokuntiin vaan "uskon alkajaan ja sen täyttäjään." - Jeesukseen Kristukseen! (Hepr.12:2)

"USKO EI OLE RITUAALI"

Voidaan sanoa esimerkiksi, ettei "Raamattu ole Jumala". - Se on kyllä PYHÄ KIRJA, joka kertoo Jumalasta, mutta sen merkitys on olla välikappale joka synnyttää oikean uskon Jumalaan:

"Usko tulee siis kuulemisesta, ja kuuleminen Kristuksen sanan kautta." Room.10:17

Huomaa tämä selkeä ero "Psalmin 23" kohdalla: "On eri asia tuntea "Paimen-psalmi," kuin tuntea se Paimen, mistä tämä psalmi kertoo."

Sanasta näemme, kuinka Jumala on asettanut uskomme kohteeksi yhden ja ainoan välimiehen, nimittäin Jeesuksen Kristuksen. Saamme siis nostaa katseemme kaikesta muusta ja kiinnittää huomionamme tähän "uskon alkajaan ja sen täyttäjään."

Toisinsanoin, haluan meidän tarkistavan sitä perustaa, mille hengellisyysimme rakennamme. Sana kehottaa:

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa. Tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, ette kestä koetusta." (2.Kor.13:5)

Valvokaamme siis ja tarkistakaamme elämämme suuntaa.

"Lähestykää Minua, niin Minä lähestyn teitä." (Jaak.4:8)

Kuinka voisimme olla lähempänä Jumalaa? Miten lähestyä? - Raamattu neuvoo meitä etsimään Jumalaa uskossa rukoillen ja kiitollisin mielin - luottaen siihen, että meillä on pääsy Isän sydämelle Jeesuksen kautta.

On totta, että uskon antaa Jumala, mutta meidän tehtävämme on ojentautua sen mukaan - ollen kuuliaisia Jumalan lapsia. Mikä estää meitä "järjellämmekin" uskomaan ja ohjaamaan itseämme - ikään kuin uskoa kohti? Sitten eräänä päivänä huomaat ja tunnet, kuinka "Henki itse todistaa, että olemme Jumalan lapsia." (Room.8:16)

Haluan siis riisua "uskonnollisuuden kaavun" ja löytää eheän ja puhtaan uskon Jeesukseen. Vaikka seurakunta on tärkeä, ei se minua pelasta. Vaikka "konfirmaatiot" ovat hienoja tapoja, eivät nekaan minua pelasta. Vain yksi ja ainoa pelastaa: Sydämen usko Herraan Jeesukseen! Haluan kysyä sinulta,

Voitko olla varma, että sinut on lapsena kastettu?

Lepääkö pelastuksesi vain sen varassa, että sinulle on kerrottu "konfirmaatiosta," josta et itse tiedä mitään? Onko niin, että vanhemmat määräisivät lastensa iankaikkisuuskohtalon pienellä vesitilkalla? En usko siihen. Eikä se muutenkaan ole Raamatun Hengen mukainen toimintatapa. Toki sen perusteella itsekin joutuisin helvettiin koska minua ei ole tietääkseni lapsena kastettu! Mutta on hienoa kääntyä elävän Jumalan puoleen etsien pelastusta itse pelastuksen antajalta! Hän lähetti oman Poikansa Jeesuksen Kristuksen, ainoaksi välimieheksi meidän ja Jumalamme välille - että jokainen joka Häneen uskoo saa syntinsä anteeksi ja pelastuu.

Kasteella on kyllä oma merkityksensä - nimittäin "uskovien kasteella." - Uskoon tultuani sain seurata Jeesuksen antamaa esimerkkiä ja sain itse pyytää ja astua "kasteen hautaan". - Se kertoo minulle uskon kuuliaisuudesta - tehdä niin kuin Raamatun selkeä opetus on - ja askeleista, joissa Jumala johdattaa taivastietä eteenpäin. Keräilin Raamatusta jakeet, joissa puhutaan kasteesta: <http://uri.fi/uskovienkaste/>

- Uskoakseni kasteen merkitys korostuu siinä, että se on oma valinta ja päätös seurata uskollisesti Herraa.

"Valitkaa tänä päivänä, ketä tahdotte palvella" (Joos.24:15)

Se on ikään kuin "kihlautumista" Herralle: Kuulun Hänelle, en maailmalle! Hän ainoastaan on syntieni sovittaja, Häntä seuraan ja palvelen!

Tiedän monen "lapsikasteen" saaneen elävän täysin jumalatonta elämää - tietämättä "tuon taivaallista" Jumalan lapseudesta. Avatkaamme silmämme näkemään Jumalan sanan totuudenmukaista merkitystä ja vaeltakaamme sen mukaan nöyryin mielin.

Tiedän, ettei minun tarvitse uskoa kasteeseen tai muuhunkaan "sakramenttiin" - vaan minun tulee uskoa Jumalan ainokaiseen Poikaan, Herraan Jeesukseen Kristukseen. - Siinä on pelastukseni, toivoni ja pääsy kerran iankaikkiseen elämään!

- Lue ja tutki, mitä Raamattu opettaa uskosta: <http://uri.fi/uskovaisuus/>

LOHDUTUS (2.Kor.1:3)

Kaipaatko lohdutusta? Ovatko elämäsi tilanteet aiheuttaneet tuskaa ja kärsimystä? Oletko menettänyt ehkä rakkaan ihmisen viereltäsi?

Kuinka hyvältä tuntuvatkaan lohdutuksen sanat silloin, kun niitä niin kipeästi tarvitsee. Pienikin kompastuminen tai vastoinkäyminen jo harmittaa ja painaa mieltä. Silloin ystävän kosketus olkapäälle pienine rohkaisevine sanoineen nostaa mieltä ja auttaa pääsemään eteenpäin.

Parhaimman lohdutuksen antaa kuitenkin itse Jumala. Sanotaanhan Jumalan "olevan kaiken lohdutuksen Jumala." (2.Kor.1:3) Toisinaan Jumala kyllä rohkaisee ja lohduttaa meitä myös toisen ihmisen läsnäololla. Hän lähettää luoksemme jonkun, joka osaa puhutella rohkaisevasti. Tällaisesta voimme lukea esimerkiksi, kuinka Jumala rohkaisi uskon veljiä Tituksen tulolla:

"Mutta Jumala, joka rohkaisee masentuneita, lohdutti meitäkin antamalla Tituksen tulla luoksemme." 2.Kor.7:6

Suuri lohtu elämämme matkan varrella onkin Jumalan ihmeellinen armo. Sen varassa pelastumme ja saamme pysyä Jumalassa. Vuosia sitten kirjoitin lauluun sanat, joita usein muistelen ja hyräilen:

"Minä iloitsen armostasi, se on ainut lohtuni."

"Aina kun olin vähällä kaatua, Sinun armosi, Herra, oli minun tukenani. Kun huolet painavat mieltäni, saan Sinulta lohdun ja ilon." Ps.94:18-19[-92]

Toisinaan kohtaamme koettelemuksia ja sairautta, köyhyyttä, pelkoa jne. Eläessäni kipujani läpi, ajattelen, kuinka lohdullista on ottaa nekin Jumalan kädestä. Kun Hän "paimentaa" meitä - laitumensa lampaita - Hän saattaa toisinaan lyödä ja kurittaa ohjataakseen oikealle tielle. Hyvä paimen pitää huolta lampaistaan ja tietää, mikä kulloinkin on parasta.

"Vaikka minä vaeltaisın kuolemanvarjon laaksossa, en pelkäisi mitään pahaa, sillä Sinä olet kanssani. Sinun vitsasi ja sauvasi lohduttavat minua." Ps.23:4 [JKR]

On niin lohdullista elää Jumalan lapsena ja kääntyä hädän hetkellä Jumalan puoleen - tietäen, että Jumala auttaa kaikessa.

"Kumartuneena pyhään temppeleesi päin minä rukoilen Sinua ja kiitän nimeäsi armosi ja totuutesi tähden. Sinä olet osoittanut, että lupauksesi on suuri yli kaiken, mitä Sinun nimesi ilmoittaa. Sinä päivänä, jona minä huusin, Sinä vastasit minulle ja rohkaisit minua. Minun sieluni sai voiman." Ps.138:2-3[JKR]

Liian usein ihmisinä ajaudumme etäälle Jumalasta ja sitten vaikeuksien tai onnettomuuden hetkillä saatamme uhotta Jumalalle: "miksi sallit tällaista?"

On hyvä "muistaa Luoja ja nuoruudessa, ennenkö tulevat ne päivät, jotka eivät miellytä." (Saarn.12:1-2) On hyvä etsiä Herraa silloin, kun kaikki on vielä hyvin.

"Hyvänä päivänä iloitse ja pahana päivänä muista, että Jumala on antanut ne molemmat. Ei ihminen voi moittia Jumalaa." Saarn.7:14[-92]

Kuitenkin, olipa hetkemme mitkä tahansa, saamme kääntyä armollisen Jumalan puoleen etsien lohdutusta Häneltä - kipeissäkin tilanteissa. Jumala itse lohduttaa ja ilahduttaa sinua:

"Silloin neito iloittaa karkeloiden, nuoret ja vanhat yhdessä riemuitsevat. He ovat saaneet kärsiä, mutta Minä muutan heidän surunsa riemuksi, lohdutan ja ilahdutan heitä." Jer.31:13

Usein maailman tapahtumat järkyttävät ja saattavat uskovaisenkin apealle mielelle. On monenlaista kärsimystä joka puolella sotineen, ryöstöineen ja raiskauksineen. - Mutta "Jumalan antama rauha on kaikkea ymmärrystä ylempi." (Fil.4:7) - Saamme lupauksen mukaan nostaa katseemme, sillä edessä on paljon parempaa:

"Kun nämä tapahtumat alkavat, rohkaiskaa itsenne ja nostakaa pääne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä." Luuk.21:28[JKR]

Iloitsen Jumalan sanasta ja sen tuomasta toivosta. Se lohduttaa minua, se on iankaikkista lohdutusta.

Laita sinäkin toivosi Herraan. Hän pelastaa sinut ja antaa lohdutuksen ja toivon, Hänen armonsa ja rakkautensa valloittakoon sydämemme kokonaan.

Itse Herramme Jeesus Kristus ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja on armossaan antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon, rohkaiskoot sydämiämme ja antakoot teille aina voimaa hyviin tekoihin ja puheisiin. 2.Tess2:16-17[-92]

ELLEI ISÄ VEDÄ (Joh.6:44)

Raamattu puhuu jonkin verran etsikkoajasta, jossa Jumala kutsuu ihmistä luokseen ja yhteyteensä. Erään kerran Jeesus itkien totesi Jerusalemitille: "Voi sinua, kun et etsikkoaikaasi tuntenut." (Luuk.19:42-44)

- Surullisena minäkin seuraan ihmisiä juuri tämän saman piittaamattomuuden vuoksi. Toivoisin heidän tulevan uskoon ja pääsevän irti pähteistä ja muistakin paheistaan, mutta en voi pelastaa heitä vaikka kuinka tahtoisin. En voi muuta kuin rukoilla ja pyytää, että Isä vetäisi heitä luokseen ja parannukseen.

Olen saattanut tehdä "hienoja" musiikkiesityksiä, kertoa Jumalan sanan totuuksia, keskustella ja yrittänyt osoittaa hyväksyntää, myötätuntoa ja rakkauttakin, mutta mikään ei auttanut. Miksi? - Siksi, koska "Ei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä, ...vedä häntä." (Joh.6:44) Paavali myös kirjoitti Jumalan toivovan, että koko maailma pelastuisi. - Luullakseni jokainen kristitty toivoo kaikkien tulevan tuntemaan totuuden Jeesuksessa ja löytävän Hänen kauttaan sielullensa pelastuksen. (1.Tim.2:4)

Uskon tämän olevan samoin myös uskovien kesken: "Emme me voi mitään ilman Jumalaa."

- "Hanke, mikä ei ole lähtöisin Jumalasta raukeaa tyhjiin." Samassa Raamatun ajatuksessa varoitetaan myös siitä, "etemme vain sotisi itseänsä Jumalaa vastaan." (Ap.t.5:38-39)

Tulemekin tärkeälle alueelle hengellisyydessä ja eri toiminnoissa - nimittäin siihen, että mikä on Jumalan tahto? Mikä on Hänen suunnitelmansa? Hänellä on valta pelastaa tai hukuttaa. Hänellä on voima vaikuttaa tahtonsa ja sen, että myös noudattaisimme sitä.

"Jumala näet vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että tekemisen, että Hänen hyvä tahtonsa toteutuisi." Fil.2:13

Mitä enemmän myönnämme olevamme riippuvaisia Jumalasta, ja mitä enemmän olemme nöyrinä Hänen edessään, sitä enemmän Hän voi käyttää meitä. On siis annettava Jumalalle "kaikki valta." on ymmärrettävä Jeesuksen sanojen merkitys; "meidän tulee vähetä ja Hänen kasvaa." (Joh.3:30) - Mitä siis minussa tulisi vähetä? Ei varmastikaan pituutta tai leveyttä, vaan kysymys on omasta tahdosta, päähänpintymistä, oletuksista, perinnäis-säännöistä, kunniaista, yms. millä saattaisiin sotia Jumalan tahtoa ja suunnitelmia vastaan - niistä luopuessani voin yhä enemmän tarrautua Jumalan tahtoon. Voin mennä Hänen eteensä avoimena kysyen Hänen suunnitelmiaan ilman minkäänlaisia verukkeita tai omia toiveitani. Jumala kyllä tietää omat rajoitteeni, heikkouteni ja tarpeeni. Onkin suurenmoista nojata Jeesukseen uskon ja luottaen Hänen armoonsa - tehden siinä niitä tehtäviä joihin Jumala johdattaa.

Kun Taivaallinen Isä vetää meitä luokseen, on siinä kysymys Jumalan kutsusta. Niitä ajatuksia voimme lukea sanasta:

- "Tule ja seuraa Minua, " (Matt.8:22)
- "Tulkaa, kaikki on jo valmiina," (Luuk.14:17)
- "Tulkaa ja katsokaa," (Joh.1:39)
- "Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän" (Mark.6:31)
- "Tulkaa, Minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta," (Matt.25:34) ...jne.

Jumala kutsuu myös erilaisiin tehtäviin. Jotkut Hän on kutsunut opettajiksi, jotkut ehkä laulajiksi, toinen osaa lohduttaa, toinen rohkaista. Taas jollekulle on annettu profetoimisen lahja ja taas toinen on saanut kyvyn parantaa sairaita. (1.Kor.12:28-31)

Muistamme Raamatusta, kuinka jotkut saivat kutsun hengelliseen tehtäväänsä jo kohdussa ollessaan. Toisinaan Jumala ilmestyi pienelle lapselle ilmoittaen tulevan tehtävän.

- Esimerkiksi Samuel luovutettiin Herran palvelijaksi jo ennen syntymäänsä. Samuelin omaa tahtoa ei kysytty vaan Hänet luovutettiin temppeleihin kolmevuotiaana pappi Eelin luokse. Siellä Samuel sai nukkua liiton arkun luona. Herra kutsui Samuelia kolmesti, ennenkö Pappi Eeli ymmärsi Jumalan puhuvan Samuelille! Hän neuvoi viisaasti Samuelia kuuntelemaan, mitä Herra tahtois sanoa; "Puhu, palvelijasi kuulee"! Ja Herra puhutteli Samuelia! (1.Sam.1:24-28, 3:1-10)

- Myös Maria kutsuttiin palvelemaan ihmeellistä ja jumalista suunnitelmaa. Enkeli ilmestyi hänelle:

"Älä pelkää, Maria. Sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Sinä tulet raskaaksi ja synnytät Pojan, ja sinun on annettava Hänelle nimi Jeesus."!

Tähän kutsuun Maria Vastaa: "Tapahtukoon minulle sinun sanasi mukaan"! (Luuk.1:26-32)

- Jumala kutsui erään kerran vanginvartijaa Paavalin ja Silaksen laulun kautta. Vapauttavan ihmeen jälkeen Paavali huutaa vanginvartijalle: "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä me kaikki olemme täällä." - Tästä tapahtumien kulusta seurasi Paavalin julistus kaikille, jotka olivat vanginvartijan kotona - ja he kaikki tulivat uskoon! (Ap.t.16:24-34)

- Toisinaan Jumala johdattaa meitä ihmeellisesti kutsuessaan meitä palvelukseensa.

"Herran enkeli puhui Filippokselle: "Lähde etelään päin ja mene tielle, joka vie Jerusalemissa Gazaan ja on autio." Filippus lähti sinne. Juuri silloin sitä tietä tuli mahtava etiopialainen hoviherro, eunukki, joka hoiti Etiopian kuningattaren eli kandaken koko omaisuutta. Hän oli käynyt Jerusalemissa pyhiinvaellusmatkalla."

Siellä Filippos, ollen kuuliainen kutsulleen, sai julistaa evankeliumin sanaa hoviherralle. Hän uskoi ja hänet myös kastettiin. (Ap.t.8:26-40)

- Nämä ovat Jumalan antamia kutsumustehtäviä. Niissä välitetään sanomaa Jumalan kutsusta, kuinka Hän vetää ihmistä hyvydessään parannukseen. (Room.2:4)

"Kristuksen työtovereina me kehotamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi." 2.kor.6:1[*JKR]

"Etsikää Herraa silloin, kun hänet voidaan löytää. Huutakaa häntä avuksi, kun hän on läsnä." Jes.55:6[*JKR]

Muistamme myös Jeesuksen sanat ryöväriille, kun he riippuivat tuomittuina ristillä: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman Minun kansani paratiisissa." (Luuk.23:39-42)

Jumalan kutsu ei siis ole aikaan ja paikkaan sidottu. Ottakaamme kutsu vastaan ja seuratkaamme Herraa, sillä tänään on otollinen hetki - pelastuksen päivä!

Hän näet sanoo: "Oikealla hetkellä minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut." Nyt on oikea hetki, nyt on pelastuksen päivä." 2.kor.6:2[*JKR]

[*JKR" = Viittaus: Jumalan Kansan Raamattu]

"MILTÄ NÄYTTÄÄ?" (Jaak.1:23)

Katsoitko peiliin ajatellen "miltä näyttää"? Mitä näytän itsestäni toiselle ihmiselle ja miltä haluaisin itseni näyttävän? Tässä "sosiaalisessa" yhteiskunnassa näyttäisi olevan jokseenkin tärkeää se, mitä viestitämme omalla olemuksellamme. Miltei aina seurataan ja ihannoidaan "muotinuukkenaamoja" ja kauneus on yli kaiken muun arvokkaan. Valintoja tehdään hyvin pitkälti ulkonäön perusteella ja siinä jäävät vähemmän kauniit aina toisarvoisiksi.

Raamattu on myös huomioinut tätä piirrettä ihmisyydessä ja siksi sanassa on annettu muutamia ohjeita kauneuteen liittyen:

Harjoita laupeutta halutessasi ihailua!

Ihmisessä on ihaninta hänen laupeutensa, Sananl.19:22[*JKR]

Olkkoon kauneus lempeyttä ja sävyisyyttä.

Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, turhamaisia tukkalaitteita, kultakorujen ripustamista ja koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkkoon salassa oleva katoamaton sydämen ihminen, lempeä ja sävyisä henki. Se on Jumalan silmissä kallisarvoista. Näin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, muinoin kaunistivat itseään ja olivat kukin miehelleen alamaisia. 1.Piet.3:3-5[*JKR]

- Samoin olkkoot naiset säädyllyisessä puvussa. Kaunistakoot he itseään vaatimattomasti ja siveästi, ei tukkalaitteilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kalliilla vaatteilla, vaan hyvillä teoilla, kuten sopii naisille, jotka tunnustavat palvelevansa Jumalaa. 1.Tim.2:9-10[*JKR]

Raamattu ohjaa siis kauneusihanteitamme sisäisen kauneutemme edistämiseen ja niin ikään pois turhamaisesta koreilusta. Ei meidän kuitenkaan tarvitse olla "sottapyttyjä"! Ei, vaan saamme pesetyä ja pukeutua siististi ja "siveellisesti."

Se, miltä näytämme, kertoo kyllä jonkin verran luonteestamme ja elämäntavoistamme. Esim. Alkoholin jättämät jäljet näkyvät kyllä hiusten ja ihon "laadussa." Samoin synkkyteen ja kyynisyyteen vaipunut ihminen alkaa näyttää itseltään yhä enemmän. Voidaanakin sanoa, että

"Elämän valo näkyy kasvoista, sielu heijastuu silmistä."

Muistan tapahtuman, joka hiveli mieltäni. Olimme lähteneet nuorten joukolla viemään evankeliumin sanaa eräälle nuorten suosimalle tanssipaikalle. Saavuttuamme alueelle kohtasin nätin tytön, joka ensisanoikseen sanoi minun näyttävän papilta! Olihan siitä hieno aloittaa keskustelu ja todeta, että "joo uskossa ollaan ja tultiin tänne just sen jutun kanssa, että halutaan jutella Jumalan suuresta rakkaudesta ja pelastuksesta"!

En ollut tarkoittanut näyttäväni papilta, mutta niin siinä vain kävi. Usein näkeminen onkin katsojan silmissä - siinä, mitä halutaan nähdä.

Kun katsoit tekstimme alussa peiliin, niin muistatko vielä, miltä näytit? Ehkä sinulle jäi mielikuva näkemästäsi, mutta tarkka kuva unohtui miltei välittömästi käännettyäsi katseesi pois peilistä.

Jos joku on sanan kuulija mutta ei tee sen mukaan, hän on kuin mies, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan. Hän katselee itseään, poistuu ja unohtaa heti, millainen oli. Mutta joka katsoo vapauden täydelliseen lakiin* ja pysyy siinä, eikä ole unohtava kuulija, vaan sitä teossa noudattava, hän on autuas tekemisessään. Jaak.1:23-25[*JKR]

Minä sanoin: "Tahdon valvoa vaellustani, etten kielelläni tekisi syntiä. Olen varuillani suuni suhteen ja vaikenen niin kauan kuin jumalaton on läsnä." Ps.39:2[*JKR]

Sillä "joka rakastaa elämää ja haluaa nähdä hyviä päiviä, varjelkkoon kielensä pahasta ja huulensa puhumasta vilppiä, kääntyykköön pois pahasta ja tehkköön hyvää, etsikköön rauhaa ja pyrkikköön siihen. 1.Piet.3:10-11[*JKR]

Sisäinen kauneus on siis paljon tärkeämpi, kuin ulkoisesti esittämämme. Sanoisin sisäisen kauneuden olevan sitä, että on oppinut elämään oikein, - eli käyttännösssä kunnioittaa ja ottaa toiset huomioon, rakentaa rauhaa, puhuu lempeitä sanoja.

Ulkoinen kauneus on katoavaista - näemme sen katsellessamme itseämme, kuinka vuosi vuodelta rypyyjä tai harmaita hiuksia tulee lisää. Sisäistä kauneutta voi säilyttää ja kasvattaa koko elämän.

Sulous on pettävä, ja kauneus katoaa. Ylistetty on vaimo, joka pelkkää Herra! Sananl.31:30[*JKR]

Kauneus katoaa, mutta Jumalan sana pysyy iankaikkisesti.

Ääni sanoo: "Julista!" Toinen vastaa: "Mitä minun on julistettava?" "Koko ihmiskuku on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen: Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun Herran henkkäys puhalttaa siihen. Totisesti, ruohoa on kansa. Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy iäti. Jes.40:6-8[*JKR]

- Sillä "kaikki ihmiset* ovat kuin ruoho, ja kaikki heidän kauneutensa kuin ruohon kukka. Ruoho kuivuu ja kukkanen varisee, mutta Herran sana pysyy iäti." Tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu. 1.Piet.1:24-25[*JKR]

Kauneutta suuremmissa mittakaavassa on kansakuntien kauneus, joka syntyy kuuliaisuudesta Jumalaa kohtaan.

Minä parannan teidän luopumuksenne, omasta halustani minä teitä rakastan. Minun vihani on kääntynyt hänestä pois.

Minä olen oleva Israelille kuin kaste, se on kukoistava kuin lilja ja juurtuva syvälle kuin Libanon. Sen vesat leviävät, sen kauneus on oleva kuin öljypuun ja sen tuoksu kuin Libanonin. Sen varjossa asuvat kasvattavat jälleen viljaa ja kukoistavat kuin viinikköynnös. Sen maine on oleva kuin Libanonin viinin. Hoos.14:5-8[*JKR]

"TURVAA HERRAAN" (Ps.37:3-6)

Ajasta aikaan luottakaa Herraan, sillä Herrassa on turva, Herra on ikuinen kallio. Jes.26:4[-92]

Turva paikka, suojaisa satama - miten tärkeätä onkaan elämän myllerryksessä löytää turva, levollisuus ja rauha sielulle. - Raamattu puhuu perustuksesta, jonka Jumala on laskenut. Se on luja kallio, joka ei horju. Siihen on turvallista rakentaa.

Lisäksi turvatessamme Herraan, lupaa sana siitä seuraavan vain pelkkää hyvää:

"Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa. Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa Häneen, kyllä Hän sen tekee. Ja Hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niin kuin valkeuden ja sinun oikeutesi niin kuin keskipäivän. Hiljenny Herran edessä ja odota Häntä..." Ps.37:3-6[-33/38]

Ja edelleen luumme;

Siunattu on se mies, joka luottaa Herraan ja panee turvansa Häneen! Hän on kuin puron partaalle istutettu puu, joka kurottaa juurensa veteen. Ei se pelkää helteen tuloa, sen lehvät pysyvät aina vihreinä. Vaikka tulee kuiva vuosi, ei sillä ole mitään hätää, silloinkin se kantaa hedelmää. Jer.17:7-8[-92]

Miten voisimme "kurottaa juuriamme" kohti elävää vettä? - Tuossa äskeisessä jakeessa on sanat: "ei mitään hätää." - Se kertoo lujasta luottamuksesta ja uskosta. Juuri tällä uskolla saamme ojentautua Jumalaa ja Hänen sanansa lupauksia kohti. On tärkeätä olla kosketuksissa "veteen" saadakseen ravintoa. Se on uskon kuuliaisuutta sanassa, rukouksessa ja Jeesuksen seuraamisessa. Siinä luottaen ja turvautuen Herraan, saa olla siunattu ihminen!

Suuri siunaus matkamme varrella on iankaikkinen ja suuri armo. Sen varassa jaksamme pysyä Jumalassa juurtuen yhä syvemmin Hänen pyhään sanaansa.

"Herran armoa on se, että vielä elämme, Hänen laupeutensa ei lopu koskaan. Joka aamu Herran armo on uusi, suuri on Hänen uskollisuutensa. Sieluni sanoo: Herra on kaikkeni, Häneen minä turvaan." Valit.3:22-24[-92]

- Mikä on sinun elämäsi turva? Luotatko omaan ymmärrykseesi ja viisauteesi, vai luotatko talouteen, vakituiseen työsuhteeseesi, terveyteen ja ihmis-suhteisiin? Luotatko siihen, että Lääkärit hoitavat sinut terveeksi aina kun sairastut? Vai oletko tehnyt kenties kaikenkattavan vakuutus-sopimuksen vakuutusyhtiösi kanssa saadaksesi korvauksen jotain sattuessi? Ei nämäkään kiellettyjä tai välttämättä huonoja asioita ole, mutta lue Raamatusta seuraava jae:

"Toiset turvaavat vaunuihin, toiset hevosiin, mutta me tunnustamme Herran, Jumalamme, nimeä." Ps.20:8[-33/38]

Vaikka sinulla olisi elämän ulkoiset puitteet kunnossa, älä aseta turvaasi niihin. Kun ne pettävät, niin miten sinun sitten käy? Kuoleman yllättäessä, paljonko sinua auttaa vakuutuksesi? - "Mitä se hyödyttää sinua, vaikka voittaisit omaksesi koko maailman, mutta saisit sielullesi vahingon? Taikka mitä voit antaa sielusi lunnaiksi?" (Matt.16:26)

Mietin oman elämäni koettelemuksia ja vastoinkäymisiä. - Jo lapsuudestani asti opin turvautumaan Herraan ja rukoillen pyytämään apua Jumalalta. Usein sainkin tuntea kouriintuntuvasti, että Jumala suuressa armossaan piti huolen ja auttoi.

Muistelen niitä hetkiä, jolloin olen saanut katsoa kuolemaa "silmästä silmään," - ja kuinka siinä hetkessä on ollut toivoa, rauhaa ja siunattu oloa. Vaikka kuolema vakavuudessaan ja suuruudessaan onkin pelottava asia, saa uskovaisten kohdata sen turvautuen Herraan. Kirjoitin tällaisessa tunnelmassa erään kerran laulun:

**"On Herra mun kanssani ja Hän on myös iloni.
Vielä hetken matkan niin - saan kulkea kanssansa."
"Ja siellä me soitamme harppuja ja laulamme laulun hienoisman:
Kun astumme taivaan kirkkauteen, niin ilo on täydellinen!"**

Tietoisuus päämäärästä ja Jumalan lupauksesta toi kirkkauden toivoa. Se on paras vakuutus! Se on elämän suuri apu, että voi uskossa turvautua Herraan. Se luo rohkeutta ja myös tervettä itsetuntoa, sillä Jeesuksen seurassa ihmisen mieli nostetaan maasta! Se, miten paljon Jeesus arvostaa ja rakastaa ihmistä, tekee pelkkää hyvää ja auttaa tuntemaan myös itsensä arvokkaaksi ja tärkeäksi.

Sanoisin Jumalan suuren armon olevan parasta lääkettä ihmiselle! Onhan Jeesuksella valta antaa kaikki synnit anteeksi ja parantaa kaikki sairautesi!

Luota ja turvaa siis Herraan koko sydämestäsi, älä omaan voimaan ja ymmärrykseesi! Ylhäältä tuleva viisaus on paljon enemmän kuin omat ajatuksemme. Siinäkin saamme turvautua Herraan - nimittäin sen sanan mukaan, että

"Jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se annetaan hänelle. Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä. Joka näet epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee. Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa," Jaak.1:5-7[-JKR]

Turvaa siis herraan ja muista, että Jeesus nukkui samassa veneessä, jossa opetuslapset pelkäsivät kovan myrskyn keskellä. Hän on myös "samassa veneessä" sinun kanssasi! - Voithan aina herättää Hänet, jos pelko valtaa mielesi! (Matt.8:23-27)

- Vaan veneesi ei uppoa, onhan kanssasi koko kaikkeuden luoja! Hän kyllä pystyy sinut pitämään pinnalla!

"Sinun turvasi on ikiaikojen Jumala, sinua kannattavat iankaikkiset käsivarret"! 5.Moos.33:27[-33/38]

TUTKI, TUNNE JA TOIMI! (Joh.6:68)

Otsikon teemalla haluan innoittaa ajatusmalliin Raamatun "ideologiasta" - sen tietämyksestä, taidollisuudesta ja käytännön toimivuudesta.

- Mitä merkitystä olisi valtavalla määrällä tekstiä ja tietoutta, ellei se liittyisi millään tavoin oikeaan käytännön elämään? Tuskinpa Raamattua on tarkoitettu vain viihdekirjallisuudeksi?

Jotkut saattavat väittää, ettei "tavallisen kristityn" tarvitse tutkia Raamattua. Ihmettelen tuota Jumalan sanaa halventavaa ajattelutapaa - ikään kuin sana ei kestäisi tutkimista tai koetusta.

Itse olen laittanut merkille, että juuri tätä sanan tutkimista Jumala käyttää sanomansa esille tuomisessa ja myös yhtenä kanavana Jumalan Hengen täyttymykseen. - En malta olla mainitsematta, että miltei aina lukiessani Raamattua, täytyi Pyhällä Hengellä! Sana on kuin vettä sielulle: se puhdistaa ja uudistaa mielen ja hengen. Voidaankin todeta, että:

"Sana erottaa minut synnistä ja vain synti erottaa minut sanasta." (vrt. käsitettä: "Alussa oli sana ja sana oli Jumala" Joh.1:1)

Raamatun tutkimatta jättämistä voidaan verrata tilanteeseen tullessasi vieraaseen kaupunkiin. Ensi töiksesi heität kartan pois. Sitten alat kävelemään kilometri toisensa jälkeen etsien tärkeitä osoitetta - ajatellen, että "kyllä se sieltä tulee vastaan, kunhan vain kävelee ristiin ja rastiin." Saattaa kuulostaa tyhmältä, mutta juuri näin useat ihmiset toimivat hengellisen elämänsä suhteen. Heille on annettu oppaaksi Jumalan sana, mutta he eivät viitsi vaivautua edes avaamaan tuota pyhää kirjaa.

En sano, etteikö ihminen voisi pelastua vaikka hän ei olisi lukenut riviäkään Raamatusta. - Kyllä pelastuu, kun vain kuulee sanaa julistettavan ja uskoo Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan. Tämä maallinen vaellus on vain paljon mutkikkaampaa ilman selkeää opastusta. Tähän viittaa myös Raamatun ajatus:

"Te eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa." Matt.22:29[*JKR]

Siksi "tutki, tunne ja toimi"! - Perehdy Raamatun sisältöön rukoillen Jumalalta viisautta ja ymmärrystä. Pyhän Hengen voima sinussa ja minussa yhdessä Jumalan iäti kestävänsä sanan kanssa pitävät meidät taivastiellä. - Ethän tahtoisit kulkea eksyksissä?

Muistat varmaan lukeneesi sanasta myös ajatuksen; "Sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi." 2.Kor.3:6[*JKR]

Oman järkemme varassa saatamme ymmärtää aivan väärin sanan hengellisen merkityksen. Tuon merkityksen "hienoinen" ero on vain elämän ja kuoleman välillä - on siis kuollutta tai elävää sanaa! Älä siis lue sanaa vain oman ymmärryksesi varassa vaan anna Kristuksen valaista sinua ja tehdä sinut myös eläväksi.

"Herää sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus valaisee sinua!" Ef.5:14[*JKR]

Oma ymmärryksemme ei siis riitä vajavaisuutemme ja rajallisuutemme vuoksi. Luemmekin sanasta:

"Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä, niin kuin tietää tulee" 1.Kor.8:2[1933/38]

On siis kaksi eri asiaa - luulla tai tietää. Paavalikin sanoi: "Luulin minäkin..." (Ap.t.26:9) taistelllessaan kristittyjä vastaan. - Hän luuli toimivansa oikein ja olevansa Jumalan asialla, kunnes Kristus valaisi hänelle totuuden!

Taasen erään kerran opetuslapset antoivat Jeesukselle tunnustuksen:

"Minne me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat." (Joh.6:68)

Juuri näiden iankaikkisen elämän, totuuden ja toimen, - sanojen äärellä tahtoisin meidän viipyvän.

Etkö haluaisi myös toimia? Etkö haluaisi osallistua Jumalan suunnitelmaan ja olla Hänen käytettävissään - pienissä ja joskus ehkä hieman suuremmissakin asioissa? Siinä on verraton tie! Aina silloin kun näen elämäni yllä Jumalan käden ja selvän johdatuksen - voin sanoa sen olevan elämän parasta ja hedelmällisintä aikaa. - Sitä kaipaam ja janoam! - Se on ainoa paikka, missä sieluni tyyntyy ja iloitsee!

Mikä suuri valtava armo onkaan tuntea koko kaikkeuden Luoja mukana ihmisen elämässä!

Muistutan tässä myös suuresta lupauksesta: "Vaun etsikää Jumalan valtakuntaa, niin myös nämä annetaan teille sen ohessa." Luuk.12:31[*JKR]

Katson elämäni ja vilpittömästi tahtoa etsiä Herraa kaikista vajavuuksista ja heikkouksistani huolimatta. - On toteutunut se sana, että "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu." (Ps.23)

Kaikki tarpeet - vaatteista ruokaan - Herra on antanut ja täyttänyt. Toki itsekin on täytynyt työtä tehdä - mutta mitä tekisin, ellei olisi työpaikkaa? Sain kokea etsiessäni työpaikkaa suurta Jumalan johdatusta. Rukoilin sitä päästäkseni elämässäni eteenpäin ja Jumala vastasi tuohon pyyntööni ja nyt olen ollut yli yksitoista vuotta saman työnantajan palveluksessa!

Olen myös kiitollinen perheestä jonka sain perustaa. Jumala antoi ihanan vaimon! Rakastan häntä yhä oltuamme yli kymmenen vuotta naimisissa! - Tarve tulla rakastetuksi ja rakastaa myös itse - Jumala voi auttaa näissäkin asioissa! Jumala tietää myös kaikki ruumiimme tarpeet. - Nälkä, jano, vaatetus, elantoa perheellemme ja myös seksuaalisetkin tarpeemme - Hän tietää, mikä ihmiselle on hyväksi.

Hän voi auttaa kaikessa, mutta meidän tehtävämme on etsiä tietämme Jumalan sydämelle - Hänen ajatusmalliinsa ja tahtoonsa.

Herra on auttanut kaikessa tähän asti. Ihmeellinen on Hänen armonsa - se kaikki huolenpito ja siunaus, minkä Herra antaa!

Mitä siis tahdot? - "Tutki, tunne ja toimi"! - Sen neuvon annan sinulle joka kaipaat elämää - kaipaat sitä, että Jumala laskee yllesi siunaavan kätensä. Hän on luvannut antaa sinulle, mitä sydämesi halajaa!

- Tunnetko sinä mitä oma sydämesi halajaa? Tiedostatko sen mikä on sielullesi hyväksi? - Sen saat selville vain Jumalasi läsnäolossa - siinä, että Luojaasi, joka parhaiten tuntee sinut, tulee asumaan sydämeesi. Hän puhdistaa sinut sellaisesta, mikä ei ole sinulle tarkoitettu. Hän näyttää etsivälle tien ja auttaa kulkemaan sitä.

Jeesus on sinua varten! Hän on ainut välimies sinun ja Jumalasi välillä - alkaessasi etsiä Hänen vanhurskasta tahtoaan.

Jeesus on lääke sinulle ja koko maailmalle. Hänessä on rauha, lohtu, johdatus, vapautus, armahdus ja voima parannusta tehdessämme. Hänessä on kaikki, mitä todella tarvitsemme!

PELKKÄÄ HYVÄÄ! (3.Joh.1:2-4)

Raamattu - tuo Pyhä Jumalan kirja, kertoo ihmiskunnalle Jumalan suuresta hyvydestä. Ajattelin kirjoittaa siitä muutaman rivin, mutta huomasi aiheen laajuuden olevan niin suuri, että aiheesta olisi riittänyt loputtomiin. Niinpä tyydyin kirjoittamaan vain muutamia pointteja ja ajatuksia - toivoen, että sinä itse voisit jatkaa ajatuksissasi miettien kaikkea sitä hyvää, mitä Jumala on sinulle tehnyt (Ps.103:2)

PELKKÄÄ HYVÄÄ: OSA 1/4 - "ULKOISTA JA SISÄISTÄ"

"Rakas ystävä, toivon, että sinulle kuuluu joka suhteessa hyvää ja että olet terve; sisäisesti sinulle kuuluu hyvää. Ilahtu suuresti, kun tänne tulleet veljet kertoivat sinun elävän totuudessa, niin kuin asia onkin. Mikään ei tuota minulle suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni elävän totuudessa." (3.Joh.1:2-4)

Toivon sinulle kuuluvan joka suhteessa hyvää - luimme tuon toivotuksen, joka on varmasti meidän uskovaisten sydämen toive katsellessamme ystäviämme ja rakkaita uskon sisaria ja veljiä. Hyvyyden tunteminen on lähtöisin Jumalasta - onhan niin, että kaikki Jumalan vaikuttamat asiat johtavat lopulta hyvyteen. Tämä Jumalan tuoma hyvyys kohdataan jo täällä ajassa, ja sitten lopullisesti iankaikkisuudessa. Merkittävää on, että jopa Jumalan vaikuttama murhe on lopulta meidän parhaaksi ja johtaa siihen, että tunnemme Jumalan hyvyttä:

"Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, mikä koituu pelastukseksi, ja jota kukaan ei kadu." 2.Kor.7:10[*JKR]

Ethän halveksu tätä Jumalan tarjoamaa hyvyttä? Vaikka nyt koetkin hetken murhetta, mutta vielä saat kohdata iloa Herrasi kanssa. Hänen tykönsä on elämän lähde ja Hänessä on kaikki, mitä tarvitsemme.

"Halveksitko hänen hyvytensä, kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta? Etkö käsitä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?" Room.2:4[*JKR]

Oletko harrastanut liikuntaa - muuta urheilua kuin "penkki"-sellaista? - Kaikkensa antaneena ja tietoisena toistojen määrän kasvusta, tai juostuani kymmenen kilometrin lenkin ja sen päälle kuumaan saunaan, - se tekee tosi hyvää! Tämä on kuitenkin vasta ajallista mielihyvän tuntemusta, mitä Raamattukaan ei kiellä:

"Ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vähään, mutta jumalaisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevan." 1.Tim.4:8 [*JKR]

Sana ei siis kiellä nauttimasta ajallisistakin asioista, mutta ne eivät ole koko elämä. Liikunta on terveydelle hyväksi ja tuottaa hetkellisen nautinnon.

On siis kahdenlaista hyvää: ulkoista ja sisäistä. Alussa lukemamme Raamatun jakeessa Johannes oli tietoinen siitä, että Jumalaan uskova voi sisäisesti hyvin. Hänhän kirjoitti: "sisäisesti sinulle kuuluu hyvää."

Vaikka elämämme kulkisi koetusten ja myrskyjen halki, saamme uskovaisina olla turvassa - tuntien lepoa ja rauhaa, jonka Jeesus on antanut. Uskovaisen sisimmässä on olotila, jonka Jumala tarkoitti olevan pyhänä ja puhtaana, ilman syntiä ja sairautta. Luemme, mitä Jumala sanoi luomistyöstään:

"Ja Jumala katsoi kaikkea tekemäänsä, ja kaikki oli hyvää. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni kuudes päivä." (1.Moos.1:31)

Monessa Raamatun kohdassa annetaan ymmärtää, että suurin muutos tapahtuu sisimmässä tullessamme Jumalan luokse. Sisimmästämme alkavat virrata "elämän veden virtoja":

Joka uskoo minuun sillä tavalla kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virtoja.* Joh.7:38 [*JKR]

[*Alkuperäinen teksti korostaa tässä jakeessa uskon merkitystä - ei janon, niin kuin KR kääntää]

Sanotaan jopa niinkin, että "Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä." (Luuk.17:21) Kyllä siinä, jos ajattelee hyvinvoinnin perusteita, ovat kaikki eväät hyvään, kun Jeesus on sydämessä asumassa ja Hänen valtakuntansa ja tahtonsa pääsee toteutumaan meissä!

Voit siis täysin rinnoin sanoa: "Hyvää kuuluu, myrsky pauhaa ja tuuli soi, mutta koko kaikkeuden Herra asuu sydämessäni!"

"Ylistä Herraa, minun sieluni, älä unohda, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt!" (Ps.103:2)

PELKKÄÄ HYVÄÄ: OSA 2/4 - "HYVÄ SANOMA"

Otsikkoni teema "Pelkkää hyvää," on ajatus siitä hyvydestä, mitä Jumala osoittaa meille. Ennen kaikkea Jumala lähetti hyvän sanoman, hyvät teot ja vielä Hyvän Henkensä osoittaakseen ihmisille hyvydessään armollisuuttaan, laupeuttaan, pitkämielisyyttään ja suurta rakkauttaan.

"Kun Jeesus eräänä päivänä taas opetti temppeleissä kansaa ja julisti hyvää sanomaa, ylipapit ja lainopettajat tulivat yhdessä vanhimpien kanssa hänen luokseen." Luuk.20:1[*JKR]

En malta olla laittamatta tähän yhtiä niin rakkaaksi tullutta Raamatun paikkaa. Vaikka se onkin vanhasta testamentista, on siinä sanaa vielä tällekin päivälle:

"Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä on hyvää, asu maassa ja noudata totuutta. Silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sydämesi kaipaa. Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa Häneen, kyllä Hän sen tekee. Hän antaa vanhurskautesi nousta kuin valon ja oikeutesi kuin keskipäivän. Ps.37:3-6[*JKR]

Ja nyt, kun "hyvä sanoma" on julistettu Jeesuksen, Kristuksen sanan kautta kysytään sinun vastaustasi ja suhtautumistapaasi tähän Jumalan hyvyteen:

"Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä on hyvää, ja mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä on oikein, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä?" Miika.6:8[*JKR]

Ja se sana synnyttää uskon kuuliaisuutta että tekisit hyviä tekoja. Sinua siis kutsutaan Jumalan läheisyyteen ja mukaan hyviin teoihin. Saamme olla siinä Jumalan voimassa ja armon varassa. Se on samaa voimaa, millä myös Jeesus teki ihmeellisiä ja hyviä ihmetekoja parantaen ja vapauttaen ihmiset taakoistansa.

"Te tiedätte myös, kuinka Jumala oli voidellut Pyhällä Hengellä ja voimalla Jeesuksen, Nasaretilaisen. Hän vaelsi ympäri ja teki hyvää, parantaen kaikki Perkeleen valtaan joutuneet, sillä Jumala oli Hänen kanssaan." Apt.10:38[*JKR]

Hyvä sanoma on siis Ristin sanoma! Se on evankeliumi, eli ilosanoma ihmiselle, joka kääntyy Jeesuksen puoleen. Golgatalla Jumala osoitti suuren rakkautensa antaessaan oman rakkaan Poikansa kertakaikkiseksi uhriksi, vain, että jos tahtot, saat Hänen kauttaan syntisi anteeksi ja pääsyn iankaikkiseen elämään Jumalan yhteydessä.

Tämä Ristin sanoma myös jakaa ja tuomitsee ihmiset kahteen ryhmään. Toiset ovat

pelastetut ja toiset kadotetut, ja niin myös syntiset tai armahdetut, tuomitut tai vapautetut, kuuliaiset tai tottelemattomat, elävän Jumalan palvojat tai epäjumalien palvojat, nöyrät tai ylpeät, rakastavat tai vihaavat, jne.

[*JKR" = Viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun] **Sivu 19/53**

On siis hyviä ja pahoja - niitä, jotka ovat ottaneet vastaan Jumalan hyvyyden ja sitten niitä, jotka tästä hyvyydestä piittaamattomasti kieltävät itseltään suuren Jumalan lahjan.

- Tiesitkö muuten, että Jumala tahtoo tehdä sinusta hyvän vapauttaen ennen kaikkea synnin vallasta? Hän vetää hyvyydessään sinua parannukseen ja pelastukseen, mutta sinä valitset, otatko hyvän sanoman vastaan.

"Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen"? Room.2:4[*JKR]

Tämän hyvyyden sanoman äärellä saatat tuntea, että yritän tuomita sinut. Se ei ole tarkoitukseni. Sinun helvettiin joutumisesi ei ole lainkaan minusta kiinni. - Tiedä se, että kerran Jumalasi edessä seisot tuomittavana. Siellä kysytään vain ja ainoastaan sitä, että "Oletko antanut vaatteesi valkaistavaksi Karitsan Verellä? Oletko antanut sovittaa itsesi Jumalan kanssa yhden ja ainoan välimiehen, Jeesuksen Kristuksen kautta?"

"Sitä, joka uskoo Häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan." Joh.3:18[*JKR]

Mutta, halutessasi tuomion alta vapauteen, huuda avuksesi Jeesusta. Hänessä pääset sovintoon Jumalasi kanssa, Hänessä saat vapautuksen synneistäsi! Tämä on se hyvä sanoma, mikä on sinulle julistettu.

"Mitään kadotustuomiota ei siis ole niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. Elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on näet vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista." Room.8:1-2[*JKR]

Voimme siis kääntyä Jumalamme puoleen tietäen, että Hän vaikuttaa "pelkkää hyvää" ihmislapsiin. Hänen sanomansa "pursuaa" hyvyttä ja rakkautta, Se on armollinen viesti sovitukselta Golgatalta. Se vapauttaa meidät perkeleen ja synnin vallasta!

PELKKÄÄ HYVÄÄ: OSA 3/4 - "HYVÄ VOITTA PAHAN"

Katsotaan, miten Raamattu kertoo Pyhän Hengen lahjan olevan hyvä, niille, jotka sitä pyytävät:

"Jos kerran te pahat ihmiset osaatte antaa lapsillenne kaikenlaista hyvää, niin totta kai teidän Isänne paljon enemmän antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä Häneltä pyytävät." (Luuk.11:13)

Raamattua lukiessamme, huomaamme Jumalan Hyvyyden valloittavan kaiken niin, että se puhdistaa ja pyhittää pahaksi muuttuneen. Tässä voimme nähdä myös rukouksen suuren voiman:

"Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä siitä tarvitse hylätä mitään, kun se otetaan kiittäen vastaan. Jumalan sana ja rukous pyhittävät sen." (1.tim.4:4)

Sitten taas meitä ohjataan kunnioittamaan "Jumalan hyvää" eläen evankeliumin arvon mukaisesti:

"Älkää antako aihetta pilkata sitä hyvää, minkä olette saaneet. Jumalan valtakunta ei ole syömistä eikä juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa, jotka Pyhä Henki antaa. Joka tällä tavoin palvelee Kristusta, on Jumalalle mieleen ja saa ihmistenkin arvonannon." (Room.15:16-18)

Ja taasen ihmisten pitäessä meitä miltei Jumalina, voimme todeta Jeesuksen sanoin; "vain yksi on hyvä; Isä taivaassa."

"Mutta kun apostolit, Barnabas ja Paavali, kuulivat tästä, he repäsivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukon keskelle huutaen: 'Mitä te oikein teette? Ihmisiä me vain olemme, samanlaisia kuin te. Me julistamme teille hyvää sanomaa ja kehotamme teitä luopumaan näistä tyhjänpäiväisistä jumalista ja kääntymään elävän Jumalan puoleen, Hänen, joka on luonut taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on. Menneiden sukupolvien aikana Hän on sallinut kaikkien kansojen kulkea omia teitään, mutta silti Hän ei ole jättänyt antamatta todistusta itsestään. Hän on tehnyt teille hyvää, Hän on antanut vettä taivaalta ja sadon ajallaan, Hän on ravinnut teidät ja täyttänyt teidät ilolla.' Näin puhuen he vaivoiin saivat kansan estetyksi uhraamasta heille." (Apt.14:14-18)

Sen lisäksi, että apostolit, Barnabas ja Paavali, ohjasivat ihmiset palvomaan Jumalaa ihmisten sijaan, he myös antoivat selkeästi ymmärtää, mitä hyvää Jumala on tehnyt kaikille ihmisille. Antaahan Taivaan Jumala paistaa aurinkonsa niin hyville, kuin pahollekin. Apostolit osoittivat, että kaikki hyvä tulee Jumalalta: "Hän on tehnyt teille hyvää, hän on antanut vettä taivaalta ja sadon ajallaan, hän on ravinnut teidät ja täyttänyt teidät ilolla."

Hyvyys voittaa siis pahan monessa tilanteessa. Annathan sinäkin elämäsi tilanteissa, Raamatun kehotuksen mukaan, hyvyyden voittaa:

"Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä." (Room.12:21)

Nähdessämme tämän maailman ajan saastaisuuksia ja iljettävyksiä, meidän on hyvä muistaa, että meillä on vielä lääke ja voima kaikkea syntiä ja saastaisuutta vastaan. Jeesuksen kallis Sovintoveri on meidän pelastuksemme sinetti.

"Minä olen Hyvä Paimen. Hyvä Paimen antaa henkensä lammasten puolesta. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen, ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, hän jättää lampaat ja pakenee. Niin susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista. Minä olen Hyvä Paimen. Minä tunnen omani, ja Minun omani tuntevat Minut, niin kuin Isä tuntee Minut ja Minä tunnen Isän. Minä annan henkeni lammasten puolesta." Joh.10:11-15[*JKR]

PELKKÄÄ HYVÄÄ: OSA 4/4 - "HYVYYDEN VALINTOJA"

Jumala siis osoittaa meille hyvyyttänsä monin tavoin. Voisi kuitenkin sanoa Jumalan hyvyyden huipentumaksi ihmiskuntaa kohtaan sen hetken, jolloin Hän itse alistui tulemaan ihmiseksi, kiusatuksi ja runneltavaksi ja lopulta tapettavaksi.

"Hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen." Juuri Hän on se Hyvä Paimen, joka antaa Henkensä lampaittensa edestä. - Hänellä on hyvät ajatukset ihmislapsista.

Tähän jumaliseen hyvyyteen osallisiksi kehoitetaan meitä jokaista. Siihen on meillä pääsy Jeesuksessa Kristuksessa - Hänen ihmeellisessä ja suuressa armossaan.

"Älkää tavoitelko vain omaa etuunne vaan myös muiden parasta. Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli.

Hänellä oli Jumalan muoto, mutta Hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, Hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti." Fil.2:4-6

Voimme nähdä myös Israelin kansan vaelluksessa sen, mitä pahan palvonta sai aikaan, - mutta myös sen suuren armollisuuden, millä Jumala kohteli kansaansa. Kuinka useasti Jumala lupasikaan täyttää hyvydellensä koko maan, jos vain seuraisimme Herraa ja tarkoin Hänen ohjeitaan!

"Näin sanoo Herra Sebaot: Kun teidän isänne olivat vihastuttaneet Minut, Minä päätin syöstä teidät onnettomuuteen, enkä katunut sitä, sanoo Herra Sebaot. Nyt olen yhtä vakaasti päättänyt tehdä hyvää Jerusalemilille ja Juudan heimolle. Älkää siis pelätkö! - Nämä teidän tulee pitää: Puhukaa totta toisillenne! Jakakaa oikeutta totuuden mukaan, niin että rauha vallitsee keskuudessanne. Älkää suunnitelko pahaa toinen toisellenne. Varokaa tekemästä väärää valaa. Minä vihaan kaikkea vääryyttä, sanoo Herra." (Sak.8:14-16)

Jumalan suurta armoa ja laupeutta kuvaa myös se, kuinka Hän iloitsee tehdessään hyvää ihmiselle. Hän teki ikuisen liiton kansansa kanssa ja heidän käy hyvin!

"Silloin he ovat Minun kansani ja Minä olen heidän Jumalansa. Minä annan heille yhden mielen ja yhteisen tien, sen, että he aina palvelevat Minua. Silloin heidän käy hyvin ja heidän jälkeläisensä menestyvät. Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton: minä en [*JKR] = Viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun **Sivu 20/53**

käännny heistä pois vaan osoitan heille hyvyyttä, ja he pelkäävät ja kunnioittavat Minua eivätkä enää luovu Minusta. Minä iloitsen tehdessäni heille hyvää. Minä istutan heidät pysyvästi tähän maahan, sen Minä teen koko sydämeistäni." (Jer.29:32)

Erään kerran Raamatun päivinä Daavid joutui valinnan eteen, jossa punnittiin hänen luottamus Jumalan laupeuteen. Hän tiesi, että kuitenkin Jumala on armollinen, pitkämielinen ja rakastava. Niinpä Daavid valitsi Jumalan - siitäkkin huolimatta, että joutuisi maksamaan valintansa tähden suurta hintaa.

"Gad meni Daavidin luo ja sanoi: 'Herra sanoo näin: 'Saat valita. Tahdotko, että tulee kolme nälkävuotta? Vai pakenetko mieluummin kolmen kuukauden ajan ahdistajiasi, vihollisen miekka kintereilläsi? Vai päästätkö maahan kolmeksi päiväksi Herran miekan, ruton, niin että Herran enkeli tuottaa tuhoa koko Israelin alueella?' Mieti nyt ja sano, mitä minun on vastattava hänelle, joka minut lähetti.' Daavid vastasi Gadille: "Mikä kauhea valinta! Mutta parasta on jättäytyä Herran käsiin, sillä hänen laupeutensa on suuri. Ihmisten käsiin en tahdo jättäytyä." (1.Aik.21:11-13)

Mitä sinä valitset tänään? Edessäsi on hyvä ja paha, kummanko valitset?

Jumala haluaa sinulle pelkkää hyvää ja kaikessa parastasi. Hän kuitenkin kysyy tahtoasi halutessaan siunata sinun elämäsi. Löydämmehän sanasta kysymyksiä: "Uskotko, että Jeesus on Jumalan poika, mikä estää kastamasta, tahdotko tulla terveeksi"? Jne.

Näiden kysymysten äärelle haluan jättää sinut: tahdotko tuntea sisäistä hyvyyttä? Tahdotko koko elämäsi olevan täynnä Herran hyvyyttä? Tahdoisitko elämäsi tyytyväisyyttä, varmuutta ja arvokkuutta?

Vastaus on JEESUS, sinulle, joka kaipaat elämää! - Hän on tie, totuus ja elämä! - Hän on se hyvä paimen, joka antaa henkensä lampaistensa edestä! Ota hänet vastaan pelastajaksesi - se on Jumalan armolahja SINULLE!

LUOTTAMUS (Room. 4:20-21)

Tiedämme luottamuksen olevan erittäin tärkeä asia ainakin aviopuolisoiden välillä. Ilman sitä avioliittoa voisi luonnehtia turvattomaksi - ja jo pelkästään epäilyksien alla eläminen saa aikaan riitaisuutta, masentuneisuutta, epätoivon tunteita ja aviosuhde voi silloin huonosti.

Luottamuspuhlasta kärsii myös ympärillä olevat ihmiset. Lapset aistivat tulehtuneen ilmapiirin ja saattavat tuntea mielipahaa vanhempiensa riidoista.

Joku onkin joskus sanonut, että "luottamuksen menettää vain kerran." - En itsekään pysty luottamaan ihmisiin, jotka ovat väärässä paikassa lyöneet tai asettuneet puolustamaan vääryyden tekijää - en ainakaan täysin varauksetta. En siitäkään huolimatta, vaikka olen antanut heille anteeksi. Saat ehkä ymmärtää ajatuksen vertauksena: "Jos tiedät metsikössä majailevan karhun pentueineen, sinne ei kannata mennä hunajapurkin kanssa eväsretkelle."

Toisinaan luottamus on ansaittava. Monesti vaimoni antaa osan tienaamistaan rahoista minulle ollenkaan kysymättä, mihin ne käytän. Hän tietää, että ne päätyvät perheemme hyvinvointiin, laskuihin ja ruokaan. Sen edestä yritän olla luottamuksen arvoinen, eli suurempia hankintoja tehdessä pyrin keskustelemaan vaimoni kanssa ennen ostopäätöstä. - Vaikka hän luottaakin arviointikykyyni, haluan silti jakaa käytännön asiat rakkaimpieni kanssa.

On suurenmoinen hetki esimerkiksi pienelle lapselle päästä mukaan uuden auton koeajoon. Vaikka sitten leikinkin varjolla, hän saa sanoa myös oman mielipiteensä autosta, sen tehosta, väristä ja takaovien toimivuudesta. Se ainakin herättää kasvavaan nuorukaiseen tuntemuksia luottamuksesta, vastuullisuudesta, mukaan ottamisesta ja siitä että hän on tärkeä ja rakastettu.

Halusin tällä kuvata sen mielihyvän määrää, mitä luottamus saa aikaan.

Hengellisissä toimissa seurakunnan uskovien kesken luottamus on enemmän armokeskeistä - tai ainakin sen tulisi olla sitä. Kun taas henkilökohtaisella tasolla usko perustuu luottamukseen joka on syntynyt sanan ilmoituksesta - ja "Henki itse myös todistaa henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia."

"Usko, joka syntyy kuulemisesta, on siis lujaa luottamusta siihen, mitä ei vielä näe - Se on lupaus tulevaisuudesta ja toivosta."

Jos me ihmiset nautimme luottamuksesta ja pyrimme olemaan sen arvoiset, niin eikö Jumala ole sitä vielä enemmän? Joka tapauksessa sana kehottaa useaan otteeseen: "LUOTA HERRAAN"! - Tähän juuri uskomme perustuukin: saamme tulla valtaistuimen eteen täydessä uskon varmuudessa (eli täydessä luottamuksessa) ja tunnustaa syntimme ja nähdä, kuinka Hän kyllä on uskollinen ja ottaa lapsensa armahtavaan syleilyynsä.

Saavathan omat lapsemekin tulla kotiin vielä senkin jälkeen, kun ovat tehneet jonkin virheen - vai ovatko he, kaadettuaan nuoruutensa voiman tunnossa pari liikennemerkkiä, vielä lapsiamme? Ovat he!

Ovatpa he vielä rakkaita ja kuitenkin vanhemmat toivovat heille pelkkää hyvää ja menestystä heidän elämälleen.

Kuinka paljoa enemmän sitten Jumala pitää meitä lapsinaan virheistämme huolimatta?! On siis luottamus siihen, että kotiin saa aina tulla! - Siellä puhdistetaan, vaihdetaan puhtaat vaatteet ja annetaan uusia ohjeita ja eväitä elämää varten.

"Mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui uskossa, antaen kunnian Jumalalle, ja oli täysin varma siitä, että minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää." (Room. 4:20-21 KR33/38)

RUKOILLEN KULKEVAT (Jer.31:9)

On joukko eri-ikäisiä ihmisiä, jotka rukoilevat joka päivä - miltei joka hetki. He kantavat huolenaiheensa Jumalansa eteen ja ovat nähneet rukousvastauksia sadoissa ja jopa tuhansissa rukouksissa. He tietävät, että Jumala kuulee ja tahtoo auttaa ihmistä.

Uskovaisina kaipaamme useasti johdatusta ja Jumalamme konkreettista läsnäoloa elämäämme. Se tuottaa suunnaton iloa, elämän halua ja tarkoituksellisuutta. Mietinkin, miksi Jumala liitti rukoilemisen johdatukseen - voimmehan sanasta lukea "Jumalan johdattavan niitä, jotka rukoillen kulkevat."

"Itkien he tulevat, ja Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Tasaista tietä Minä vien heidät vesipuroille, tietä, jolla he eivät kompastu. Minähän olen Israelin Isä, ja Efraim on minun esikoiseni." Jer.31:9[*JKR]

Onko kysymys ihmisen nöyrytyksestä asemaansa Jumalan edessä? Täytyykö meidän tiedostaa oma riittämättömyytemme ja tunnustaa riippuvaisuutemme Jumalasta - ja tämän nähdessään Jumala ohjataan sitten auttavan kätensä elämämme ylle?

Onko kenties niinkin, että Jumala sallii joskus meille sairauksia, koettelemuksia tai ahdistuksen aikoja siksi, että alkaisimme etsiä jälleen Häntä ja oppisimme rukoilemaan? Joka tapauksessa elämämme koetukset vievät meitä lähemmäksi ristiä rukouksen kautta.

"Sinä annoit hyvän Henkesi opettamaan heitä, mannaasi et kieltänyt heidän suustaan, ja vettä Sinä annoit heille heidän janoonsa." Neh.9:20[*JKR]

"Opetä minua tekemään sitä, mikä Sinulle kelpaa, sillä Sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata. Ps.143:10"[*JKR]

Rukoileminen on yhteyttä Jumalan kanssa. Siinä saamme täytyttyä Pyhällä Hengellä. Ja täytyttyämme Jumalasta - meissä on jotain, joka ohjaa ajatuksiamme, tunteuksiamme, tahtoamme ja kulkuamme. On siis kovin tärkeää virittää rukouselämä jälleen palavaksi. Itse ajattelen ainakin, ettei minulla ole edes varaa menettää elämästäni Jumalani vaikutuksia. Olen riippuvainen Jumalasta - "mitäpä minä voisin ilman Jumalaa?"

"Minne minä voisin mennä, missä Sinun Henkesi ei olisi, minne paeta Sinun kasvojesi edestä? Vaikka nousisin taivaaseen, Sinä olet siellä. Jos tekisin vuoteeni hautaan, Sinä olet siellä. Vaikka kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettaisin asumaan meren ääriin, sielläkin kätesi taluttaisi minua, ja Sinun oikea kätesi tarttuisi minuun." Ps.139:7-10 [-92]

- Toisinaan joudumme kiperiin tilanteisiin joissa täytyy vastata siitä, mihinkä uskomme perustuu. Saatamme joutua todistamaan tai meitä pyydetään puhumaan erilaisiin tilaisuuksiin - juuri näissä tilanteissa on suurenmoista nähdä, kuinka Jumala antaa oikeat sanat ja viisauden.

"Kun he vetävät teitä oikeusistuimiin, älkää huoletiko siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille näet annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava. Ettehan te itse ole puhumassa, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä." Matt.10:19-20[*JKR]

Muistan eräänkin tilanteen seurakunnassani, jolloin minulta oli pyydetty lyhyttä puhetta. Olin silloin nuori ja jännitin - suorastaan pelkäsin sitä hetkeä. Sanottavaa oli hyvin vähän ja kuuliakin olivat huomattavasti minua iäkkäämpiä ja kokeneempia. Ajattelin, että minun tulisi saada heiltä opetusta, eikä heidän minulta. Kuitenkin avatessani suuni puheeseeni, sain uuden ajatuksen. Se oli kirkas, puhdas ja selkeä ja joka sai kaiken muun unohtumaan. Niinpä puhuin siitä vielä ihmetellen mieleissäni, mistä tuo ajatus tuli? Vielä viikon kuluttua tultiin sanomaan, että "annoit ajattelemisen aiheita," ja että "olemme kotona keskustelleet asiasta jälkepäin." Minulle tämä todistaa Jumalan ihmeellisestä neuvokkuudesta, armosta ja avusta. Vaikka olin avuttomana "räätäleena" tuossa tilanteessa, sain tuntea, kuinka Jumala johdattaa rukoilemme Häneltä apua.

Sillä Herra antaa viisautta, Hänen suustansa lähtee tieto ja taito. Sananl.2:6 [KR33/38]

Muistelen myös tilanteita menneiltä vuosilta musiikin parissa. Saimme tehdä musiikkia ja osallistua seurakuntien tilaisuuksiin antaen harrastuksemme Jumalan palvelukseen. Usein rukoilimme aivan ääneen pyytäen johdatusta, viisautta ja Hengen vaikutusta kaikkeen siihen, mitä teimme. Sitten kävimme lauluvalikoimaamme läpi poimien sellaiset laulut, jotka tuntuivat innostavan ja sopivan tilaisuuteen. Kerta toisensa jälkeen ihmettelimme niitä elementtejä, jotka osuivat ja sopivat miltei saumattomasti yhteen. Milloin sanan julistaja puhui samasta aiheesta, ja milloin olimme ikään kuin silta vaiheesta toiseen. Emme voineet tietää muiden osallistujien ohjelmaa tai teemaa, mutta silti ohjelmat nivoutuivat toisiinsa ja näin palvelivat tarkoitustansa mahdollisimman hyvällä tavalla. On vain todettava, että inhimillinen viisaus tai sattumanvaraisuus ei tähän pystyisi.

Omaa uskoa Jumalaa kohtaan tämä kaikki on vahvistanut. Hän on ollut uskollisesti vierellä auttaen ja tukien. Toisinaan ajattelen oman uskoni olevan hieman "yltiöpäinenkin" - luenhan sanasta "Minä voin kaiken Hänessä, joka minua vahvistaa." (Fil.4:13) - On herännyt ja kasvanut usko siihen, että Jumala KYLLÄ voi! Tähän asti Herra on auttanut - niin ei Hän nytäkään jätä meitä huolenpitonsa ulkopuolelle! Se on siis luottamusta Herraan ja myös kokosydämysyittä siinä, että haluaa asettaa elämänsä yhä enemmän ja täysin ehdoitta Jumalan varaan. Jumalahan tuntee ihmisen läpikotaisin ja Hän tietää menneen ja tulevan, Hän tietää, mikä on milloinkin parasta meille.

Kiitos Jeesus, Herrani, siitä - että jälleen tänään saan rukoilla Sinua.
Kiitos, että johdatat kaikessa niin, että Sinun hyvä tahtosi saa tapahtua.
Autä tänään tekemään hyviä päätöksiä ja valintoja.
Autä olemaan silloin hiljaa, kun on vaikenemisen aika ja
auta sanomaan oikeat sanat, kun on aika puhua.
Kiitos sanasi suurista lupauksista! Kiitos myös, että tänään saan olla
nöyryin mielin kasvojesi edessä, - Sinun omanasi!

HUUDA AVUKSI! (Ps.50:15)

Raamatussa tuodaan esille muutamaa otteeseen asioita, joissa puhutaan ääneen huutamisesta tai ääneen puhumisesta: - "Jos sinä suullasi tunnustat", - "pyytäköön ääneen viisautta", - "huuda avuksesi Minua hädänpäivänä, " - "sanoi; ole armollinen minulle syntiselle," jne...

Mikä on ääneen lausutun lauseen merkitys? Tiedämme Jumalan kuulevan ajatukset ja jopa "sanomattomat huokauksemmekin," - mutta jostain syystä meitä kehoitetaan ääneen rukoilemaan, anomaan tai tunnustamaan asioita eri tilanteissa. - Uskon ääneen lausutun ilmentävän sydämen asenteita. Se on antautumista ehdottomammin ja antamista "itsensä likoon" myös toisten ihmisten edessä. Ajatellaanpa esimerkiksi Raamatun jaetta:

"Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista, sinä pelastut. Sillä sydämellä uskotaan vanhurskauteen, ja suulla tunnustaudutaan pelastukseen." Room.10:9-10 [*JKR]

- Mikä on siis suun tunnustuksen pelastava merkitys? Jo pelkästään ihmisten kesken tiedämme asioiden lujittuvan sanoessamme sen ääneen toiselle. Sanotusta asiasta toinen päättelnee toisen olevan vakaasti ja tosissaan jotain mieltä asiasta.

Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi." Matt.12:37 [*JKR]

- Myös omasta kokemuksestani tiedän ihmisten kunnioittavan uskoani - he eivät pyydä minua kapakkaan, tansseihin, saunailtoihinsa eivätkä muutenkaan tule kertomaan minulle rivoja juttujaan. Miksi? - siksi, että he tietävät vakaumukseni. He tietävät, ettei minua kannata houkutella maailman rientoihin - eihän uskovaiset niissä pyöri. Itselleni se on askel pois päin maailmasta ja sen pahuudesta, päihteistä ja petoksista. - Se on tie pyhään elämään, joka pelastaa ja varjelee synneiltä.

"Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastaan esiin pahaa. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu." Luuk.6:45 [*JKR]

Mitä siis sisimpämme on täynnä, sitä tuomme esiin. Jumalaton oppii hyvin nopeasti, ettei uskovainen lähde mukaan jumalattomuuteen ja näin ollen uskova saa olla "ulkopuolella leirin" pelastuen siinä kiusauksilta ja monilta houkutuksilta.

Otsikkoni teema: "huuda avuksi," on poimittu Raamatun jakeesta, jossa annetaan lupa, ja jopa kehoitetaan avun pyytämiseen. Siinä samassa kerrotaan Jumalan asenne avun pyytämistämme kohtaan. Luemme sanat: "Minä tahdon auttaa sinua..." Ei siis ole kysymys tuuleen huutamisesta, vaan rukouksesta, joka kantautuu kuulevaa ja auttavaa Jumalaa kohti. Tätä jaetta lukiessamme, näemme, että Jumala asetti siihen myös "hartaan" toiveen suhtautumiseen Häntä itseään kohti:

"Avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun on kunnioitettava minua." Ps.50:15 ['JKR]"

- Siispä, miten kunnioitan Jumalaani saadessani ihmeellisen avun elämäni hädän keskellä? - Jälleen ääneen lausumalla: "kertomalla kaikista Hänen ihmetöistään." (Ps.105:5, 1.Aik.16:12) - Juuri nämä ääneen lausutut sanat Jumalasta välittävät viestiä kunnioituksesta, kiitollisuudesta, sydämemme asenteesta ja rakkaudesta Jumalaamme kohtaan.

- Kyllä se hyvältä tuntuu isästä saada lapseltaan isänpäiväkortti maininnalla: "olet paras" ja "olet ollut hyvä kun autat kaikessa." - Lapsi siis kunnioittaa isäänsä lausueensa tällaisia tunnustuksia. Juuri näin voimme toimia Jumalan lapsina antaen kiitoksen ja kunnian Hänelle, jolle se kuuluu muistaen kaikkea, mitä hyvää Hän on meille tehnyt.

Raamatussa on myös toinen jae, jossa kehoitetaan huutamaan avuksi Jumalaa: "Etsikää Herraa silloin, kun Hänet löytää voidaan; huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on." Jes.55:6 [KR33/38]

Tähän jakeeseen puolestaan on liitetty sanat: "kun Hän läsnä on." Uskon tämän ajatuksen viittaavan etsikko aikaan ja siihen, että hyljätessämme Jumalan piittaamattomina, lopulta Jumala jättää meidät "oman onnemme varaan." - Toisille hädän hetkellä tuntuu kyllä Jumalan apu kelpaavan, mutta entä sitten, kun kaikki on taasen hyvin? Voimmeko vaatia Jumalaa kuulemaan meitä vielä senkin jälkeen, kun olemme eläneet elämämme Hänestä piittaamatta? Tähän viitataan sanassa ajatuksella:

"Muista Luojaasi nuoruudessaasi, ennen kuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, jotka eivät sinua miellytä," Saarn.12:1 [KR-92]

On siis tärkeätä luoda suhde Jumalan kanssa jo hyvinä päivinä. On hyvä oppia tuntemaan Jumalan ominaisuudet uskollisuudesta, armahtavaisuudesta, huolenpidosta, Hänen hyvästä tahdostaan ihmis-lapsia kohtaan jne. - Nämä auttavat silloin, kun hädän keskellä käännyimme Jumalan puoleen, pyytäen ja huutaen apua.

Toinen tapaus, missä osoitettiin kunnioitusta Jumalaa kohtaan avun saadessa, on Raamatun lehdillä kertomus kymmenestä spitaalia sairastavasta miehestä. Jeesuksen parantaessa heidät, vain yksi palasi kiittämään Jeesusta tästä Jumalan suuresta lahjasta, eli parantumisen ihmeestä. (Luuk.17:12-19) - Ajattelen tämän kuvastavan juuri sitä, että meidän tulee kunnioittaa Jumalaa ja muistaa olla kiitollisia kaikista Jumalan antamista lahjoista. Kertomuksen parantunut mies tuli Jeesuksen tykö ja lausui ääneen kiitollisuutensa Häntä kohtaan ja vain hän ainoastaan noista kymmenestä miehestä sai kuulla ihmeelliset ja vapauttavat Jeesuksen sanat: "Ja Hän sanoi hänelle: 'Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut'."

Oletko sinä tänään kiittänyt Jumalaa kaikesta hyvästä ja myös siitä, että Hän on auttanut sinua hädän hetkellä? - Muista luojaasi, muista kaikkia Hänen ihmetöitään ja kerro niistä! Anna kaikkien ihmisten kuulla, mitä elävän Jumalan Poika tekee elämässäsi JA ANNA KIITOS, YLISTYSTÄ JA KUNNIA JEESEKSELLE!

VAELLA TARKOIN! (Ef.5.15-20)

Lukiessamme Jumalan sanaa saamme nähdä siellä useaan otteeseen sen, että Jumala tahtoo meidän vaeltavan tarkoin Hänen säädöstensä mukaan.

LUE: 2.Kun.17:13-18.

Toisinaan oli ihmisiä, kuten vielä tänäänkin, jotka vaeltavat puolella sydämellä Herran tahdon mukaista tietä. Hän tahtoo nähdä ehyen ja koko sydämissä ihmisen joka tarkkaa tiensä suuntaa kaikessa. Puolella sydämellä vaeltaminen ei siis ole ollut koskaan mieleen Jumalalle. Tällaisia esimerkkejä löytyy Raamatun historiasta useita:

LUE: 1.Kun.10:30-31 ja 2.Kun.18:11-12 Ja edelleen 1.Kun.12:2-3.

Vaikka Jumala kuritti kansaansa, he eivät vieläkään kääntyneet koko sydämeästään seuraamaan Herraa. Kuinka suuria ovatkaan olleet kaikki ne menetykset, joita israelilaiset joutuivat kokemaan luopumuksensa tähden!

LUE: 1.Kun.13:27.

Mitä "tarkoin vaeltaminen" on tänään - aikana, jolloin ei enää suoriteta uhrimenoja mullikoineen ja kyyhkysineen? Miten voin tänään vaeltaa tarkoin Jumalani edessä? Mitä Jumala tahtoo minulta? - Näihin kysymyksiin löydämme uuden testamentin puolelta satoja vastauksia.

Ehkä keskeisin ajatus on koottu lauseeseen: "varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta." (Jaak.1:27) Juuri tämä maailmallinen henki luo epäuskoa ja houkuttaa ihmistä turmelukseen. Uskovaisina meidän tulisi rohkeasti vetäytyä maailman lähteiden luota etsien tilalle puhdasta ja pyhää, raikasta ja virvoittavaa lähdeettä Jumalasta.

Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee. Sananl.4:23

Kun jokunen vuosi sitten luovuiimme perheenä televisiosta sen ohjelmien saastaisuuden vuoksi, koimme sen hyväksi asiaksi Jumal-suhteellemme. Se siunaus, mikä maailmasta erottautumisesta on tullut osaksemme, on ollut ylenpalttista! Ollenkaan liioittelematta voimme perheenä sanoa niin. Kaikkea on ollut yllin kyllin, ja aina vaikeuksien tullen, olemme saaneet kääntyä Jumalamme puoleen. Hän on vastannut miltei välittömästi ja osoittanut ihmeellistä rakkauttaan.

- Haluan kiittää jokaista, joka on siunannut perhettäni. Sitä olemme tarvinneet ja sitä olemme saaneet!

"kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat." Room.8:28

Toinen asia "tarkoin vaeltamisessa" on suunta - eli mihin vaellamme.

Jeesus, kutsuessaan meitä luokseen, sanoi; "tule, ja seuraa Minua!" Ja jättäessään meidät vaeltamaan taivastietä, Hän sanoi;

"Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille." (Mark.16:15)

Eli Jeesusta seuraten voimme mennä Julistamaan evankeliumia kaikkeen maailmaan. Se sinun maailmasi voi olla hieman pienempi, kuin jonkun toisen. Ehkä sinulla ei ole mahdollisuutta lähteä Afrikkaan tai muualle lähetyskentille, mutta sinulla on pienet lapset ympärilläsi. Tai ehkä kenties olet töissä toisen palveluksessa, opiskelet tai tapaavat ihmisiä omassa pienessä ympyröissäsi. Rakasta heitä Jumalan armon ja Hyvän Hengen lähettiläänä. Anna heidän nähdä kasvoiltasi Jeesuksen lempeyttä ja silmistäsi iankaikkista Jumalan lasten iloa!

Raamattu kehottaa juuri tällaiseen vaellukseen puhuen "helläsydämisestä veljesrakkaudesta" (Room.12:10) ja siitä, että meidän tulisi heittää pois kiuku ja muut likaiset asiat, haureudet, valheet, vilpillisyydet ja jne.

Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisisiä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavia, nöyriä. Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte. Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. 1.Piet.3:8-11
Sen tilalle saamme ottaa "toinen toisensa kunnioittamista" - vieläpä niin, että kilpailisimme siinä. (Room.12:10)

Jumalan sana opettaa meitä selkeästi, kuinka Herra siunasi sen, joka vaelsi Hänen tahtonsa mukaan. Siitä siunauksesta sai osansa koko kansakunta.

LUE: 2.Kun.18:3-8. 2.Kun.17:6-14.

Tarkoin vaeltaminen ei ole niin ikään tekopyhää hurskastelua. Ei ole tarkoitus, että alkaisimme esittää vaelluksemme tekoja, ikään kuin ne olisivat itseisarvoja. Ne ovat vain työvälineitä, joilla voimme osoittaa toinen toisillemme sitä Jumalan rakkautta, joka on vuodatettu Pyhän Hengen kautta sisimpäämme.

Siinä ollen ja kulkien uskon tietä voimme tarkoin vaeltaa Herramme viitoittamaa tietä. Ne ovat asioita, jotka tuovat Jumalan hyvyyttä omaan "kaikkeen maailmaan."

Ef.5.15-20"Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmit, vaan niin kuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää sen tähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on. Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä, puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

MIELISUOSIO (3.Moos.22:29)

TIE JUMALAN MIELISUOSIOON

Mietin tätä tekstiä kirjoittaessani; "Voisimmeko mitenkään miellyttää Jumalaa"? Miten voisimme päästä suuren Jumalan, ja koko kaikkeen luojan mielisuosiioon? Ja edelleen kysyn, "mitä on olla Jumalan mielisuosiossa"?

Meidän tulee Raamatun kehotuksen mukaan etsiä Jumalan mielisuosiota. (3.Moos.19:5-6) Se on samalla pääsy suuren siunauksen ja menestymisen alle. Kerta toisensa jälkeen näemme ihmeellisiä menestystarinoita siitä, mikä seurasi Herran etsimisestä ja sen mukaan elämisestä. Tarkoitukseni ei ole opettaa menestysteologiaa, vaan haluan meidän näkevän, mitä seuraa vilpittömästä ja kokosydämisestä kulkemisesta Jumalamme viitoittamaa tietä.

"Niin kauan kuin Sakarja, Jumalan näkyjen tuntija, eli, Ussia etsi Jumalaa. Niin kauan kuin hän etsi Herraa, Jumala antoi hänen menestyä." 2.Aik.26:5[*JKR]

Miten voin siis etsiä mielisuosiota? Lukiessamme sanaa, näemme asioita, mitkä ovat Jumalan mieleen. Erityisesti esille nousee:

· VILPITTÖMYYS,
- Minä tiedän, Jumalani, että sinä tutkit sydämet ja mielistyt vilpittömyyteen. Kokosydämisesti minä olen antanut kaikki nämä vapaaehtoiset lahjat..." 1.Aik.29:17[*JKR]

· NUHTEETTOMUUS,
- "Väärämieliset ovat Herralle kauhistus, mutta nuhteettomasti vaeltaviin Hän mielistyy." Sananl.11:20[*JKR]

· USKOLLISUUS Jumalan palveluksessa
- "Minun pyhällä vuorellani, Israelin korkealla vuorella, sanoo Herra, Herra, siellä he palvelevat Minua, koko Israelin kansa, kaikki maassa asuvat. Siellä Minä mielistyn heihin, siellä Minä halajan teidän antimianne, uutisantejanne ja teidän kaikkinaisia pyhiä lahjojanne. Kuin suloisesti tuoksuvaan uhuriin Minä teihin mielistyn, kun vien teidät pois kansojen keskuudesta ja kokoan teidät maista, joihin teidät on hajoitettu, ja osoitan teissä pyhyytteni kansojen nähden." Hes.20:40-41[*JKR]

· OIKEAT ASEENTEET,
- "Hyvä saa Herran *mielisuosion, mutta juonittelijan Hän tuomitsee syylliseksi." Sananl.12:2 (...armosuosion [*JKR])
- "Näin sanoo Herra: Älköön viisas kehuko viisauttaan, älköön väkevä kerskatko voimillaan, älköön rikas kehuko rikkauttaan. Joka kerskaa, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee Minut: että Minä, Herra, teen laupeuden, oikeuden ja vanhurskauden maan päällä. Sillä sellaisiin Minä mielistyn, sanoo Herra." Jer.9:23-24[*JKR]

· AHKEROIMINEN hyvissä töissä
- Me vaellamme näet uskossa emmekä näkemisessä. Mutta mielemmme on turvallinen ja haluaisimme mieluummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran luo. Me ahkerioimme siksi noudattaa Hänen *mieltään, (*ahkeroitsemme olla Hänelle mieliksi. [-33/38]) olimme pa kotonan tai poissa. Sillä meidän kaikkien on tultava Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, mitä on ruumiissa ollessaan tehnyt, joko hyvää tai pahaa." 2.Kor.5:7-10[*JKR]

- "Älkää unohtako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä sellaiset uhrit ovat Jumalalle *mieluisia." (*Jumala mielistyy [-33/38]) Hepr.13:16[*JKR]

· JUMALAN PELKO,
- "Hänelle ei kelpaa hevosen voima, eikä Hän mielisty miehen jalkojen nopeuteen. Herra mielistyy niihin, jotka Häntä pelkäävät ja panevat toivonsa Hänen armoonsa." Ps.147:10-11[*JKR]

· NÖYRYYS,
- "Herra on mielistynyt kansaansa, Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella." Ps.149:4[*JKR]

· RUKOUKSEN oikea asenne.
- "Niin Jumala sanoi Salomolle: 'Koska sinulla on tämä mieli, etkä anout rikkautta, tavaraa ja kunniaa, et vihamiestesi henkeä, et myöskään pitkä ikää, vaan anoit itsellesi viisautta ja taitoa hallitaksesi minun kansaani, jonka kuninkaaksi olen sinut asettanut, niin sinulle annetaan viisautta ja taitoa. Lisäksi Minä annan sinulle rikkautta, tavaraa ja kunniaa, niin ettei sitä ole ollut niin paljon kuin sinä olet ennen sinua eikä ole oleva sinun jälkeesi.'" 2Aik.1:11-12 [*JKR]

- "Jabes huusi Israelin Jumalaa, sanoen: 'Jospa Sinä siunaisit minua ja laajentaisit minun alueeni, jospa Sinun kätesi olisi minun kanssani ja varjelisit minua pahasta, niin että pääsisin kipu ja kärsimästä!'" Jumala antoi hänen pyyntönsä toteutua." 1.Aik.4:10[*JKR]

Kysymys ei sinänsä ole siunauksen ostamisesta hyvillä töillä, vaan se on seuraamusta oikeamielisen vaelluksesta Herran edessä.

"Jos te käännytte Herran puoleen, saavat teidän veljenne ja poikanne osakseen laupeuden voittajiltan ja voivat palata takaisin tähän maahan. Herra, teidän Jumalanne, on näet armollinen ja laupias, eikä Hän käännä kasvojaan pois teistä, jos te käännytte Hänen puoleensa." 2.Aik.30:9[*JKR]

Voimmehan kaikessa nähdä sen, että Herra siunaa sitä, joka nuhteettomasti vaelttaa Hänen tahtonsa mukaisesti.

ARMOKESKEINEN MIELISUOSIO

Mielisuosio sanana voidaan myös ymmärtää tai kääntää sanaksi "armosuosio." Näin sana on käännettyä useassa Raamatunjakeessa mm. Tarkemmassa käänöksessä "Jumalan Kansan Raamatussa". Näin ollen Jumalassa oleva suosio sisältää armon ominaisuuden, eli armahtavaisuutta meitä ihmisiä kohtaan.

Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita, ja toisen asukkaat menevät toiseen ja sanovat: *'Lähtekäämme, käykäämme etsimään Herran mielisuosiota, etsimään Herraa Sebaotia.' - 'Minäkin lähdän.' (*'Lähtekäämme, käykäämme etsimään Herran armoa, etsimään Herraa Sebaotia'. - 'Minäkin lähdän'. [*JKR]) Ja monet kansat, väkevät pakanakansat, tulevat Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia, etsimään Herran *mielisuosiota. Sak.8:20-22 (*...armosuosiota [*JKR])

Mehän muistamme, ettei ole itsestäänselvyys, että saamme osaksemme armon. Sana kehottaa vastaanottamaan sen niin, ettei se jäisi kohdallamme turhaksi. (2.Kor.6:1) Näin meidän tulee etsiä tietämme Jumalan mielisuosiota sanan antamien ohjein.

Raamattu kertoo meille myös siitä kauheudesta, mikä on ihmisen kohtalo joutuessaan eroon Jumalan mielisuosiosta. Katkera kärsimys ja kuolema tulivat niiden monen osaksi, jotka hylkäsivät Jumalan ja oikealla tiellä kulkemisen.

Mutta Ussian tultua mahtavaksi hänen sydämensä ylpisty, niin että hän teki kelvottoman teon. Hän tuli uskottomaksi Herraa, Jumalaansa, kohtaan ja meni Herran temppeleihin suitsuttamaan suitsutusalttarille. Pappi Asarja meni sinne hänen jälkeensä mukanaan 80 pappia, rohkeita miehiä. Nämä astuivat kuningas Ussia vastaan ja sanoivat hänelle: "Ei ole sinun asiiasi, Ussia, suitsuttaa Herralle, vaan pappien, Aaronin poikien, jotka on pyhitetty suitsuttamaan. Mene ulos pyhäkötstä, sillä sinä olet ollut uskoton, eikä siitä tule sinulle kunniaa Herralta Jumalalta."

Ussia vihastui pappeihin juuri kun hän suitsuttaakseen piti kädessään suitsutusastiaa. Hänen vihastuessaan hänen otsaansa puhkesi pitäli pappien läsnäollessa suitsutusalttarin ääressä Herran temppeleissä. Kun ylimmäinen pappi Asarja ja kaikki muut papit kääntyivät hänen puoleensa, he näkivät, että hänellä oli pitäli otsassa. He karkottivat hänet nopeasti sieltä, ja itsekin hän lähti kiiruusti pois, kun Herra oli lyönyt häntä. 2.Aik.26:16-20[*JKR]

SUOSIO JEESSUKSESSA

Kysynkin, uskallatko jättää Jumalan mielisuosion ulkopuolelle? Tänään Jumala kutsuu tahtonsa mukaisesti meitä seuraamaan Jeesusta Kristusta, ainokaista Poikaansa. Ojentautuessamme uskon kuuliaisuuteen pääsemme Jumalan yhteyteen Jeesuksen kautta, johon Jumala oli mielistynyt.

"Taivaista kuului ääni, joka sanoi: 'Tämä on Minun rakas Poikani, johon olen *mieltynyt.'" Matt.3:17[*JKR] (*mielistynyt [-33/38]) Rukoillessasi Jumalaa, kerro Hänelle Pojasta, Jeesuksesta ja sovitustyöstä. Se on Jumalalle mieleen, että tunnustat Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi Häneen. Näin pääset sisälle Jumalan armosuosiioon ja sitä kautta elämään Jumalan tahdon mukaista elämää.

"Jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on herättänyt Hänet kuolleista, sinä pelastut. Sillä sydämellä uskotaan vanhurskauteen, ja suulla tunnustaudutaan pelastukseen. Room.10:9-10[*JKR]

KOKOSYDÄMISESTI SUOSIOON

Eräs seikka - myös tämänkin asian suhteen - on jälleen kokosydämissyys. Tämä suosion etsiminen tuli olla ehyttä ja kokonaisvaltaista. Ei siis riittänyt, että oltiin vähän sinnepäin ja palveltiin samalla epäjumalia uhraten niille.

Minä etsin sinun *suosiotasi kaikesta sydämestäni. Ole minulle armollinen lupauksesi mukaan." Ps.119:58[*JKR] (*mielisuosiotasi [-33/38])

Jumala siunasi runsaalla siunauksella niitä Raamatun ihmisiä, jotka kokosydämissesti etsivät Hänen suosiotaan.

"Ahdingossa ollessaan hän etsi Herran, Jumalansa, mielisuosiota ja nöyrytyi syvästi isiensä Jumalan edessä. Kun Manasse näin rukoili, Jumala myöntyi, kuuli hänen rukouksensa ja toi hänet takaisin Jerusalemiin, hänen valtakuntaansa. Silloin Manasse tuli tietämään, että Herra on Jumala. 2.Aik.33:12-13[*JKR]

Mutta niitä kohtaan, jotka unohtivat oikeuden, Jumala osoitti vihansa heidän pahojen tekojensa tähden.

- "Minä, Herra, vihaan, Minä halveksin teidän juhlianne enkä mielisty teidän juhla kokouksiinne. Vaikka te tuotte Minulle poltto- ja ruokauhrejanne, ne eivät Minulle kelpaa, enkä Minä katso teidän yhteysuhrienne, syöttövasikkojenne, puoleen. Vie pois minun edestäni virsiesi pauhu! En halua kuulla sinun harppujesi soittoa. Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus kuin ehtymätön puro." Aam.5:21-24[*JKR]

- Näin sanoo Herra tästä kansasta: "He harhailevat mielellään, eivät pidätä jalkojaan. Herra ei sitä *hyväksy. Hän muistaa heidän pahat tekonsa ja rankaisee heitä heidän synneistään." Jer.14:10[*JKR] (*Ei Herra mielisty heihin [-33/38])

- Se, miksi nämä kertomukset on kirjoitettu meille luettaviksi, on siksi, että oppisimme tuntemaan suurta Jumalaa ja Hänen tahtoaan ja se on tie siunaukseen ja menestymiseen Jumalan mielisuosion alla.

Näin Hiskia teki koko Juudassa. Hän teki sitä, mikä oli hyvää, oikeaa ja totta Herran, hänen Jumalansa, edessä. Kaiken, mihin hän ryhtyi etsiessään Jumalaansa, koskapa se palvelua Jumalan temppelissä tai lakia ja käskyjä, sen hän teki kaikesta sydämestään, ja hän menestyi. 2.Aik.31:20-21[*JKR]

Hän on muuttumaton, sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. Ne Raamatun periaatteet toimivat vielä tänäänkin, uhripenot ovat vain vaihtuneet kertakaikkiseen uhriin, jonka Jumala on asettanut edestämme. (Hepr.7:27) Samalla pyhyydellä ja vakavuudella tulee meidän suhtautua uhriin (Jeesuksen sovitustyöhön) tänäänkin. - Jos he saivat silloin Jumalan mielisuosion uhripenojen kautta, niin emmekö me vielä paljokaikkinen kertakaikkisesti sovitettuina ainokaisen Pojan, Jeesuksen Kristuksen kalliilla sovintoverellä pääse Jumalamme suosioon!

Tämä tapahtuu sen ikuisen suunnitelman mukaisesti, minkä Hän on tehnyt Kristuksessa Jeesuksessa meidän Herrassamme. Hänessä meillä on rohkeus ja luottava oikeus lähestyä [Jumalaa] uskon kautta Häneen. Ef.3:11.12[*JKR]

- Voit tutkia lisää aihetta: www.uri.fi/mielisuosio/

ENTÄ JOS?? (Apt.1:11)

Entä jos se on sittenkin totta? Entä jos Jeesus saapuu takaisin noutamaan omansa, kuten sana vakuuttaa? (Apt.1:11) Oletko varautunut siihen, että äkkiarvaamatta kaikki muuttuu?

Entä jos helvetin kauhut ovatkin totta? Nauratko vielä välittämättä ja halveksuen? Entä, jos eräänä päivänä havahdut todellisuuteen, jota vielä tähän pidät pilkkanasi? (Matt.13:41-42)

Entä mitä menetän varautuessani tähän kaikkeen? Mitä se maksaa minulle, jos varaudun Jumalan sanan ilmoituksiin ja siinä ojentaudun uskon kuuliaisuuteen?

Raamattu sanoo vakuuttaen; "Tulkaa, ostakaa ilman rahaa ja ilman hintaa" Jes.55:1[*JKR] - Herra sanoo: Ilmaiseksi teidät myytiin, rahatta teidät lunastetaan.(Jes.52:3[*JKR]) - Ne jotka ovat tutkineet kirjoituksia, ymmärtävät, että tuo hinta on jo maksettu.- Golgatan keskimmaisella ristillä Jumala uhraisi oman rakkaan Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kalliina sovitushintana puolestamme. Hinta on siis maksettu, mutta meidän osuus on ojentautua ja ottaa vastaan pelastus, kuten sana näin opettaa: "Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa." (2.Kor.5:20)

- Mikä on siis hinta, joskin minua vähäteltäisiinkin uskoni tähden - kuitenkin omistaen sielulleni levon ja rauhan?

"Vanhurskauden hedelmä on silloin rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus ainiaaksi." Jes.32:17[*JKR]

Entä mikä on hinta, jos en saakaan kaikkea maallista mammonaa rehellisyyteni ja vakaumukseni tähden - kuitenkin tietäen Jumalani läsnäolon lähelläni joka hetki?

"Yksi päivä Sinun esipihoissasi on parempi kuin tuhat muualla. Mieluummin olen vartijana Jumalani huoneen kynnyksellä kuin asun jumalattomien majoissa." Ps.84:11[*JKR]

- Nämä uskovaisuuteni vuodet ovat opettaneet minulle, että Jumala on parasta elämässäni! Jo se, että on jotain kestäväää, pysyvää, voimallista ja turvallista, tuo elämään suunnattomasti tarkoituksellisuutta ja mielekkyyttä. Sisimpäni huutaakin halusta kertoa rakkailleni Jeremian kirjoittamat sanat:

"Vuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta Minun armoni ei sinusta väisty, eikä Minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi." Jes.54:10[*JKR] - ja edelleen;

"Tämä on Minun liittoni heidän kanssaan, sanoo Herra: Minun Henkeni, joka on sinun päälläsi, ja sanani, jonka panen suuhusi, eivät väisty sinun suustasi, eivät lastesi suusta eivätkä lastesi lasten suusta, sanoo Herra, nyt ja ainiaan." Jes.59:21[*JKR]

Uskovaisuudessa ei ole kysymys vaellukseni onnistumisesta ja virheettömyydestä, vaan Jumalan suuresta ja rikkaasta armosta! Usein huomaan käsiteltäessä uskovaisuutta ihmisten katsovan vain virheisiin, joita uskovaisina saatamme tehdä. Ihmisinä olemme samanlaisia, uskoimmepa tai emme. Mutta Raamattu vakuuttaa, ettei meitä pelasteta tekojemme kautta vaan vain, ja ainoastaan Jumalan suuresta armosta! Juuri tämä tuo meidät kaikki samalle lähtöpaikalle. Sinun pelastuksesi riippuu vain, ja ainoastaan Jumalassa, ei siinä, mitä teet, tai jätät tekemättä.

Ehdot pelastukseemme eivät siis ole teoissamme vaan asenteissamme Jumalaa ja Hänen tahtoaan kohtaan. - Pidämmekö Hänet pyhänä, uskommekö Jumalan ainokaisen Pojan nimeen, olemmekö kuuliaisat Jumalan Pojan sanoille, seuraammekö Herraa rakastaen Häntä koko sydämestämme, jne.

Entä jos joudut helvettiin? - siitäkin huolimatta, että väität tämän olevan vain pelottelua? Kysyn tämän saman kysymyksen itseltäni pyytäen Jumalalta; "PELASTA MINUT! Pelasta minut armosi ja Poikasi Jeesuksen Kristuksen sovitus työn tähden! Älä anna minun hukkua helvetin tuleen, vaan tee minut lapseksesi! Paina sydämeeni Veresi merkki pelastuksekseni, sillä Sinuun minä turvaan ja Sinussa on minun koko elämäni! Ota minut omaksesi, ota minut ja älä päästä minua koskaan pois läheisyydestäsi ja rakkaan Poikasi valtakunnastasi!"

"Olkoon rukoukseni suitsutusuhri Sinun kasvojesi edessä. Käteni kohottaminen olkoon ehtoouhri." Ps.141:2[*JKR]

"Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni. Jos tieni on vaivaan vievä, johdata minut ikuisuuden tielle." Ps.139:23-24[*JKR]

ENTÄ, MIKÄ ON SINUN RUKOUKSESI??

"Herra odottaa, että voisi olla teille armollinen. Hän nousee armahtaakseen teitä, sillä Herra on oikeuden Jumala. Autuaita ovat kaikki, jotka Häntä odottavat"! Jes.30:18[*JKR]

LUO ITSELLESI ELÄMÄ (Ps.141:2)

Miten? Kysyt ehkä ihmeissäsi. Eikö elämä ole sitten se, mikä sattuu olemaan? - On tietysti paljon asioita, joille emme mahda mitään, mutta ihmiselle itselleen on jätetty koko joukko asioita, joita hän pystyy hallitsemaan ja muuttamaan. Haluan meidän näkevän niissä mahdollisuuksia uuteen ja mielekkääseen elämään. Uskon sen olevan myös Jumalalle mieleen, että Hänen luotunsa osaavat elää iloitin ja nauttien ympäröivässä maailmassa. - On niin paljon turhaa kärsimystä ja ahdistusta toisen ihmisen tuoman painostuksen, omien luulojen ja mielen synkkyiden vuoksi.

PITKÄ KÄVELYMATKA

Haluan verrata elämää "pitkäksi kävelymatkaksi," jossa toisinaan edessämme on epätasaista maastoa ylämäkineen ja alamäkineen. Kävelymatkaa tehdessä on tärkeää huomioida pitkäkantoinen jaksaminen. Tarpoessamme tunti toisensa jälkeen, on hyvä etsiä levähdyspaikka ja istahtaa siihen hetkeksi ja ehkä haukata pientä välipalaakin.

Jyrkässä vuorenrinteessä niin ikään on hyvä etsiä tartuntakohтия, joihin voi kiinnittää ajatuksensa hetkeksi. Matka etenee siitä huolimatta, vaikka katsommekin, mihin jalkamme ja kätemme asetamme. Itse asiassa, ellemmekä tekisi niin, saataisimme tulla pyörien rinnettä alas. On siis olennaisen tärkeitä suunnitella reittiä katsellen eteenpäin löytäen ajatuksiin myös lopullinen päämäärä.

Bräs seikka tällä kävelymatkallemme on sopiva, mutta riittävä kuorma. Liian raskain kantamuksin uuvumme kesken matkan ja matkan teko hidastuu. Taas liian kevein varustein saattaa yllättää nälkä, jano, vilu ja esimerkiksi ilman karttaa tai kompassia on eksymisen vaara hyvinkin suuri.

Olen oppinut muutamilta urheilija-ystäviltäni myös tärkeän seikan tehokkaan suorituksen tekemiseen. He ovat kertoneet, että vauhti täytyy sovittaa sellaiseksi, että jaksaa loppuun asti miltei koko ajan samaa vauhtia. Olenpa joskus nuorempana tätä vinkkiä hyväksi käyttäen ohittanut juoksukilpailussa itseäni parempia urheilijoita. Näin heidän lähtevän innoissaan matkaan reipasta vauhtia. Maltoin mieleni ja kuuntelin sydämeni sykettä, riittävää nopeutta ja muodostin mielikuvan mieleeni matkasta. Kun sitten loppusuora hämötti, otin käyttööni säästämäni "paukut" ja kas, niin päräytin ohitse sellaisinkin, joka ei nähnyt minussa "urheilijan vikaa" laisinkaan! No olin itsekin hieman hölmistynyt omasta laskelmoinnistani ja sen onnistumisesta.

SOPIVA KUORMA

Tarvitsemme siis elämäämme riittävät varusteet, asenteet ja sopivan elämän rytmin. Tämä nykyinen maailma kun ei jätä tiellänsä tarpojaa rauhaan, vaan sen päälle, joka jotain tekee, halutaan sälyttää aina vain lisää kuormaa kannettavaksi. Olen itsekin joutunut opettelemaan sanomaan "EI" - siitä huolimatta, että se tuntuu pahalta. Jos oma reppu on jo täynnä, ei kannata ottaa kovin paljoa enempiä kannettavaa. Siitäkin kärsii vain omakin matkan teko ja sen tarkoitus, puhumattakaan niistä monista suuntaan ja toiseen hosutuista ja huonosti valmistelluista asioista.

- Nähdessäni ihmisten vallattoman "pyytämismelman", repäisin itseäni siitä irti ja aloin itse määritellä, mikä on tehtäväni, minne menen, mikä on kutsumukseni ja minkälaisia projekteja toteutan. Tämän jälkeen huomasin, että muutaman vuoden aikana sain paljon enemmän aikaa kuin mitä olin saanut aikaan kolmessakymmenessä vuodessa! Eivät kaikki sitä näe ja ymmärrä, he kun ovat niin lumoissaan omien "projektieksiensä" keskellä, mutta selittäessäni heille hieman elämäni tarinaa, he alkava tajuta, mistä on kysymys.

SISÄISTÄ TYYTYVÄISYYTTÄ

Mutta miten löydän tartuntapaikkoja ja lepohetkiin sopivia paikkoja? Mitkä ovat elämässä niitä kantavia ja tukevia voimia, joiden auttamina elämä on siedettävää ja nautinnollista? Ymmärsin, että pelkästään uskovaisuus ja hengellisyys eivät riitä. Olin kyllä lukenut Raamatusta sanat; "suuri voitto onkin jumalaisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa," mutta olen hapuillut vain jumalaisuutta ajatellen sen sisältävän tyytyväisyyden. On totta, että jumalaisuus sisältää paljon tyytyväisyyteen vaikuttavia elementtejä, mutta silti tyytyväisyys ja jumalaisuus ovat kaksi eri asiaa. Paavali kirjoitti oppineensa tyytymään oloihinsa - olihan hän kahleissa ja vangittuna. Elämänsä tilanteista huolimatta hän oli jumalinen, hengellinen ja ehkä se, että hän tyytyi osaansa, sai aikaan sen suuren hengellisen työn toteutumisen hänen kauttaan. Ollisihan Paavali voinut heittäytyä itsesäälin valtaan ja vaikeroida päivästä toiseen julmaa kohtaloaan. Mutta niin olisi jäänyt sinultakin lukematta nuo opettavat kirjeet! Mutta ei! Paavali ei jäänyt epätoivoon, vaan hän loi itselleen elämän sisäiseen maailmaansa surkeasta elämän tilanteestaan huolimatta. Hän kylvi heikkoudessa, vangittuna, toisten sääntöjen ja käskyjen alaisuudessa, tietämättä vielä itseään elämänsä kallisarvoista merkitystä! - Ajattelepa omaa tilannettasi surkuutesi keskellä? Voisitko raapustaa vankilastasi muutaman rivin, kirjoittaan lohdullisia kirjeitä, joita saatettaisiin lukea ehkä tuhansien vuosien kuluttua ihmetellen Jumalan armoa ja työtään sinussa? - Nouse siis, ja anna elämän ajatusten vallata sisintäsi! Ehkäpä juuri sinä olet se, jonka Jumala kutsuu tärkeään tehtävänsä! Ei Jumalalle ollut esteenä Paavalin kahleet, ei se, ettei Paavali pääsyt estradeille, "saarnastuoleihin," radioon tai televisioon. Jumalalla oli hiljaisempi, mutta paljon tehokkaampi tapa toimia! Jumalalla oli mies, joka toteutti tehtävän kirjoittamalla opettavat kirjeet syntyneille seurakunnille ja siitä saamme vielä tänäänkin nauttia ammentaa tietoa ja puhdasta oppia alkuseurakunnan ajoilta.

KAKSITAHOINEN ELÄMÄNRAKENNE

Emme siis tiedä eläessämme, kuinka suunnattoman suuret vaikutukset saattavat olla tekemisillämme ja tekemättä jättämisillämme. Siksi elämää ei kannattaisi tuhлата itsesääliille ja alakuloisuudelle. Hyödyllistä sen sijaan olisi etsiä avointa mieltä, elämäntyytyväisyyttä, valoisuutta jne. Juuri niillä arvoilla pystyn toteuttamaan elämäni unelmia ja myös hengellisiä tehtäviä. Keskittymällä olennaiseen ja tärkeään, sekä mahdolliseen, tuloksiakin syntyy. Uskovaisinakin meidän on ymmärrettävä niin sanottu kaksitahoinen elämänrakenne. On elämää Hengen varassa ja sitten tämä inhimillinen elämäme. Ja siitä Raamattukin mainitsee sanoilla; "järjellinen jumalanpalveluksenne," - joka merkitsee sitä, että teemme hyviä töitä siinä, missä ymmärrämme.

Uskon Jumalan antaneen viisauden ja ymmärryksen ihmiselle, ja jos näin on, miksi tätä ominaisuutta ei saisi käyttää? Emme saa tuki luottaa omaan viisauteemme sen vajavaisuuden vuoksi, mutta sen, mitä Jumala on armossaan antanut, sitä kyllä sopii käyttää. Kun sitten nämä yhdessä; Jumalan Hengen vaikutukset ja inhimillinen elämäme, ovat suunnatut samaan ja Jumalamme tahdon mukaiseen suuntaan, voidaan puhua kokosyömisestä ja kokonaisvaltaisesta Jumalan palveluksesta. Tähän Raamattu kehottaa sanoen; "antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi."

IANKAIKKISET KÄSIVARRET

Joskus on syytä hahmottaa itselle elämän peruspilareita päästäkseen eteenpäin ja uusiin ulottuvuuksiin. Siinä löytää oman rajallisuutensa mutta myös Jumalan mahdollisuudet. Onkin totta, ettemme voi mitään ilman Jumalaa. Syntymä, elämä ja kuolema kaikkine väreineen ja vivahteineen ovat kuitenkin Jumalan käsissä - siinä, mitä Hän meidän osaksemme suo. Paljon on asioita, mitä en ymmärrä, mutta niin pitkälle, kuin osaan ymmärrykseltäni, sielultani ja mieleltäni, voin luottaa taivaan Jumalaan ja siihen, että Hän pitää asioistani huolen. Hän voi varjella minut, Hän voi auttaa siinä, mihin ei omat voimani ja ymmärrykseni riitä ja silloin saan jäädä uskon varaan tietäen, että minuaikin kannattavat iankaikkiset käsivarret!

OLEMME YHTÄ HÄNEN KANSSAAN

Elämän eväät siis reppuun pakattuna saamme jatkaa matkaamme iloitin. Jumala, luodessaan ihmisen, antoi elämän eri osa-alueet meille eletäväksi. Ei siis ole väärin tuntea erilaisia tarpeita ja elämän huolia, mutta niiden ei tarvitse antaa tukahduttaa sitä kasvua, mitä Jumala on meissä tekemässä hengellisesti. Teemme työtä ja silti uskomme, perustamme perheen ja silti uskomme, saatamme urheilla ja silti uskomme, syönne, nukumme, harrastamme, tapaamme ystäviämme, keskustelemme, laulamme, soitamme... mitä vain - mutta ei Jumala meistä väisty! Me saamme olla yhtä Hänen kanssaan niin kuin Jeesus on yhtä Isän kanssa. - Siis Jeesuksen kautta minut on sovitettu Jumalan yhteyteen ja silloin minä olen Jumalassa. Elämäme siis voi olla kiitollisuutta Jumalaa kohtaan - sanotaanhan sanassa, että "Olkkoon rukoukseni suitsutusuhri sinun kasvojiesi edessä. Kätteni kohottaminen olkkoon ehtoouhri" Ps.141:2[*JKR]

SAANKO ELÄÄ?

Voinko siis tarttua elämäni asioihin iloitin niistä? Kyllä voin! Jopa Raamatun pyhä sana kehottaa: "iloitse nuoruutesi valmista"! Niin, rakkaus-elämä ei ole väärin, päinvastoin tiedämme, että toimiva parisuhde tuottaa elämän iloa ja on suuri voimavara kriisien ja taisteluidenkin aikana.

- Entäpä miten on esimerkiksi auton peseminen? Saatan innostua tekemästani jopa niin, että kuivattuani hyvin pestyn auton, päätän vielä vahata sen. Ajattelen, että miksen huolehtisi asioista, mitkä Jumala on lahjoittanut elämäni? Ei auto ole koko elämäni, mutta se on hyvä apuväline kulkuun. Ja eipä sen luulisi olevan kovin paha asia, jos tekemämme asiat omalta osaltaan luovat hieman elämään sisältöä ja vaihtelua.

On vain niin paljon mukavampi elää ja olla, kun on lupa elää ja järjestellä elämänsä asioita tahtomaansa suuntaan. Uskovaisinahan voimme luottaa siihen, että "Jumala kyllä vaikuttaa meissä tahtomaansa ja sen tekemistä".

ELÄMÄN PERUSPILAREITA:

- Jumala lahjoitti elämän
- Jumala antoi ympäröivän maailman
- Jumala otti huomaansa takaisin eksytyämme
- Jumala kehottaa sanassaan tyytyväisyyteen ja iloitsemaan elämän asioista.
- Jumala antoi sielullisuuden omine tunne-kiemuroineen luodessaan ihmisen - elettäväksi -
- Jumala antoi myös kyvyn ajatella järkeviä (ihminen on tietävästi ainut olento maailman kaikkeudessa, joka analysoi itseään ja ympäristöään!)
- Jumala antoi kyvyn toimia
- Kaiken tämän Lisäksi Jeesus on luvannut olla kanssamme maailman loppuun saakka! Hän lähetti vielä Pyhän Hengen meille voimaksi! - siis apu on lähellä jos kaikesta huolimatta syntyy ongelmia!

- - - - -

- No niin, miksi emme siis olisi hyvillämme ja jatkaisi kiitollisin mielin matkaamme? Kaikkihan on hyvin ja meille on annettu riittävästi elämän edellytyksiä. Tartu vain kiinni siihen, mikä on elämäksi ja kanna mukanas vain välttämätön ja tarpeellinen. Luota Herraan ja usko elämäsi Hänen varaansa. Muista, että Jeesuksen antama kuorma on keveä, onhan siinä etuna se, että Hänen Verensä kautta saamme heittää pois raskaan syntikuormamme ja kaiken muun, mikä painaa sydäntämme.

- HÄNEN ARMOSSAAN ON MINULLE KYLLIN -

ILOJA HERRASSA! (Jes.12:3)

"Te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteistä." Jes.12:3

Tänään on aika iloita ja riemuja, sillä Herra osoittaa väkevyytensä voimaa meissä heikoissa ihmisissä!

Haluan oppia elämään todeksi kehotuksen, joka toistuu useaan otteeseen Raamatun lehmillä; "Ilo Herrassa on voimanne ja väkevyytenne!"

"Älkää olko murheellisia, sillä ilo Herrassa on teidän voimanne." Neh.8:10

- Kunpa muistaisin useammin iloita ja vieläpä jakaa iloa ympärillenikin kanssamatkaajilleni. Miksi olisin surusta synkkänä? - Maallisten murheidenko tähden? Siksikö, että kuolema kolkuttaa ovelta? Päättyyhän tämä maallinen taipaleeni todennäköisesti seuraavan sadan vuoden sisällä - tavalla tai toisella, enemmän tai myöhemmin. Miten voisin iloita täällä kuoleman ja surun maassa? Ei kuolema ole iloinen aihe, - ei, vaan kuten luimme sanasta; "iloitkaa Herrassa." (Fil.3:1) - Juuri siinä on suuri ilo, että kuolemakin on suuri voitto Herrassa! (Fil.1:21)

Niin myös monet ajalliset ahdistukset ja koettelemukset löytävät merkityksensä ja tarkoituksellisuuden Jumalan tahdossa ja suunnitelmassa. Tiedän sen olevan parasta elämälleni ja ympäristölleni, että Herra Jeesus saa toteuttaa tahtoansa minussa - vaikkakin toisinaan sairauden, köyhyyden tai jonkin inhimillisen taistelun tuloksena. Voin siis kaikessa, mitä teen ja olen, iloita Herrassa, - olenhan antanut elämäni Hänelle, siis koko kaikkeuden luojalle, - olen Hänen luomistyönsä tulos ja Hän kyllä pystyy pitämään huolta minusta!

Luemme siis sanan kehotuksen: "Olkaa aina iloiset." (1.Tess.5:16) - Tässä iloitsemisessä on Jumalan voimaa meissä. Se liittyy sanan "ilo" luonteen piirteeseen, eli vapauteen. Ja taasen sana vaikuttaa; "missä on vapaus, siellä on Herran Henki." (2.Kor.3:17) Ja juuri tämä Jumalan Hengen läsnäolo on Jumalan ihmeellinen voima meissä - "Sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä" (Room.14:17) - Siis Jumalan valtakunnassa, joka on sisällisesti meissä. (Luuk.17:21) saamme nähdä ja kokea Jumalan voimaa vapaudessa ja ilossa! - Huomaamme, kuinka uskovat tie ei olekaan synkistelyä ja harhailua ilman päämäärää, vaan nämä eri osat nivoutuvat toisiinsa ja muodostavat eheän ja toimivan kokonaisuuden.

Pyydän; harkitse vakavasti iloa Herrassa. Sinulla on siihen täysi etuoikeus ja vieläpä pääsy, - eihän siihen muutoin sanassa kehoitettaisi?!

Raamattu sisältää paljon iloisia ajatuksia! Se ei ole läheskään niin synkkä kirja, kuin monet luulevat. Itse asiassa evankeliumi itsessäänkin on ilosanoma. Se on kertomus tiestä pelastukseen ja iankaikiseen elämään. Ihminen tuntee tavattoman suurta onnen tunnetta saadessaan syntynsä anteeksi ja kerrotaanpa sanassa taivaassa olevan suuri ilo ja riemu silloin, kun yksi syntinen tekee parannuksen! - Ajattele, että sinunkin elämäsi valintaan koko taivas reagoi!

- LUEMME PSALMISTA LUVUT 1-2

Autuus se mies, joka ei vaella jumalattomien tavoin, ei seisoo syntisten tiellä eikä istu, missä pilkkaajat istuvat, vaan Herran sanan opetus on hänen ihastuksensa, ja hän tutkistelee sitä päivät ja yöt! Hän on kuin veden ääreen istutettu puu, joka antaa hedelmänsä ajallaan ja jonka lehti ei lakastu. Kaikki, mitä hän tekee, menestyy. Niin eivät jumalattomat! He ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa. Siksi jumalattomat eivät kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskaiden seurassa. Herra tuntee vanhurskaiden tien, mutta jumalattomien tie vie kadotukseen.

Miksi kansakunnat raivoavat ja kansat punovat turhia juonija? Maan kuninkaat nousevat, ruhtinaat yhdessä neuvottelevat Herraa ja hänen Kristustaan vastaan. "Katkaiskaamme heidän kahleensa, heittäkäämme päältä heidän köyhtensä." Hän, joka istuu taivaassa, nauraa. Herra pilkkaa heitä. Hän puhuu heille vihassa ja kiivaudessaan pelättä heitä: "Minä olen voidellut Kuninkaan Siioniin, pyhälle vuorelleni." Minä ilmoitan, mitä Herra on säätänyt. Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä Minä sinut synnytin. Ano Minulta, niin Minä annan kansat perinnöksesi ja maan ääret omiksesi. Sinä kaitset niitä rautaisella sauvalle, lyöt pirstaleiksi kuin saviastiat. Tulkaa siis järkkiinne, kuninkaat. Maan tuomarit, ottakaa nuhde huomioon. Palvelkaa Herraa pelolla ja iloitkaa vavistuksella. Antakaa suuta Pojalle, ettei Hän vihastuisi. Hänen vihansa syttyy hetkessä. Autuas on jokainen, joka turvaa Häneen.

Poimin lukemastamme tekstistä "onnellisen ihmisen" ajatuksen: "Herran sanan opetus on hänen ihastuksensa." Lukiessani sanaa kerta toisensa jälkeen henkeni iloitsee ja riemuitsee totuudesta ja Jumalan ilmoituksista! "ne ovat vakaat ja todet"! Mitä enemmän luen ja tutkin, sitä mielenkiintoisemmaksi sanan opetus käy. Se johtuu siitä, että Pyhä Henki laskeutuu Jumalan sanan myötä ihmisen sisimpään ja innoittaa jatkamaan, kuten luimme "tutkistelemaan sanaa päivät ja yöt." Tästä Jumalan sanan todeksi elämisestä Psalmin kirjoittaja kirjoittaa totuuden Pyhässä Hengessä; "kaikki, mitä hän tekee, menestyy." - Siis äiti kestävä sanan äärellä ja sen mukaan elämisessä saa tuntea Jumalan siunauksen. Se on suuri lupaus niille, jotka uskovat Jeesukseen - se on suuri ilon aihe!

Voimme kysyä, onko Jumala iloinen? Uskon Jumalan iloitsevan ja ihastelevan ihmislasten elämää, mutta lukemassamme tekstissä Jumala nauraa naurua, joka ei sisällä hitustakaan iloa. Se on nauru, joka syntyy pikkulapsen uhittelusta aikuiselle." Luimme; "Hän, joka istuu taivaassa, nauraa. Herra pilkkaa heitä." Siis Jumala nauraa raivoavalle turhien juonien punojien joukolle! Näemmehän, kuinka kansakunnat sotivat Jeesusta vastaan - ovat aina niin tehneet ja tekevät vastakin - "neuvottelevat Herraa ja hänen Kristustaan vastaan."

Psalmi kehottaa edelleen "Palvelemaan Herraa pelolla ja iloitsemaan vavistuksella." Siis aito ja oikea ilo syntyy Herran pelon alla. Alistuessamme Jumalan käden hallintavallan alle, saamme tuntea turvallisuutta ja iloa. Hän, siis Jumala tietää kyllä, mitä tarvitsemme ja onhan Hänellä hyvät ajatukset ihmislapsista! - On siis turvallista jättäytyä Jumalan varaan ja elää elämänsä Hänen tahtonsa mukaisesti. Jumalan pelkohan on sitä, että vaeltaa sen mukaan, mitä Jumala vaatii, - ja sitä, että muistaa oman asemansa suuren Jumalan edessä. Jumalaa pelkäävä ihminen ei uhrittele ja kapinoi Jumalaa vastaan vaan, kuten lukemamme psalmi päättyi, jokainen ihminen on autuas, joka turvaa Häneen. Autuas sanana tarkoittaa iloa - ja etsiessämme tietä onneen vieläpä sanan kehotusta - olkaa aina iloiset - noudattaen, näemme, että Herraan turvautumisen ja Hänen sanansa tuottavat iloa!

Raamattu puhuu siis paljon iloitsemisesta ja riemuittamisesta ja siksi saamme heittää uskonnollisuuden mustan kaavun pois yltämme. - Eihän Jumala luonut ihmistä tänne elämään surussa ja murheessa. - Päinvastoin, iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä kaikesta, mitä Jumala on meille armoissaan antanut.

- TÄSSÄ VIELÄ MUUTAMA RAAMATTUN JA ILOSTA:

Ps.9:2-3 Minä ylistän Herraa kaikesta sydämestäni, julistan kaikkia Sinun ihmetöitäsi. Sinussa minä iloitsen ja riemuitsen, veisaan nimesi kiitosta, sinä Korkein.
Ps.13:6 Minä turvaan Sinun armoosi. Sydämeni on iloitseva sinun avustasi. Minä veisaan Herralle, sillä Hän on tehnyt minulle hyvin.
Ps.16:11 Sinä neuvot minulle elämän tien. Ylenmäärin on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihauutua oikeassa kädessäsi iäti.
Ps.19:8-9 Herran sanan opetus on täydellinen. Se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan. Herran ohjeet ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.
Ps.21:2-7 Herra, sinun voimastasi kuningas iloitsee. Kuinka suuresti hän riemuitseekaan sinun avustasi! Mitä hänen sydämensä kaipasi, sitä Sinä hänelle annoit, et kieltänyt, mitä hänen huulensa anoivat. Sela. Sinä suot hänelle onnen ja siunauksen, panet hänen päähänsä kultaisen kruunun. Hän anoi sinulta elämää, sen sinä hänelle annoit: pitkän iän, ainaisen, ikuisen. Suuri on hänen kunniansa, kun Sinä häntä autoit. Sinä annat hänelle loiston ja kirkkauden. Sinä asetat hänet suureksi siunaukseksi nyt ja aina. Sinun kasvojesi edessä hänellä on ilo ja riemu.
Ps.30:6 Sillä silmänräpäyksen kestäähän hänen vihansa, eliniän Hänen armonsa. Illalla on itku vieraana, mutta aamulla ilo.
Ps.30:12-13 Sinä muutit murheeni ilokarkeksi, riisuisti yltäni surupukini ja vyöitit minut riemulla, että sieluni veisaisi Sinulle kiitosta eikä vaikenisi. Herra, minun Jumalani, Sinua minä ylistän ainaaan.
Ps.31:8 Minä iloitsen ja riemuitseen Sinun armostasi, kun katsoit kurjuuttani, tunsit sieluni ahdistukset.
Ps.32:11 Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja kohottakaa ilohuuto, kaikki te oikeamieliset.
Ps.33:21 Hänessä iloitsee sydämemme, me turvaamme Hänen pyhään nimeensä.
Ps.34:6 Ne, jotka katsovat Häneen, säteilevät iloa, heidän kasvosensa eivät häpeästä punastu.
Ps.40:17 Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät. Sinun pelastustasi rakastavat sanokoot aina: "Ylistetty olkoon Herra!"
Ps.64:11 Vanhurskas iloitsee Herrassa ja turvaa Häneen. Kaikki oikeamieliset olkoot rohkealla mielellä.
Ps.84:2-3 Kuinka ihanat ovat Sinun läsnäolosi sijat, Herra Sebaot! Minun sieluni ikävöi ja kaipaa Herran esipihoihin. Sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa kohti.

(OLEN KERÄNYT AINEISTOA AIHEESTA "ILO" INTERNETIN OSOITTEESEEN: www.uri.fi/iloitse)

KIELILLÄPUHUMINEN (1.Kor.14:4)

Toista kymmentä vuotta olen puhunut kielillä rukoilllessani, mutta vasta nyt havahduin kielilläpuhuminen merkitykseen. Paavali nimittäin opetti kielillä puhuvan rakentavan itseään (1.Kor.14:4) ja tässä sana "rakentaa" jäi soimaan mieleeni. Mitä tapahtuukaan minussa kielillä puhuessa?

Olen oppinut, että Jumalan Henki voi vaikuttaa tahtooni ja siihen, että toteutan Hänen antamia tehtäviä. Puhussa kielillä, puhun, rukoilen ja kiitän Hengessä. Muistat varmaan sanasta ajatuksen; "...sen kaltaisia rukoilijoita Isä tahtoo." (Joh.4:23)

Tässä elämässä Pyhän Hengen osallisuus on tärkein uskovaisten yhteysskanava Jumalaan. Se on samalla voiman ja innoituksen lähde. Juuri tämän voiman ja auktoriteetin alla kuoletamme lihallisia tekoja, teemme hengellistä työtä ja jaksamme myös rakastaa toinen toistamme. Tämä voima myös avartaa meidän sisintämme elämään laajempaa elämää, jolloin kestämmme enemmän kiusaamista, ärsykeitä, piikittelyjä, luovomme omasta asemasta tai tavarasta - elämämme hän on Jumalassa, ei tästä maailmasta.

- Itsessäni en tähän pysty, mutta Hengen valtaamana, sillä kaiken voin Hänessä, joka minua vahvistaa.

Puhuessani kielillä, ikään kuin hengitän Jumalaa. Aivoissani tapahtuu jotain yliluonnollista, joka saa minut muuttumaan ja näkemään elämäni yllä olevan jumalisen suunnitelman.

Myös tiede on tunnustanut kielilläpuhuminen ihmeen löydettyään aivoista alueen, jonka jokin ulkopuolisen voiman tai vaikuttimen vallatessa, saa ihmisen esimerkiksi puhumaan kielillä.

- Siis, Jumala, luodessaan ihmisen, teki häneen ikään kuin mekaanisen vastaanottimen, jolla muodostamme yhteyden Hänen kanssaan. Voisikin hieman leikkillisesti kysyä, että "onko vastaanottimesi kanava kohdillaan"? - Eli toisin sanoen Raamattu puhuu armolahjojen virittämiseen ja taas Jumalan etsimisestä, rukoilemisesta ja sanan tutkimisesta. On siis eri alueita, missä voin elää todeksi hengellisyyttäni, mutta lähtökohdana on yhteys Jumalaan - itse asiassa ilman Jumalaa ei ole hengellisyyttä. Hengellisyys ilman Jumalaa olisi vain ulkokuori, valkeaksi kalkittu hauta, josta puuttuu elämä ja raikkaus.

Kehotan siis; Anna aikaasi rukoukseen ja kielillä puhumiseen. On tilanteita, jolloin ei sovi ääneen puhua, mutta silloin voi kyllä mieleessään puhua kielillä. - Eräs ystäväni kertoi, kuinka hän oli tehnyt näin ihmisen läheisyydessä, joka harrastaa jotain okkultismin viittaavaa henkimaailman juttuja. Ystäväni kertoi, kuinka tuo ihminen reagoi siinä hetkessä. Hän oli kysynyt tiukkaan sävyyn; "mitä sinä siinä manaat"? - Siis ystäväni vain mieleessään puhui kielillä, ja tästä "paha henki riivaantui" tuossa toisessa ihmisessä. Todennäköisesti, ystäväni puhuessaan Hengessä salaisuuksia, nuhteli tuota saastaista henkeä Jeesuksen nimessä.

Kielilläpuhuminen voi siis olla paljon enemmän, kuin arvaammekaan. Emme tiedä, mitä ja miten tulee rukoilla, mutta sanan mukaan Henki auttaa meidän heikkouttamme ja rukoilee puolestamme.

Ne hetket, jolloin minua on kehattu rukouksestani, on ollut tilanteita, joissa Herran Henki on saanut vallata minut ja rukoilluttanut oikeita asioita - ikään kuin en itse olisi rukoillut, vaan Jumala minussa. Rehellinen ollakseni, täytyy sanoa, että en osaisi niin hyvin rukoilla. Mutta Jeesuksen koskettaessa ja antaessa sanat, toteutuun tämä; "hänen sisimmästään virtaa elämän veden virrat," ja tulemme "sen veden lähteeksi, joka kumpuaa aina iankaikkiseen elämään"!

- Oletko koskaan kokenut sitä? Jos olet, tiedät varmaan mistä on kysymys. - On suurenmoinen ja vapauttava kokemus unohtaa ympärillä olevat ihmiset hetkeksi ja seurustella siinä vain kahden kesken Jeesuksen kanssa!

Rakentakaamme siis itseämme puhuen kielillä. Kun olemme itse rakentuneet, voimme olla myös yhteiseksi rakennukseksi seurakunnan keskellä - kokien siinä uskovien kanssa Hengen yhteyttä.

- Luetaan vielä, kuinka selkeästi Paavali opetti seurakuntaa tästä kielilläpuhuminen armolahjasta: 1.Kor.14:1-28,39-40 [*JKR]

Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä lahjoja, etenkin profetoimisen lahjaa. Kielillä puhuva ei näet puhu ihmisille, vaan Jumalalle. Häntä ei kukaan ymmärrä, koska hän puhuu salaisuuksia Hengessä. Profetoiva taas puhuu ihmisille rakennukseksi, kehoitukseksi ja lohdutukseksi. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa. Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin soisin teidän profetoivan. Profetoiva on arvokkaampi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu. Jos minä, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, mitä minä sillä teitä hyödyttäisin, ellen puhuisi ilmestyksen, tiedon, profetian tai opetuksen sanoja? Niinhän on elottomien soittimienkin laita, huilujen tai kitarain: kuinka tiedetään, mitä huilulla tai kitaralla soitetaan, elleivät sävelet erotu toisistaan? Ja jos pasuuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun? Samoin tekijä: jos te ette puhua selvää kieltä, kuinka sellaista puhetta voidaan ymmärtää? Tehän puhutte silloin tuuleen. Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta kieltä, mutta ei ainoakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä. Jos en tiedä sanojen merkitystä, olen puhujalle vieraskielinen muukalainen, ja hän on minulle outokielinen muukalainen. Kun te kerran olette innokkaita tavoittelemaan henkilölahjoja, pyrkikää saamaan niitä runsaasti seurakunnan rakennukseksi. Kielillä puhuva rukoilukoon, että voisi myös selittää. Jos minä rukoilen kielillä puhuen, henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön. Minun on siis rukoiltava hengelläni, mutta myös ymmärrykselläni. Minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta myös ymmärrykselläni.

[Ef.5:19, Kol.3:16]

Jos sinä kiität Jumalaa vain hengessä, kuinka paikalla oleva oppimaton saattaa sanoa kiitokseesi aamenen? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot. Sinä kyllä kiität hyvin, mutta tuo toinen ei siitä rakennu. Kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin kukaan teistä. Mutta seurakunnassa puhun mieluummin viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, kuin 10.000 sanaa kielillä. Veljet, älkää olko lapsia ajattelussanne. Pahuudessa olkaa kehittymättömiä, mutta ajattelussanne olkaa aikuisia. Laissa on kirjoitettuna: "Vierailla kielillä ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule," sanoo Herra. [Tässä laki, TooRaah/nomos on sen laajassa merkityksessä, tarkoittaen VT:a yleensä. Viitattu kohta on Jes.28:11-12.]

Kielilläpuhuminen ei siis ole merkiksi uskoille, vaan uskoa vailla oleville. Profetoiminen taas ei ole merkiksi epäuskoisille, vaan uskoille. Jos nyt seurakunnan yhteisessä kokouksessa kaikki puhuisivat kielillä, ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne? Mutta jos kaikki profetoisivat, ja joku epäuskoinen tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki nuhtelisivat häntä ja paljastaisivat hänen tilansa. Hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän Jumalan edessä kasvoilleen langeten rukoilisi ja tunnustaisi että Jumala on totisesti teissä.

Kuinka siis on, veljet? Kun te tullette yhteen, kullakin on jotakin annettavaa: Kenellä virsi, kenellä opetus, kenellä ilmestys, kuka puhuu kielillä, kuka selittää. Kaikki tapahtukoon rakennukseksi. [Room.14:19]

Jos puhutaan kielillä, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, yksi kerrallaan, ja joku selittääköön. Mutta jos ei ole selittäjää, olkoot he vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle. Sen tähden, veljeni, harrastakaa profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta. Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä. [Kol.2:5]

FANAATTINEN KIIHKOILIJA (Matt.23:32)

Fanaattisia kiihkoilijoita on, aina jonkin asian kiihottamina. - Kukin heistä yrittää voimakkaasti tuoda julki omaa näkemystään pitäen sitä ehdottomana totuutena ja ainoana oikeana tapana elää tai käsitellä asioita.

Miksi me ihmiset kiihkoilemme ja mitä päätöksellämme saamme aikaan? - Kiihkomielisen tyydyttäessä voimakasta tarvettaan päästä sanelemaan toiselle - vieläpä kovin käskävään sävyyn, hän turmelee käytöksellään asian hyvätkin näkökulmat. Koko asia saattaa siis joutua huonoon valoon vain pelkästään siksi, että se esitetään väärin tai väärällä "äänepainolla".

Kiihko aiheuttaa aina voimakkaita vastareaktioita. Olen itsekin tehnyt päätöksen, että "kovin kiihkeästi ja yli-innokkaasti kaupattua tavaraa tai tuotetta en osta"! Todennäköistä on, että "kiihkon" vallassa myyty pesuaine ei välttämättä ole ollenkaan niin hyvää, kuin myyjä intoillessaan sen esittää olevan.

Nykyajan "sivistyneessä" maailmassamme saatamme törmätä myös uskonnolliseen kiihkoiluun. Meille helluntailaisuudessa niin rakkaaksi tulleella kastenäkemyksellä ja muillakin opillisilla eroavaisuuksilla voimme kiihkoilla ja tapella miltei "verissä päin" toisten uskontokuntien edustajien kanssa, mutta siitä ei olisi mitään hyötyä. Itse asiassa Raamattu kieltää meitä kiistelemästä sellaisista kysymyksistä:

Jättäkäämme siis Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme uskossa aikuisiksi, ryhtymättä uudestaan laskemaan perustusta, joka on parannus kuolleista töistä, usko Jumalaan, opit kasteista ja käten päällepanemisesta, kuolleiden ylösnousemisesta ja ikuisesta tuomiosta. Niin teemmekin, jos Jumala suo. Hepr.6:1-3[*JKR]

Miten siis pidämme yllä totuuden sanaa? Miten julistaisimme ilman hillitöntä kiihkoa ja paatosta?

Luin erään kerran jostain osuvan ajatuksen:

"Se ihminen, joka kertoo sinulle uskonnollisen näkemyksensä, ei todennäköisesti halua kuulla mitään omasta vakaumuksestasi."

- Hymyilytti tuon ajatuksen tuoma mielikuva perus kiihkoilijasta - "sanaseposta," joka ei välitä ja kunnioita toista ihmistä lainkaan! Juuri tämä kunnioituksen puute on yksi kiihkoilijan perusominaisuus. Ihmisellä pitäisi olla vapaus valita tiensä suunta. Eikö siis riitä, että kerromme vain asiamme, kokemuksemme ja Jumalalta saamamme ilmoitukset ilman sen suurempia kiihkoiluja? Antaisimme ihmisten itse valita, seuraavatko he Herraa vai eivät? Vieläpä on todettava sekin, että jos teemme päätöksiä toisten puolesta painostaen ja jopa pakottaen heitä näkemyksiimme, eivät ne kestä - ikään kuin yrittäisimme väkisin repiä lasta äitinsä kohdusta! Hengelliset vakaumukset ja päätökset kantavat vasta sitten kun ne syntyvät ja kasvavat sisältäpäin ja ovat näin ollen Jumalan aikaansaannosta sanan ja Pyhän Hengen kautta. Eli kiihkoilun sijaan tulisikin antaa Jumalan tehdä työ toisen ihmisen sisimmässä.

Raamattu jopa kieltää turhat mielipiteistä kiistelyt: "Heikkouskoista hoivatkaa kiistelemättä mielipiteistä." Room.14:1[*JKR]

- Onko sitten oikeanlaista kiivautta? Saammeko kiivailla ja missä määrin? Tähän haemme Raamatun ajatusmalleja esim. Jeesuksen elämästä, kuinka Hän osoitti kiivauttaan ja millaisista asioista.

Hänellä oli joitain pyhiä asioita, joille Hän antoi merkitystä tavallista enemmän. Kuinka rakas olikaan Jeesukselle Jumalan huone - temppele, jossa palvottiin koko kaikkeuden luoja ja opittiin Jumalan tuntemusta. Nyt kuitenkin temppelein olivat vallanneet rahan vaihtajat ja kyyhkysten kauppiat. Muistamme, kuinka Jeesus kiivastui ja kaatoi rahanvaihtajain pöydät! Hänellä oli kiivaus rukoushuoneen puolesta ja Hän oli todella vihainen ja sanoi heidän tehneen paikasta ryövärien luolan! (Matt.21:12-13)

Toinen voimakas ja kiihkeä tilanne oli erään kerran Jeesuksen nuhdella voimakkaasti fariseuksia ja sen ajan uskonnollisia ihmisiä. Hän käytti jopa niin voimakasta kieltä, kuin "te kyykkäämme sikiöt"! (Matt.23:13-36) Miksi Jeesus kiivaali? Mitkä olivatkaan ne todelliset syyt kiivautteen? Näemme, että Jeesus kiivaali Pyhän Jumalan ja Hänen huoneensa puolesta. Niitä Hän soimasi, jotka olivat olevinaan parempia kuin toiset ja jotka pitivät hengellistä valta-asemaa ja totuutta vääryyden vallassa. Samaisesta asiasta Paavali kirjoittaa, että sellaisia ihmisiä kohtaa Jumalan viha. (Room.1:18)

Näemmehän, kuinka Jeesus toisaalla taas kumosi lainoppineiden kiihkon heidän tuodessaan Jeesuksen eteen syntistä naista. He olivat valmiina kivittämään tuon itse teoista tavatun ihmisen, mutta Jeesuksen Jumalinen rakkaus voitti tuon kiperän tilanteen. Syyttäjät lähtivät häpeissään ja Jumalan armo astui voimaan. - Jeesus sanoi: "En Minäkään sinua tuomitse." (Joh.8:2-11)

- Näissä kaikissa näen pyhää ja oikeaa armohenkistä kiivautta, joka tähtää siihen, että nöyrä saa armon mutta tekopyhyys saa osakseen häpeän.

Kiivautemme tulisikin olla Jumalan ja Hänen sanansa puolesta - ja sitä, että itse vaeltaisimme täynnä armoa, totuutta ja Pyhää Henkeä. Kun sitten julistaisimme näitä armollisia sanoja, kiivautemme päämäärä koituu Jumalan eduksi ja kunniaksi, ei omavanhurskaistemme ylläpitämiseksi.

TOIMIVA USKO (Gal.5:6)

"Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte tulla vanhurskautetuiksi lain kautta. Te olette langenneet pois armosta. Me taas odotamme Hengessä uskosta vanhurskauttamisen toivoa. Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä sen puute, vaan rakkauden kautta toimiva usko." Gal.5:4-6[*JKR] [Room.5:18 | 1.Kor.7:19 | Gal.6:15]

Mikä on tämän päivän ympärileikkaus? Mihin voimme viitata tällä ajatusmallilla - tässä ajassa missä elämme?

- Vaikka tässä Raamatun kohdassa puhutaankin ympärileikkauksesta, on siinä kuitenkin selkeä opetus mihin tahansa samantapaiseen asiaan. Kuinka onkaan hassua, että tänään toistamme samat kaavat ja virheet, nyt vain eri nimikkeillä - luullen, että tehdessämme jonkun teon, saavuttaisimme pelastuksen. Raamattu puhuu uskosta ja siitäkin armon ja rakkauden hengessä, ja me pakeneimme sitä etsien "haljenneita kaivoja, särkyneitä maljoja" - tekoja, jotka johtavat vain uskonnollisuuden ulkokuoren turhaan kiillotteluun ja ylläpitoon.

Mistä siis puhun? - Täällä Suomen maassa nimitämme itseämme kristityiksi sen perusteella, että suurin osa väestöstä on saanut lapsikasteen. Tämän kirkon toteuttaman "rituaali-unelman" tarkoitus on liittää ihminen Jumalaan ja seurakuntaan, mutta se ei ole Raamatun opetus. - Lapsi, joka kastetaan, ei usko, ei rakasta, ei vaella Jumalan tahdossa, ei pyhity, ei tunne syntiä tai armoa. - Ei, hänessä ei ole vielä mitään, mikä vaatisi uudesti syntymää tai sovitusta. - Mitäpä tuo ihminen edes muistaa rituaalista, mikä on hänelle vauva-iässä suoritettu? - Juuri näistä "vettä pitämättömistä kastemaljoista" Jesaja kirjoitti:

"Sillä Minun kansani on tehnyt kaksinkertaisen synnin: Minut, elävän veden lähteen, he ovat hyljänneet, ja ovat hakanneet itselleen vesisäiliöitä, särkyviä säiliöitä, jotka eivät vettä pidä." Jer.2:13[*JKR]

- Käydäänkö kysymässä paikallisessa kaljaravintolassa notkuvilta asiakkailta, onko heidät lapsena kastettu? Tai, ehkä poliisiasemalla ryöstöstä ja muista rötöksistä kiinni jääneiltä, että onko heidät lapsena kastettu?

- No, tulemme siihen, ettei ympärileikkaus ole mitään, ja eikä myöskään lapsikaste, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko. - Lapsikasteen saaneet ovat kuten israelilaiset ympärileikatut Raamatun päivinä - he kyllä olivat käyneet läpi muutomenon, konfirmaation, mutta silti olivat piittaamattomia Jumalasta. Ja tästä Paavali kirjoitti:

"...Eiväthän ne, jotka itsensä ympärileikkauttavat, itsekkään noudata lakia. He tahtovat teidän ympärileikkauttavan itsenne saadaakseen kerskailla siitä, mitä teille on ruumiissa tehty. Minä puolestani en halua kerskata muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle. Eihän se ole ratkaisevaa, onko mies ympärileikattu vai ei, vaan että hän on uusi luomus." Gal.6:12-15[*JKR]

Yrittäessämme korvata rituaaleillamme Jeesuksen ja Jumalan antaman sovitustyön, tulemme myös osalliseksi Paavalin sanaan: "Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte tulla vanhurskautetuiksi lain kautta." ja niin kuin alussa luimme vakavan sanan; "Te olette langenneet pois armosta."

Kun siis olemme Raamatun mukaan armosta pelastetut, (Ef.2:8) niin eikö ole hirmuista langeta pois armosta jääden pelastuksen ulkopuolelle?

- Ympärileikkaus kuului uskonnolliseen rituaaliin, joka oli säädetty israelilaisille, aivan kuten lapsikaste on säädetty valtion kirkkoon kuuluville.

Ymmärrän kyllä kiihtymyksiä "vetäessäni maton jalkojeni alta," mutta kuuntele itseäsi! - millä verukkeella tai selityksellä annat hukuttaa itsesi helvettiin? - Kuulinko oikein? Sanoitko, että "ne helluntailaiset siinä vain kiihkoilevat"? - Olipa kenen tai mitä kiihkoilua hyvänsä, mutta Jumala on ilmoittanut ihmiskunnalle tien pelastukseen Jeesuksessa Kristuksessa. - Kysynkin, miksi se tie pitäisi vääristää tai muuksi muuttua? Miksi emme lue Raamattua ja noudata sen hyvää neuvoa?

- Toimiva usko ei siis ole rituaali, teko, tai suoritus, vaan se on puhdasta uskoa Jumalaan, Jumalan Poikaan, siihen, että Jumala Herätti Jeesuksen, Golgatalta tapahtuneen uhrikuoleman jälkeen, kolmantena päivänä ja että Hän on ylönnessoussut. - Ja että vain, Jeesus Kristus on ainoa välimies meidän ja Jumalan välillä. (1.Tim.2:5-6)

Nyt tahtoisimme pelastua lain teosta hyljäten armon. Haluamme hakata itsellemme särkyviä "kastemaljoja." - Lapsikaste on kyllä kaunis seremonia valkoisine kaapuineen, mutta silti se on aivan turha! - Ikään kuin voisimme lisätä Jumalan tekoon jotain! Ikään kuin se, mitä Golgatalta tapahtui, ei sinänsä riittäisi! - Käyttäisinpä jopa niin voimakasta kieltä, että nämä "tempujen" tekijät halventavat Kristuksen evankeliumin vääristäessään totuuden!

"Jumala on kyllä tehnyt ihmiset suoriksi, mutta ihmiset itse etsivät monia mutkia." (Saarn.7:29,30) Ja Jumala sanassaan kehottaa tekemään polut jälleen suoriksi. (Hepr.12:13) - Nämä mutkat hukuttavat miljoonia ihmisiä helvettiin! Ja voi sitä, joka opettaa harhauttaen vielä muitakin omiin oppeihinsa! Raamattu suorastaan kiroaa heidät, koska he julistavat toisenlaista evankeliumia.

"Mutta vaikka me tai enkeli taivaasta saarnaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, mitä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu." Gal.1:8[*JKR]

Muistan pohtineeni jo pienenä lapsena outoa käsitettä uskonnollisella tunnilla. Koulukirjat opettivat Lutherin suorittamasta uskonpuhdistuksesta ja kummastelin sitä, että pitäikö usko puhdistaa? Siis usko, joka puhdistaa? - Ikään kuin siivouksessa käytettävä pesuaine olisi puhdistettava kohde! Jo lapsena minulle oli täysin selvä, että usko Jeesukseen ainoastaan pelastaa, ilman mitään selittelyä ja opinkiemuroita. Ja nyt tätä uskoa pitäisi puhdistaa?! - Kunpa he olisivat pysyneet totuudessa ja Raamatun Hengen mukaisessa opetuksessa! Meidän sydämeemme ja ajatuksemme kaipaavat puhdistusta ja uudistusta. En sinänsä väheksy Lutheruksen tekemää suurta hengellistä työtä, mutta myös meidän jokaisen tulisi olla valveutuneita ja totuudelle kuuliaisia.

"Älä puhdistaa uskoa, vaan anna uskon puhdistaa itsesi!"

Voit sanoa minua kylmäksi ja kovaksi, - mutta ihan lämpimästi ja pehmeästi pitäisi ihmisten antaa ajautua helvettiin? - Toki sinne saa mennä! Mutta pakko ei ole, meillehän on annettu selkeä ja kirkas tie pelastukseen. Se ei ole helluntailaisuudessa, luterilaisuudessa, ei muissakaan uskon suunnissa tai lahoissa. Pelastuksemme riippuu ainoastaan Jeesuksessa, Jumalan armossa ja siinä, että uskommeko Häneen.

Ajatellessani eri uskonsuuntien käyttäytymistä ja niiden vakiintuneita tapoja toimia, niin huomaa, että kovin lähellä on meitä jokaista erilainen muutoseikkojen korostaminen ja myös muoto-jumalinen seremonioiden suorittaminen.

- Toisinaan niiden kautta saattaa kyllä päästä toivotettuun lopputulokseen, mutta ne eivät sinänsä ole itseisarvoja. - Kukaan ei pelastu helluntailaisten kokouksessa kättä nostamalla, ei edes astelemalla alttarille polvistuen siellä nöyrän näköisesti rukoukseen. Ei edes sekään, että tunnettu sananjulistaja laskee kätensä hänen ylleen rukoillen palavasti, - ei, vaan ainoastaan hänen sydämessään syntynyt usko Herraan Jeesukseen! - Vain siinä lepää hänen pelastuksensa!

Ei minun sanani tai olemiseni tule sinuun tai pelastukseesi, - Jumalasi edessä seisot tai kaadut, enkä näin ollen minä tuomitse sinua, vaan Jumalan sana, ellet usko.

"Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen." Joh.3:18[*JKR]

- En siis vastaa päätöksistäsi ja ajatuksistasi, tehtäväni on vain kertoa pelastuksesta ja mahdollisuudesta saada synnit anteeksi. Sinä valitset tien, otatko vastaan Jeesuksen henkilökohtaiseksi vapahtajaksesi, vai hylkäätkö Hänet ja pelastuksen?

- Loppukaneetiksi haluan koota vielä kerran tähän ajatukseni yhteen tiivistettyyn lauseeseen:

"Ainut toimiva usko on Jumalan rakkaudessaan lahjoittama usko Jeesukseen, ja mikään muu ei saakaan uskoa elämään ja toimimaan!"

"Reväiskää rikki sydämeenne, älkää vaatettanne, ja kääntykää Herran, teidän Jumalanne, puoleen. Hän on armahtava ja laupias, pitkämielinen ja armosta rikas." Joel.2:13[*JKR]

SISÄINEN VAKUUTUS (Room.8:16)

Tässä jokin aika sitten kohtasin kysymyksen Jumalani olemassaolon todellisuudesta. - Tietysti kysyin itseltäni sen uskon perustaa, koska pidän itseäni suhteellisen järkevänä ihmisenä ja yritän pitää "saappaat savessa." - Miksi uskoisin johonkin satuolentoon tai epätodelliseen?

Niinpä lähdin pyörimään muutaman kymmenen kilometrin matkan ja sain siinä samalla kaikessa rauhassa pohtia näitä ajatuksiani Jumalani edessä. Rukoilin, että Jumala vahvistaisi olemassaoloaan, koska jumalattomat pyrkivät todistamaan toisin. Matkaa tehdessäni poikkesin kyläpaikkaan, jossa huomasi Jumalan puhuvan kahden ihmisen kautta minulle. He kertoivat kertomastaan päästyään kaikesta, mitä Jumala oli tehnyt lähipiirissämme ja ympärillämme.

Siinä kuunnellessani heidän kertomuksiaan, ajattelin, että miten on mahdollista, että kaksi eri ihmistä puhuu minulle juuri siitä, mitä olin vain hetki sitten kysellyt Jumalalta! Silmiäni avattiin näkemään, mitä ympärilläni tapahtuu Jumalan puheessa heidän kauttaan Hengen vaikutuksessa.

Analysoin itseäni ja uskoani tässä tilanteessa ja totesin, että en epäillyt Jumalaa, - tarvitsin vain hieman vahvistusta, jonkun toisen uskovaisen rohkaisua ja hengen yhteyttä - ja tietoisuutta siitä, että Jumala kyllä pystyy johdattamaan minut sanojensa ja puhuttelunsa äärelle.

"Jumala on valmistanut meidät juuri tähän, antaen meille Hengen vakuudeksi." 2.Kor.5:5[*JKR]

Minulle tämä tapahtuma oli suuri ihme, koska se ei olisi voinut muodostua sattumalta tai mielikuvituksen voimalla. Tajusin jälleen kerran, että Jumala vakuuttaa ihmeellisiä asioita ihmisten kesellä. Hänen hyvä Henkensä tukee, vahvistaa, lohduttaa ja rohkaisee Jeesukseen uskovaa ihmistä.

Jatkaessani matkaa iloitsin sisimmässäni siitä varmuudesta, että todellinen Jumalan läsnäolo sai ympäröidä meitä. Se ei ollut vain tunnetta, vaan henkeni riuhaitsi ja ylisti suurta Jumalaa. Sain elää jälleen todeksi sen, että Pyhä Henki vakuutti sisimmässäni kuuluvani Hänelle, joka on ainoa todellinen Jumala.

Ef.1:13-14[*JKR] "Kuultuanne totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskottuanne siihen, tekin olette saaneet sinetiksi luvattun Pyhän Hengen, joka on meidän perintöosamme vakuutena*, Hänelle kuuluvien lunastamiseksi, Hänen kirkkautensa kiitokseksi." [arraboon on hebr. 'eeRaaBooN-sanan kreikkalaistettu muoto ja merkitsee käsirahaa, panttia, vakuutta, sinettiä: Pyhä Henki antaa uskon tulleele sisäisen vakuutuksen Jumalan armon osallisuudesta ja hänen kuulumisestaan Jumalan armolapsiin.]

Niin useaan otteeseen Jumalan Pyhä sana opettaa meitä juuri tästä, että saamme elää Jumalan kanssa sisimmässämme, täydessä uskon varmuudessa ja tietoisuudessa. Jumalan Henki näet todistaa ja vakuuttaa meille kuuluvamme Hänelle.

"Te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia." Room.8:15-16[*JKR]

Siis Jumalan lapsina meidän ei tarvitse olla oman ymmärryksemme varassa yrittäen ylläpitää uskoa. Jumalan antama usko kyllä säilyy raukeamatta tyhjiin, koska Hän Henkensä voimalla vaikuttaa tuntemustansa ja näin ollen saamme Hänen opetuslapsinaan olla täysin tietoisena siitä pelastuksen sinetistä, Verensä merkistä, jonka Hän on meihin asettanut. Todistukset ja vakuutukset Jumalasta siis tapahtuvat ihmisen sisäisessä maailmassa, ei niinkään ulkoisissa ihmeellisissä toissa.

"Jumala itse vahvistaa meitä yhdessä teidän kanssanne Kristukseen, ja Hän on voidellut meidät. Hän on myös painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi sydämiimme." 2.Kor.1:21-22[*JKR]

Sydämen usko siis palkitaan sinetillä, joka on Pyhän Hengen osallisuus. Tässä Hengessä tulemme täyteen uskon varmuuteen - ilman epäilyksen häivää ja silloin Jumalaton saa puhua tyhjiä puheitaan ilman, että se voisi murtaa uskomme perustaa.

"Älkää murehdu Jumaalan Pyhää Henkeä, joka on annettu teille sinetiksi lunastuksen päivään saakka." Ef.4:30[*JKR]

Jumalasta osaton ei siis voi ymmärtää uskomme perustaa koska hänen silmillään on ikään kuin peite. (2.Kor.4:3) Hän on asian ulkopuolella, kunnes syntyy uudestisyntyvän kautta Jumalan lapseuteen. Silloin hänen hengellinen ihmisisyytensä herää elämään elämää, jossa tiedostetaan todeksi Jumala ja Hänen vaikutuksensa. Tämän peitteen tähden jumalattoman on vaikea ymmärtää armolahjoja, kuten kielilläpuhumista, profetoimista, tiedonsanoja jne.

Tästä puhuessa Paavali totesi uskon tulemisen poistavan peitteen jumalattoman silmiltä. 2.Kor.3:12-1

"Mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois." 2.Kor.3:16[*JKR]

Jumalaton ajattelee vain ymmärryksensä ja kokemustensa perusteella, ja ellei hänellä ole kokemusta Jumalasta, ei hän ymmärrä mistä on kysymys. Tarkoitin täällä lähinnä sitä, että Jumalaa on miltei mahdoton selittää toiselle ihmiselle tyhjentävästi, - sen on koettava henkilökohtaisesti itse.

"Ehkä parasta tässä onkin se, ettemme pysty määrittämään ja tekemään toisillemme haluamamme laista Jumalaa. "

En voi sanoa sinulle, mitä ja miten Jumala kohdallasi toimii. Sen vain tiedän, että Hän rakastaa sinua ja on Hän valmistanut myös pelastuksen sinua varten Pojassaan, Jeesuksessa Kristuksessa. Sinulle on siis rakennettu yhteyskanava Jumalan luokse, että pääsisit sisälle Jumalan tuntemukseen ja saisit alkaa elämään uutta armorikasta elämää Jeesuksen kanssa.

Ei siis tarvitse olla muiden sanomisien varassa, vaan sinulla on oikeus etsiä Jumala elämäsi ja oikeus myös kohdata ne asiat ihan omalla tavallasi. Sääntönä on vain; "sinä Jumalasi kanssa kahden kesken"!

- Kyllä me muut toki tuemme sinua ja kerromme omista kokemuksistamme Jumalamme kanssa, mutta sitäkin tärkeämpää on se, että saat itse tuntea Jumalan vaikutukset omassa elämässäsi. - Hänen läheisyytensä, huolenpitonsa, parantavan voimansa, johdatuksen, viisauden, ja kaiken sen hyvän, mitä Hän on varannut elämäsi varalle.

Siirrä siis katseesi pois meistä ihmisistä ja meidän ajatuksistamme. Nosta katseesi uskon alkajaan ja sen täyttäjään; Jeesukseen Kristukseen. (Hepr.12:2) - Kukaan toinen ihminen ei tuo sinulle uskosi täyttymystä, vain Hän itse, joka on voimallinen vahvistamaan sinua ja tukemaan lujalla ja vakaalla oikealla kädellänsä!

Me ihmisinä haluaisimme tehdä uskosta kovin inhimillisen - eli omaan järkeemme sopivan toimintamallin. On kuitenkin muistettava, että todellisen uskon toiminta-alue on hengessä - ei tunteessa tai järkemme varassa. Käytännössä tämä on minulle sitä, että vaikka tuntuu pahalta, saattaa olla masentavia asioita ja joka puolelta tuntuu nousevan "kuin seinät pystyyn," en lannistu näiden inhimillisten asioiden edessä. Tiedostan henkeni riuhaitsen kaiken yläpuolella Jumalan armoitusta, - ja siitä, että vielä Hän kyllä avaa ovet ja johdattaa eteenpäin. Uskoni ei ole siis kiinni tunteissani tai ymmärryksessäni.

2.Kor.4:16[*JKR] "Sen tähden me emme lannistu, vaan vaikka ulkonainen ihmismme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu."

[2.Kor.3:16[*JKR] "Antakoon Hän teidän kirkkautensa runsauden mukaisesti sisällisen ihmisenne puolesta Henkensä kautta vahvistua voimassa."

- "Usko on lahja Jumalalta uudestisyntyneen hengessä." Se on valtakunta, jonka Jumala on perustanut Pojassaan, Jeesuksessa Kristuksessa meidän sisimpäämme. (Luuk.17:21)

Tähän elämään kutsun sinua! - En "sukeroimaan" uskonollisia kuvioita, en viisastelemaan muille hyvyydestäsi, en myöskään olemaan vain jossain ryhmässä tai aatteessa - en, vaan haluan kutsua sinua todelliseen Jumalan tuntemukseen ja Hänen lapseuteensa.

- Etsi Jumalaa elämäsi, käänny ja tule Jeesuksen luokse. Hän pelastaa sinut antaen kaikki syntisi anteeksi. Hän antaa sanansa lupauksen mukaan sinulle yltäkyläisen elämän!

MITÄ YHTEISTÄ? (2.Kor.6:14)

Kautta koko Raamatun historian Jumala on opettanut omilleen uskollisuuden merkitystä. Se on käytännössä erottautumista pois jumalattomuudesta ja olemista kokosydämisessä liitossa Jumalan kanssa - poikkeamatta siitä oikealle tai vasemmalle.

Onkin hyvä pysytellä mahdollisimman kaukana kaikesta spiritismiin tai vastaavaan liittyvästä toiminnasta. Tänään saamme nähdä pitkät rivit ennustajien mainoksia päivälehtiemme sivuilla. He houkuttelevat ihmisiä lupaamalla ennustuksia tulevasta, - mutta mitä tapahtuikaan Raamatun lehdillä kuninkaalle, joka vaimojensa viekoittelemana ajautui hengelliseen haureuteen. Hän oli uskonon Jumalaa kohtaan kääntyessään palvomaan epäjumalia. (1.Kun.11:1-13)

Nähdessäsi ihmisen, joka harrastaa jotain tällaista pimeää touhua, älä kulje hänen kanssaan. Sanoudu selkeästi eroon kaikesta, mikä liittyy meedioihin tai pahoihin henkiin. Tämä on myös Paavalin kehoitus puhtaasta ja pyhästä vaelluksesta:

"Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa. Mitä yhteistä on näet vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valolla ja pimeydellä? Miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovolta on uskottoman kanssa? Miten sopivat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Mehän olemme elävän Jumalan temppeli, kuten Jumala on sanonut: Minä olen asuva heissä, vaeltava heidän keskellään, oleva heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani. Sen tähden: Lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkös koskeko saastaiseen, niin Minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja teistä tulee Minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias." 2.Kor.6:14-18[*JKR]

Sana siis kehottaa meitä pyhyteen, joka tarkoittaa erityistä erottautumista jotakin varten.

Sen sijaan, että rypisimme maailman lätäköissä ja sen saastaisuuksissa, meidän tulisi antautua Jumalan palvelukseen karttaen kaikkea epäjumalan palvelusta ja saastaisuutta.

"Rakentukaa itsekin elävinä kiviä hengelliseksi temppeliksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka ovat Jumalalle otollisia Jeesuksen Kristuksen tähden." 1.Piet.2:5[*JKR]

Haluat kaiketi sinäkin kuulla kerran Jumalasi sanovan sinulle: "Sinä uskollinen palvelija, mene Herrasi iloon"!

Se on päämäärä, jota kyllä kannattaa tavoitella. Paha kiertää ympärillämme kuin kiljuva jalopeura, etsien, kenet saisi niellä. Käännä vain katseesi pois ennustajien ja muiden pahojen henkien kanssa leikkivien ihmisten ilmoituksista. "Tee kutsumisesi ja valitsemisesi lujaksi, niin et koskaan lankea." (2.Piet.1:10)

Vapauteen ja puhtauteen

"Ruumiillisesta harjoituksesta on hyötyä vähään, mutta jumalaisuudesta on hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän lupaus, sekä nykyisen että tulevan. Tämä sana on varma ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen. Mehän näemme vaivaa ja kilvoittelemme siksi, että olemme panneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja, varsinkin uskovien." 1.Tim.4:8-9[*JKR]

Rakkaat ystävät! Kun meillä on nämä lupaukset, puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa. 2.Kor.7:1[*JKR]

Sydän puhtaaksi vihmottuna

"Käykäämme esiin vakain sydämin, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä. Pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa. Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen." Hepr.10:22-23[*JKR]

Vaelluksessa pyhäksi

"Vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhäksi." 1.Piet.1:15[*JKR]

Pahan pois paneminen

"Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi, teeskentely, kateus ja kaikki panettelu. Vastasyntyneiden lasten tavoin halutkaa sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, jos olette maistaneet, että Herra on hyvä." 1.Piet.2:1-3[*JKR]

[Pelastukseen ei päästä kasvamalla, vaan se tapahtuu parannuksen ja evankeliumin uskomisen eli uudestisyntymisen tietä. Mutta uskoon tulon jälkeen ihmiselle on tarpeen kasvaa kaikessa kristittyinä elämiseen kuuluvassa. Jumalan sanan lukeminen ja kuuleminen sekä uudistuva parannus ja Jeesuksen veren puhdistus ovat siinä keskeisiä asioita.]

Kestämään perkeleen juonet

"Lopuksi: vahvistukaa Herrassa ja Hänen väkevyytensä voimassa. Pukekaa ylenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää Perkeleen kavalat juonet. Bihän meillä ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, henkimaailman pahoja olentoja vastaan. Ottakaa sen tähden Jumalan koko taisteluväri, jotta voisitte pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaiken suorittettuanne pysyä pystyssä." Ef.6:10-13[*JKR]

ARVOLLINEN VAELLUS (Kol.1:10-12)

"Vaeltakaa vain Hänen edessään arvollisesti, kaikessa Hänen tahtonsa mukaan, ja kantakaa hedelmää tekemällä kaikkea hyvää ja kasvaen Jumalan tuntemisessa. Hänen kirkkautensa väkevyyden vahvistakoon teitä kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja kärsivällisiä. Kiittäkää iloiten Isää, joka on tehnyt teidät kelvollisiksi olemaan osallisia siitä perinnöstä, mikä pyhillä on valossa." Kol.1:10-12[*JKR]

- ARVOLLISESTI

Lukemassamme sanan paikassa tuli esille monta seikkaa arvollisesta vaelluksesta. Ensimmäisenä saimme lukea sanat

- "Jumalan tahdosta," sitten
- "Hedelmän kantamisesta tehden hyvää,"
- Jumalan tuntemisen kasvamisesta,
- Kestävyydestä ja kärsivällisyydestä,
- Iloiten kiittämisestä ja lopuksi
- Perintöosasta, mikä odottaa uskovia.

Miten paljon ja valtavia ajatuksia sopikaan tuohon Raamatun paikkaan! - Oli kehotusta, toivotusta, kasvamista ja lupauksia. Tähän tiiviiseen pakettiin pureudumme nyt hieman tarkemmin.

"Vaeltakaa vain Hänen edessään arvollisesti," olivat siis sanat, joilla aloitimme tekstimme. Arvallinen sanana ilmentää arvokasta ja kunniallista.

- Elämässä arvollisuus on esimerkiksi "elämistä evankeliumin arvon mukaisesti," johon Raamattu myös meitä kehottaa. Voin miettiä, mitä evankeliumin arvoon vaikuttaisi varastelut, valehtelemiset, pettämiset, irstailut, ryypäämiset jne. - On siis pahoja ja arvottomia asioita, jotka eivät sovellu uskovaisen elämään. Kun taas eläessä arvokkaasti tehden hyviä asioita, saamme olla Jumalan kunniaksi ja näin julistamamme evankeliumin arvo säilyy ihmisten keskeillä. Toki tässä on erityisesti huomioitava se, että nämä hyveet ovat ennen kaikkea Jumalan aikaansaannoksia meissä ihmisissä. Puhutaankin niin sanotusti Hengen hedelmästä, joka kasvaa Pyhän Hengen osallisuudessa ja vaikutuksessa elävässä uskovaisessa. Tästä hedelmästä voimme lukea:

"Hengen hedelmä taas on rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensä hillitseminen." Gal.5:22[*JKR]

Jumalan vaikuttaessa näitä hyviä asioita, on siis oikein ojentautua sen uskon kuuliaisuudessa vaeltaen niiden mukaan - se on Jumalan tahto.

- JUMALAN TAHTO

Kysyessämme, mikä on Jumalan tahto, voimme ottaa Jumalan sanan esille ja lukea Hänen ilmoituksensa tahdostaan sanassa. Tämän lisäksi voimme rukoilla, kuten Jeesus opetti; "tapahtukoon tahtosi."

- Tahtomaailmamme saattaa kummitella matkamme varrella ja teettää asioita, jotka eivät ole Jumalan mieleen. Tähänkin tulee Jumalan ihmeellinen suunnitelma avuksi Pyhän Hengen vaikutuksessa siinä, että Hän vaikuttaa Henkensä kautta meissä sekä tahtomista, että tekemistä. (Fil.2:13) Tämä on siis yksi sanan lupauksista, johon voimme luottaa täytyessämme Pyhällä Hengellä.

Kohtaamme elämän eri asioita toisinaan tietämättä, mihin suuntaan tulisi mennä. Silloin voimme vain uskossa ja luottamuksessa rukoilla Jumalan Hengen täyteyttä vaikuttamaan meissä sen, että kulkisimme oikeaa tietä ja oikeaan suuntaan. Jumala kyllä kykenee johdattamaan polkuamme tahtonsa mukaisesti ja teettämään meillä ne teot, mitä Hän tahtoo meidän tekevän.

- HEDELMÄN KANTAMINEN TEHDEN HYVÄÄ

Kun elämme Jumalan tahdon mukaisesti, puhdistuen Jeesuksen veren kautta ja täytyen Pyhällä Hengellä, saamme kantaa hyvää hedelmää, joka näkyy elämässämme. Kehottaahan sanakin meitä "tekemään parannuksen soveliaita hedelmiä, joissa tulisi kääntymyksemme näkyä." (Luuk.3:8)

Mitä hyvää siis voimme tehdä uskoon tultuamme? - Katsellessani ympärillä olevia ihmisiä, saatan hyvinkin helposti havaita apua tarvitsevia, lohdutusta kaipaavia ja masentuneitakin, joille voisin sanoa muutaman rohkaisevan ja kannustavan sanan. Miksi en nostaisi katsettani omasta surkeudestani ja alkaisi tehdä itsesäälin sijaan jotain hyödyllistä ja rakentavaa? - Tässä on erityisen palkitsevaa se, että "antaessaan saa myös itse."

- Lohduttaessani saan itse lohtua, auttaessani tulen myös itse autetuksi, rohkaistessani saan itsekin rohkeutta ja uutta innostusta jne.

Tässä on kysymys rakkauden työstä, joka kasvaa jaettaessa, samoin kuin sanonnassa; "*Jaettu ilo on kaksinkertainen ilo*"

Mitä sitten on hedelmän kantaminen? - Se tarkoittanee samaa kuin "mukaan ottaminen tai mukana pitäminen." Viittaa tässä myös ristin kantamiseen; "Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle sopiva." (Matt.10:38-42) - Mitä hyötyä on olla uskoinen vain hienoissa kokouksissa? Eikö se, jos mikä, ole farisealaista teeskentelyä?

Parannuksen tehneen hedelmä tulisi näkyä joka paikassa, riippumatta toisten uskoviensa läsnäolosta. Jo pelkästään tällä voimme olla laittamatta "kynttiläämme vakan alle" ja näin annamme valon loistaa kaikille huoneessa oleville - sanomattakaan yhtään mitään. Uskosta osaton näkee vaelluksemme ja se puhuu kyllä enemmän, kuin meidän paljot puheet.

Olkoot siis nämä hyvät asiat aina mukana, kaikkialla ja kaikessa. Paavali, opettaessaan näin seurakuntia, hän pyysi uskovia ajattelemaan sitä, mikä on hyvää. (Fil.4:8) Jo ajatuksissa kantaessamme hyviä hedelmiä voimme luoda tietä sille, että ehkäpä joku päivä toimisimme niiden mukaan.

- JUMALAN TUNTEMISESSA KASVAMINEN

Näissä hyvissä töissä eläen ja niitä tehden saa oppia myös Jumalan tuntemusta. Tämä elämä onkin ikään kuin koulu, jossa päivä päivältä saamme oppia lisää. Voin itsekin kolmenkymmenen vuoden uskon taipaleeltani todeta sanan mukaan, että "vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka." (Snl.4:18) - Kaikki kokemukset iloineen ja suruineen ovat kuitenkin vieneet taivastiellä eteenpäin ja opettaneet Jumalan tuntemusta. Se on tuonut varmuutta ja rohkeutta elämään ja myös tahtoa valita oikein eri tilanteissa.

- Myös monet asiat, joita tein nuoruuteni vuosina ilman sen kummempia ajattelematta, nyt kysyn niissä Jumalan tahtoa pyytäen johdatusta. - Nähdessäni, mitä Jumala voi tehdä elämäni pienistäkin asioista, olen oppimassa sitä, että kaiken on hyvä jättää Herran haltuun ja huolenpitoon. - Tästä ikään kuin symbolisena esimerkkinä voimme lukea sanasta viidestä leivästä ja parista kalasta, jotka kuitenkin riittivät tuhansille raviten suuren kansanjoukon. (Matt.14:13-21) - Minunkin vähäpätöinen leiviskäni voi siis olla Jumalan käsittelyssä jotain sellaista, joka ruokkii vielä tuhansia! - Tässä ojentaudun armon varassa ja uskon kuuliaisuudessa kohti suurta Jumalaani.

- KESTÄVYYTTÄ JA KÄRSIVÄLLISYYTTÄ

Taas kestävyys ja kärsivällisyys tuottavat oman hedelmänsä ajallaan. Emmehän omenapuutakaan istuttaessa odota siitä hedelmää vielä samana vuonna? Emme ehkä seuraavanakaan vuonna saa kuin ehkä yhden, pienen omenan, - mutta kärsivällisesti hoidettuamme omenapuutamme muutaman vuoden, saatamme saada lopulta jopa pussillisen maukkaita omenia.

- Monesti ihmiset eivät näe minussa Jumalan kasvattamaa hedelmää, mutta sitten jokin tilanne paljastaa Jumalan työn. Tosin niinkin on käynyt, että minussa kasvava hedelmä on saattanut tippua maahan ja siinä nolona kompuroiden niitä sitten noukittiin. Se kun liittyy osana inhimillisyyteemme siinä, että toisinaan epäonnistumme, lankeamme tai olemme liian itseriittoisia ja silloin kuivuudesta kärsivä hedelmä irttoa oksaltamme. - No, Jumalan armon tuntien, siihen ei tarvitse jäädä, vaan saamme nostaa katsemme jo tulevaan satokautteen hoitaen, kastellen ja vaalien elämän puuta.

- Ravitessani elämäni Jumalan läsnäololla, Hänen sanallaan ja Hengellään, saatan jopa joskus onnistuakin vaelluksekseni, koska "Kaiken minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa." (Fil.4:13) - Tämän vahvistuksen avulla saan siis kantaa hyviä hedelmiä nauttien niistä itse ja antaa myös niitä toisillekin.

- ILOITEN JA KIITTÄEN

Jumala on sanassaan huomioinut myös meidän henkisen hyvinvointimme. - Kuinka hyvää tekeekään kiitollinen mieli sielullemme! Luemmehan sanasta; "Kiitä, minun sieluni Herraa, kaikesta, mitä Hän on tehnyt." (Ps.103) Tähän lisäten sanan; "olkaa aina iloiset," (1.Tess.5:16) saamme tuntea, että elämä on elämisen arvoista.

- Mistä kaikesta siis voimme iloita ja olla kiitollisia? - Uskovaisena olen kiitollinen ennen kaikkea pelastuksesta, eli siitä, mihin Jeesus kehotti; "Älkää kuitenkaan iloitko siitä, että henget ovat teille alamaisia, vaan iloitkaa siitä, että nimenne ovat kirjoitetut taivaissa." (Luuk.10:20) - Se on siis suurin ilon aihe, mutta iloa tuottaa myös uskovien kesken oleva Hengen yhteys. Ja onhan meillä lupa iloita ajallisistakin asioista, mitä Jumala on armossaan meille lahjoittanut. - Oletko tänään muuten kiittänyt Jumalaa terveydestä, vaatteista, ruoasta, perheestäsi ja läheisistäsi? Katsele ympärillesi ja iloitse kiitollisin mielin kaikesta hyvästä, mitä Jumala on sinulle lahjoittanut.

- PERINTÖOSA ODOTETTAVISSA

Eikä tässä vielä kaikki! - Loppuun asti Jumala on huolehtinut kaikesta luvaten antaa meille ikuisen elämän tämän maallisen vaelluksemme jälkeen. Tätä iankaikkisuutta meillä on lupa tuntea sisimmässämme Jumalan Hengen vaikutuksesta. Se on perintöosa niille, jotka uskovat Jumalan Poikaan, Jeesukseen Kristukseen.

Tämän iankaikkisuuden Hän on laittanut sisimpäämme, se on kaipaus Luojamme yhteyteen ja Jumalan puoleen. Tarvitsemme Jumalaa elääksemme täysipainoista elämää - halusimmepa niin tai emme.

"Herra on minun peltö- ja malja-osani; Sinä hoidat minun arpani. Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on minun perintöosani. Minä kiitän Herraa, joka on minua neuvonut; yölläkin minua siihen sisimpäni kehottaa.

Minä pidän Herran aina edessäni; kun Hän on minun oikealla puolellani, en minä horju.

Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja sieluni riemuitsee, ja myös minun ruumiini asuu turvassa. Sillä Sinä et hylkää minun sieluni tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa.

Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti." Ps.16:6-11[*JKR]

Tämän psalmin tavoin voimme iloita osastamme Herrassa Jeesuksessa, Kristuksessa.

- Jeesus on minun perintöosani! Hän on kaunis, kirkastettu, voideltu ja Hän on arvollinen!
- Toivon sinun puhuvan kanssani kielillä, ylistäen Pyhää ja Arvollista Karitsaa!
- Haluan ylistää ja korottaa Jeesusta, Hän on Kuningasten Kuningas ja herrojen Herra!
- Jatkakaamme siis matkaamme iloiten Herrassa ja kiitollisin mielin! - Täyttyen Pyhällä Hengellä saamme vaeltaa arvollisesti, tahtonsa mukaisesti, kantaen hyvää hedelmää, siinä kaikessa kasvaen Jumalan tuntemuksessa!

TURHIA JAARITUKSIA (1.Tim.1:3-7)

Olet varmaan istunut tilaisuudessa, jossa puhuu puhuu hyvin pitkään ja hartaasti sanomatta silti yhtään mitään. Siellä täällä havaitsit jonkun haukottelevan tai katselevan seinäkoristeita tai kenties ikkunamaalauksia täysin ajatuksiinsa vaipuneina. Heiltä, kysyttäessä tilaisuuden jälkeen, mistä aiheesta puhuttiin, he eivät tiedä, eivätkä muista. Ja jälleen tuli istuttua aivan turhaan sunnuntain kokouksessa, mutta tulipa näytettyä hartaalta ja oltua esimerkkinä muille.

- On suorastaan kidutusta kuunnella tällaisia olemattomia selittäjiä, ja näemmekin, kuinka Paavali puuttui erään kerran tällaisten turhien jaarittelijoiden touhuihin.

Ollessani matkalla Makedoniaan minä kehotin sinua viipymään Efesossa kieltääksesi siellä eräitä levittämästä vieraita oppeja sekä harrastamasta taruja ja loputtomia sukuluetteloja. Ne pikemminkin edistävät turhia väittelyjä kuin Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon. Siihen kehotan nytkin. Opetuksen ja käskyn päämäärään on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja viipittömästä uskosta. Jotkut ovat eksyneet näistä pois harrastamaan turhia jaarituksia. He haluavat olla lain opettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja mitä väittävät varmaksi. 1.Tim.1:3-7[*JKR]

Paavali kehotti siis julistamaan Jumalan armotaloutta, joka perustuu uskoon ja opetukseen, jonka käskyn päämäärään on rakkaus ja se taasen tulisi puhtaasta sydäimestä.

Paavali jatkaa vuodatustaan; "He haluavat olla lain opettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä puhuvat ja mitä väittävät varmaksi." - Onko kenties niin, että oma voimakas halu esiintyä, tai "puheripulin" poteminen aiheuttaa tällaista saarnatautia? - Yritän kuunnella itseäni ja opetuksiani pyrkien olemaan hiljaa, ellei Jumala anna sanottavaa. En tosin tällöinkään pysty puhumaan kaikille "mieliksi," mutta jospa edes joku sais maistaa vettä elävästä lähteestä.

Mietin myös sitä, että voisinko antaa tilaa toiselle? - ehkäpä Jumala on puhunut hänelle ja kun hän saa suuvuoron, saamme kaikki tulla ravituiksi Jumalan lähettämästä iankaikkisesta sanasta. Tällöin saamme rakentua yhteisestä uskostamme saaden hyvää evästä - vaikka en itse olekaan kaikessa "suuna ja päässä."

Olen nähnyt, että kovin rakentavaa on toisinaan purkaa tätä nykyistä kokousmenettelytapamme.

Entäpä, jos saarnamme lomassa keskustelisimme kuulijoiden kanssa? - Pienemmissä ryhmissä ja tilaisuuksissa tämä olisi täysin mahdollista ja monesti tällaisissa kokemuksissa olen saanut paljon myös itsekin. Annan mielelläni ystäväni kertoa "saarnani" lomassa kokemuksiaan ja "ahaa-elämyksiään" sanasta. Tällaisissa vuorovaiikutteisissa tilaisuuksissa rakentuminen on molempinpuolista. Jakaessamme kokemuksiamme rohkaisemme ja vahvistamme toistemme. Luonnehtisin tällaisia pitämiäni "saarnoja" parhaimmiksi, koska niissä on laajempia näkökulmia ja kokemuksia. Niissä pääsen kosketuksiin sen todellisuuden kanssa, missä kuulijat elävät. Samassa hekin, saadessaan osallistua "oikeasti" seurakunta-elämään virittävät armolahjojaan palaviksi. Heidän uskovaisuutensa löytää lopulta käyttöä myös seurakunnan keskellä! - Monesti näissä tilanteissa tulee esiin asioita, joita voimme sitten yhdessä rukoillen kantaa Herramme eteen.

Ei siis minun saarnoillani ole väliä, kunhan vain Jumala puhuu, "tavalla tai toisella." - Kunpa osaisinkin aina vaieta, silloin kun on sen aika.

Itseriittoisina "pappeina" emme saisi kahlita itseemme Jumalamme sanoja, vaan meidän tulisi kuunnella ja nähdä laajemmin Jumalan mahdollisuuksia omiensa keskellä. - Toki tässä särkyisi itsekeskeinen ja yksisuuntainen Jumalanpalvelusrakenne, eikä enää yksi ihminen saa "herroina halliten" (1.Piet.5:2-3) käyttää sanan valtaa. Toisaalta helppohan kristityn on tulla valmiiseen pöytään nielemään valmiiksi pureskeltua ruokaa, mutta eikö sana opeta, että meistä jokaisesta tulisi kasvaa paimenia, opettajia - niitä, jotka tuovat ruokaa ajallaan taas uusien tulokkaiden ravitsemiseksi - kukin omalla paikallaan ja tavallaan, sen armon mukaan, minkä Jumala on antanut.

Olemmeko kristittyinä jääneet viisivuotiaan tasolle, jota äiti puettaa, syöttää ja kädestä pitäen taluttaa kerhoon tai tarhaan? Koska kasvat täysi-ikäiseksi? Koska otat lähimmäisestäsä vastuuta tehden hänestä opetuslapsen, joka kasvaisi täyteen miehuuteen opettaen jälleen muita? Eikö sinun jo tulisi olla "isänä tai äitinä" jollekulle? Etkö näe noita hajallaan olevia lampaita harhailemassa ilman paimenta? Etkö näe kätesi ulottuvilla olevaa paimenen sauvaa, jolla niin hellästi, mutta terveellä tavalla voisit opastaa kanssamatkaajaa kulkemaan laidunta kohti - Jumalan todellista läsnäoloa kohti? - Kirjoitan tätä kyynelin vedoten Jeesuksen sanoihin; "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän." (Matt.9:37) - Kysymys ei ole omasta kunniaista, saavutuksista, titteleistä, etummaisista sijoista tai valtavista aplodeista. - Ei, vaan hellästä katseesta, käden ojentamisesta, armahtamisesta ja suuresta Jumalan rakkaudesta. Sitä kutsun sinua kanssani jakamaan.

- Voit miettiä seuraavasti kuunnellessasi "kuivahkoa" saarnaa; "mitä minä voisin tehdä"? Ja "kuka olisi se, jolle ojentaisin pienen käteni antaen ne 'viisi leipää ja kaksi kalaa'?" - Älä ollenkaan huolehdi kuinka moni tulee ravituksi vähäisistä eväistäsä - jätä se Jumalasi huoleksi. Anna Jeesuksen murtaa ja sinut leipäsi - ja katso, kuinka paljon jää tähteeksikin! (Matt.14:13-21)

JEEBUS YMMÄRTÄÄ! (Hepr.2:18)

Miksi me niin mielellämme julistamme sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta? - Siksi, että Jeesus välittää ja ymmärtää! Tiesitkö muuten, että Jeesus on ollut "työemestarina" paikalla Jumalan luodessa ihmisen? Hän tietää, mitä tekoa olemme ja kaiken lisäksi Hän alentui astumaan alas Jumaluudestaan tänne maailmamaan kohdaten samat kivut, ahdistukset ja huolenaiheet, kuten mekin.

Toki meidän on muistettava Jeesuksen kärsimyksen suuruus meidän runneltuamme Häntä. Omassa ruumiissaan Hän kantoi kaikki pahat tekemme ja sairautemme. Ne olivat säilytettyinä Hänen päälleen ja sen kärsimyksen ja tuskan määrää me emme kykene käsittämään. Jotain Jeesuksen tuskasta kertoo Jeesuksen hikipisarat, jotka olivat kuin verta. Se ei ollut vain ruumiiseen kohdistunutta tuskaa, vaan myös henkistä pilkan, halveksunnan ja sylkemisen tuottamaa kärsimystä. Lisäksi Hän tunsi itsensä täysin hyljättyksi. Jopa Jumala jätti Hänet hetkeksi kuolemaan hirvittäväällä tavalla kaiken maailman pahuuden alla. Siitä huolimatta Jeesus rukoilee; "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." (Luuk.23:34) Hän kohottaa tuskansa keskellä päänsä ja rukoilee; "Jumalani, miksi Minut hylkäsit"? (Matt.27:46) Jeesus ei väistynyt, vaikka Hänellä olisi ollut valta siihen. Hän tahtoi vain täyttää lähettäjänsä tahdon.

"Taas Hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: 'Isäni, jos tämä malja ei voi mennä Minun ohitseni, Minun sitä juomattani, niin tapahtukoon Sinun tahtosi.'"Matt.26:42[*JKR]

Tämän kaiken kokeneena Hän kyllä tietää, miltä meistä tuntuu. Ei Jeesus epäinhimillisyydessään vaadi täydellisyyttä, pyhyyttä ja puhtautta, vaan suuressa armossaan - antaen myös mahdollisuuden saavuttaa nuo vaatimusten päämäärät.

"Hänen oli tultava kaikessa veljiensä kaltaiseksi, että Hänestä tulisi laupias ja uskollinen Ylimmäinen Pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit. Koska Hän on itse kärsinyt ja ollut kiusattu, Hän voi auttaa kiusattuja." Hepr.2:17-18[*JKR]

En tiedä, oletko kiusattu tai mikä on elämäsi tilanne. Lukemamme sanan perusteella ymmärrän, että Jeesus välittää ja tietää miltä meistä tuntuu. Hän eli ihmisen elämää ihmisten joukossa.

"Hän tyhjensi itsensä, otti palvelijan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, eläen ihmisenä ihmisten joukossa." Fil.2:7[*JKR]

On miltei paradoksi se, miksi Jeesus joutui kantamaan niin suuren syntitaakan, vaikka Hän ei itse tehnyt syntiä. - Hän, joka oli täysin puhdas ja viaton, Hän joutui tuon raskaan syntikuorman alle.

- Muistanet varmaan, kuin omaatuntoasi poltteli lankeemus. Se painoi ja ruhjoi sielua, kunnes pääsit vapauteen synnin sitovasta ja syyttävästä vaikutuksesta. Tämä kaikki laitettiin Jeesuksen harteille kannettavaksi. Hän kantoi koko maailman synnin.

"Meidän Ylimmäinen Pappimme ei näet ole säälimätön meidän heikkouksiemme suhteen, sillä Hän on ollut kaikessa kiusattu samalla tavalla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä." Hepr.4:15[*JKR]

Voimme lukea kertomuksen, jossa perkele tuli kiusaamaan Jeesusta tarjoten Hänelle kaikki maailman rikkaudet, jos vain Jeesus suostuisi kumartamaan häntä.

*"Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan Perkeleen kiusattavaksi. Kun Jeesus oli paastonnut 40 päivää ja 40 yötä, Hänen tuli lopulta nälkä. Silloin kiusaaja tuli Hänen luokseen ja sanoi hänelle: 'Jos olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi.'" Hän vastasi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta'." Tämän jälkeen Perkele otti Jeesuksen kanssaan pyhään kaupunkiin, asetti Hänet temppelin harjalle ja sanoi Hänelle: 'Jos olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas. Onhan kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat Sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen'." Jeesus vastasi hänelle: "On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'." Sitten Perkele otti Hänet kanssaan hyvin korkealle vuorelle, näytti Hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi Hänelle: "Tämän kaiken minä annan Sinulle, jos polvistut maahan ja kumarrat minua." Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, Saatana! On kirjoitettu: 'Herraa, sinun Jumalaasi, sinun on kumarrettava ja Häntä ainoa palveltava'." Silloin Perkele jätti Hänet, ja Hänen luokseen tuli enkeleitä, jotka palvelivat Häntä." Matt.4:1-11[*JKR]*

Huomasitko pahan kavalan juonen? Juuri silloin, kun Jeesus oli inhimillisesti heikoimmillaan paastottuaan 40 päivää, tuo pahuuden perikuva tuli houkutusinensa. Se, mikä teki kiusauksesta todellisen, oli se, että Jeesus tiesi saavansa kyllä kaiken, jos Hän olisi toiminut sillä tavoin. Hänen Isänsä antama valtasuuruus olisi kyllä riittänyt ajalliseen kuninkuuteen, mutta Isän suunnitelma oli paljon kauaskantoisempi. Oli kysymys iankaikkisesta pappudesta, sovittajasta ja Jumalisen suunnitelman toteutumisesta.

Jumalan sanaan vedoten Jeesus vastusti perkelettä ja näemme, kuinka paha joutui lopulta väistyen pakenemaan.

Nämä kaikki läpi käytyään Jeesus kyllä ymmärtää heikkouksiämme. Hänen katseestaan kuvastuu lempeys ja puhtaus. Hän tahtois nostaa sinut synnin lätköistä. Hän tahtois puhdistaa sinut ja antaa uudet ja puhtaat vaatteen. Eikä siinä vielä kaikki! - Hän tahtois myös aterioida kanssasi! Se on sanan lupaus sinulle, jos kuulet Hänen äänensä.

**Avaa siis ovi Jeesukselle! Anna Hänen tehdä elämällesi mullistus, joka tekee pelkkää hyvää sinulle!
- Se on rakkauden lahja Sinulle Jeesukselta!**

KATUMUS (Room.2:5)

Katumuksen merkitys korostuu nöyrän ihmisen mielessä. Sanaa lukiessamme, huomaamme, kuinka Jumala osoittaa armoansa niille, jotka kääntyvät Hänen puoleensa katuen syntejään. Taas toisaalla Raamattu puhuu sydämen katumattomuudesta ja siitä, kuinka se kartuttaa vihaa ihmisen elämän ylle. (Room.2:5) - Et kai tahtois vihaa yllesi? Jumala kyllä tarjoaa yllin kyllin sinulle siunausta ja armoansa, jos vain tulet Hänen tykönsä katuen ja nöyrästi pyytään syntejääsi anteeksi.

Suurin vääryys ihmiskuntamme keskellä on jumalattomuus, eli piittaamattomuus Jumalasta ja Hänen tahdostaan. Sellainen elämä on Jumalalle kauhistus ja juuri tämän synnin tähden ihminen hukkuu helvettiin - ikuiseen tuhoon. (5.Moos.28:20)

Voimme lukea useita katumusrukouksia Raamatun lehdiltä. Ehkä tunnetuin niistä on Jeesuksen kertomuksessa esiintyvä rukous "Jumala, ole minulle syntiselle armollinen." tämän miehen, joka ei edes katseettaan kehdannut kohottaa, hänen rukous oli Jumalan mieleen. Hän tunsu syyllisyytensä ja tarvitsi anteeksiantoa - ja oli siinä rehellinen ihmisten ja Jumalansa edessä. (Luuk.18:9-14)

Toinen rukous, josta haluan mainita, on Danielin rukous kokonaisen kansakunnan syntisyyden puolesta katumusta osoittaen ja armoa pyytään:

"Rukoillessani Herraa, Jumalaani, minä tunnustin ja sanoin: "Oi Herra, Sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja säilytät laupeuden niille, jotka Sinua rakastavat ja noudattavat käskyjäsi. Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin, olleet jumalattomat ja uppiniskaiset. Me olemme poikenneet pois Sinun käskyistäsi ja säädöksistääsi emmekä ole kuunnelleet Sinun palvelijoitasi, profettoja, jotka puhuivat Sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme, isillemme ja kaikelle maan kansalle." Dan.9:4-6[*JKR]

Tähän rukoukseen liittyi voimakkaasti tunnustus; "Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin, olleet jumalattomat ja uppiniskaiset." Lisäksi siinä vedottiin Jumalan iätikestävään liittoon, jonka Hän oli tehnyt tuon kansakunnan kanssa. - Odotamme sitä päivää, jolloin rauha palaa Israelille lopullisesti ja saamme nähdä, kuinka tuo Jumalan valitsema kansa kukoistaa loistossaan kuin saaronin lilja! - Tämä toteutuu pian! - Herran vapahdetut palajavat Sioniin, päänsä päällä iankaikkinen ilo ja huoli ja murhe pakenevat!

On suurenmoinen lupaus, että Jumala ei hylkää meitä erehdyksiemme tähden, vaan Hän tahtoo johdattaa ihmisen iankaikkiselle tielle. Jumala muistaa liittonsa inhimillisyydestämme huolimatta.

"Katukoot he syntejään, sitä, että hylkäsivät Minun säädökseni, ja että heidän sielunsa vieroi Minun käskyjäni. Sittenkään, vaikka he ovat vihollistensa maassa, Minä en heitä hylkää enkä viero heitä niin, että lopettaisin heidät ja rikkoisin liittoni heidän kanssaan. Minä olen Herra, heidän Jumalansa. Minä muistan heidän hyväkseen liiton heidän isiensä kanssa, jotka Minä vein pois Egyptin maasta kansojen silmien edessä, ollakseni heidän Jumalansa. Minä olen Herra." 3.Moos.26:43-45

Ikään kuin esikuvana meille israelilaiset vaelsivat Raamatun päivinä pois Egyptin maasta. Näemme monta yhtymäkohtaa tuossa vaelluksessa tämän päivän kristillisyyteen siinä, kuinka valmiita olemme heidän tavoin kapinoimaan, riitelemään ja heti, kun tulee vastoinkäymisiä, tulistumme tai vähintään saatamme kiukutellen murjottaa. Tällaista napistemista israelilaiset harrastivat ja se johti lopulta sellaisiin mittasuhteisiin, etteivät he päässeet koskaan luvattuun maahan. Vain heidän lapsensa pääsivät lopulta perille. (Hepr.3:16-19)

Haluan miettiä omaa kapinamieltäni, että menetätkö purnaamisellani ja asenteillani lopullisen päämääräni, taivas osuuteni? - Tiedän armon riittävän ja sen turvin saan olla pelastettu. (Ef.2:4-10) mutta saattaisinko lakata riippumasta Jumalan armossa ja menettäisinkö uskonni Jeesukseen tehdessäni vain syntiä kapinoiden Jumalaa vastaan? - Eikö juuri tämän tähden Raamatun kertomukset ole annettu meille opiksi ja varoitukseksi? Olemmeko me parempia ihmisiä, kuin Raamatun ajan ihmiset? Meilläkö olisi etuoikeus tehdä enemmän syntiä ja siitä huolimatta pelastuisimme? - Enpä usko. Jokaisen meistä on kilvoiteltava ja tehtävä parannusta synneistämme. On totta, että usko Jeesukseen riittää pelastamaan meidät, mutta tuo usko sisältää vaikutuksen myös nykyisyyteemme, eli tämän hetkiseen elämäämme. Usko Jeesukseen vaatii meitä pysymään erossa synnistä, mutta sama usko pitää meidät myös lähellä armolähdeä, mikäli kilvoittelustamme huolimatta lankeamme.

- Mitä siis seuraamme? - Kapina mieltämme, riidanhaluisuutta, kenties omahyväisyyttämme tehden valintoja ruokkien ylpeyttämme ja halujamme? - Ei! Me seuraamme Jeesusta, uudistuen mieleltämme ja Hengeltämme. Kadumme kyllä vanhan luontomme vaikutuksista syntyneitä tekoja, mutta ojentaudumme uskon kuuliaisuudessa kohti Herraa ja Hänen hyvää tahtoaan. Hänen Henkensä johtaa tasaista tietä, jossa saamme kasvaa hyvää hedelmää, joka on rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensä hillitseminen. (Gal.5:22)

Juuri tämän katumuksen pitäisi saada viedä meitä lähemmäksi lohduttavaa Jumalaa ja elämään yltäkyläistä ja hyvää elämää. Tämän uudistuneen hengen ja uskon varassa saamme jälleen jatkaa matkaamme iloiten ja kiitollisin mielin.

Katumus on siis rehellistä nöyryyttä Jumalan edessä, ja juuri tällaisen mielen Jumala ottaa huomaansa.

- Nosta siis katseesi jälleen Golgatan tapahtumiin ja usko Jeesuksen Kristuksen uhrikuoleman kautta kaikki syntisi anteeksi!

Tänään on aika iloita, sillä Jumala on kuullut katuvan ihmisen rukouksen, eikä Hän syytä eikä soimaa! - Niin kauaksi, kuin itä on lännestä, Hän heittää pois sinun syntisi! Nyt ei enää entisiä muistella, vaan saat kuulla hellän äänen; "Katso, minä luon uutta! Etkö sitä huomaa, kuinka se nousee jo taimele!"

TÄYDELLISEKSI SAATETTU (Hepr.10:14)

Jeesuksen sanat, "olkaa siis te täydelliset," saattavat tuntua miltei kohtuuttomilta vaatimuksilta. Kuitenkin Raamattua kokonaisuutena tuntevat ihmiset tietävät, ettei Jeesus sanonut ainoakaan ylisanaa vaan opettaessaan opetuslapsiaan, Hän tarkoitti sanoillansa juuri sitä, mitä Hän sanoi. Vielä tänäänkin lukiessamme Jeesuksen opetuksia, haluaisimme selitellä, kiemurrella ja ohitella Jeesuksen sanoja, vaikka ne kuitenkin olisivat meille elämäksi.

Mietitäänpä tätä täydellisyyden olemusta. - Sehän käytännössä tarkoittaisi synnittömyyttä, sellaista ihmistä, joka osaa ottaa toiset huomioon ja rakentaa kaikessa rauhaa ja on aina kaikkiin hyvin töihin valmis. Ei se ole inhimillisesti mahdollista, kuten muistanet tapauksen, jolloin Jeesus sanoi opetuslapsilleen; "menkäämme vastarannalle." Näytti siltä, että he eivät olisi päässeet perille tuossa myrskyvävässä meressä. Opetuslapset joutuivat huutamaan Jeesukselle; "Herra, auta, me hukumme"! Jeesuksen sanat jäivät soimaan korviini, kun Hänet kesken makoisien unien herätetään täydelliseen sekasortoon. Hän sanoi; "te vähä uskoiset." Sitten Jeesus nuhteli tuulta ja myrskyä ja tuli heti aivan tyven! - Niin, mitä tuossa tapahtuukaan? Jeesus sanoi "menkäämme," - ja sinne mentiin! - Juuri niin kuin Hän oli sanonut! (Luuk.8:22-25)

- Uskotko, että tänään Jeesus on kanssasi samassa veneessä? - Tuntuuko sinusta, että Jeesus vain nukkuu ihanaa unta, vaikka maailman meri raivoaa ympärilläsi? - Luullakseni, mikäli opetuslapset olisivat saaneet kokea tämän myrskykokemuksen uudelleen, he olisivat menneet Jeesuksen vierelle nukkumaan, sulkeneet silmänsä ja nukahtaneet pienen lapsen tavoin rauhalliseen ja syvään uneen. Miksi näin? - Siksi, että heidän kanssaan oli samassa veneessä Jumalan Poika, joka juuri oli sanonut, "menkäämme vastarannalle." - No toki sinne mennään, vaikka sitten pohjia pitkin! - Kas, kun Jumalan kaikki sanat käyvät toteen, aina ja väijäämättömästi! - Niin, niin, mutta - miten on näiden Jumalan Pojan täydellisyyden laita? Voinko uskossa ja luottamuksessa nojata siinä Jeesukseen ja Hänen sanoihinsa? - Luepa Heprealaiskirjeen 10:14; "Hän on näet yhdellä ainoalla uhrilla ainiaksi tehnyt täydelliseksi ne, jotka pyhitetään." [*JKR] - Siis Jeesus itse teki sovitus työn kautta täydellisyyden meille mahdolliseksi!

Maailma kyllä tavoittelee täydellisyyttä, keinoilla millä hyvänsä. Kilpaillaan jos jonkinlaisilla asioilla ja sitten ylpeilläään saavutetuilla tuloksilla. Hetken kuluttua sielu kuitenkin huutaa tyhjyyttä ahneuden pyytäessä lisää. He eivät ymmärrä, että täydellisyys on paljon lähempänä kuin he ikinä arvaavatkaan. Vain siihen uskominen ja sen vastaanottaminen, ja - miten hyvää tekeekään heikolle itsetunnolle Jeesuksen tuoma täydellisyys! - Minäkin, "surkein kaikista reppanoista" tässä väänän tässä tekstiä aivan innoissani!

- Siis luottamus Jeesukseen ja Hänen täydelliseksi saattaminen saa aikaan sisäsyntyisen elämän, joka kyllä on yltäkyläistä, nautinnollista ja riemullista elämää! Muistanet varmaan Raamatun sanan, ettei Jumalan Valtakunta ole syömistä ja juomista vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

Mietipä nyt:

1. Jumala loi ihmisen, ja heidän oli hyvä olla.
2. Ihmisen langettua, Jumala sovitti itse ihmisen rikokset ja synnin Jeesuksen uhrikuolemassa avaten pääsyn pois syntisyydestä.
3. Sisälliseen olemukseen Jumala tuo täyden täyteyden armonsa runsaudesta.
4. Rukouksessa on voima ja lupaus: Hän johdattaa niitä, jotka rukoillen kulkevat.
5. Heikkouteemme Hän antoi meille Pyhän Hengen voiman vahvistaakseen ja tehdäkseen meistä kykeneviä kaikkeen hyvään.
6. Pyhä Henki vaikuttaa rakkautta, lohduttaa, antaa toivoa, iloa, johtaa koko totuuteen näyttäen synnin, vanhurskauden ja tuomion, todistaa meille olevamme Jumalan lapsia, antaa voiman ja rohkeuden olla Jeesuksen todistajia... jne.
7. Hänen läsnäolonsa ravitsee!
8. Jeesus antaa rauhan, tukee, varjelee, auttaa, kantaa, siunaa...

Tästä kaikesta huolimatta saatamme sanoa "tulen huonona huonojen joukkoon." - Se kuulostaa varmasti nöyrältä ja itsensä tuntevan lausahdukselta, mutta väitän sen kuitenkin olevan epäuskoisten hössötystä! - Jeesukseen uskovana meidän tulisi sanoa täydessä uskon varmuudessa: "Tulemme täydelliseksi saatettuina täydellisten joukkoon"! - Siinä olisi uskonhenkeä, kannustinta ja voimaa, jota maailmakin saisi kadehtia!

Kun siis Jeesus on kaiken saattanut täydelliseksi, miksi emme ottaisi sitä vastaan? Miksi emme vain uskon kuuliaisuudessa ojentautuisi kohden Jumalan iätikestävää sanaa ja antaisi sen tehdä hyvää itsellemme?

- Onhan se jo pelkästään ajatuksen tasolla suuri voima, kun tietää olevansa Golgatan täytetyn työn vuoksi täydelliseksi saatettu. Näet tekomme perustuu hyvin pitkälti omiin ajatuksiimme, niin annetaan tämän sanan ohjata osaltaan meitä hyvin tekoihin. Lähestyessämme siis uskossa Jumalaa, Hän kyllä omalta puoleltaan lähestyy meitä. Kyllä Jumala oman osuutensa on aina hoitanut ja siksi saamme uskossa ojentautua Häntä kohti.

Haluan valaa sinuun tällaista uskonhenkeä, jolla saat tarttua aina vain suurempiin asioihin! - Siirrä vain katseesi omasta inhimillisestä heikkoudestasi uskon perustajaan ja sen täydelliseksi tekijään, niin näet, mitä luottamus Jeesukseen tekee sinulle!

SINÄ, TÄYDELLISEKSI SAATETTU JUMALAN LAPSI, HÄNEN ARMONSA RUNSAUDESSA SAAT JATKAA MATKAASI ILOITEN!

KATSO, HÄN ANTAA SISÄSYNTYISEN TÄYTEYDEN ELÄMÄSI YLLE. - SEN TAKAA KALLIS SOVINTOVERI!

VAPAUDEN, ELÄMÄN ILOIN JA TARKOITUKSEN NÄET JEEKSEN LÄMPIMÄSSÄ KATSEESSA HÄNEN SANOESSAAN SINULLE: "SINÄ OLET MINUN! - JUURI SINUT MINÄ VALITSIN OMAKSENI KUTSUEN SINUA NIMELTÄ!

SINÄ, HERRAN VAPAHDETTU, ÄLÄ ENÄÄ MUISTELE MENNEITÄ, KATSO, MINÄ OLEN KANSSASI, PÄIVIEN LOPPUUN ASTI JA SIUNAAN SINUA KAIKELLA TÄYTEYDELLÄNI.

KATSOTKO HENKILÖÖN? (Jaak.2:1-26)

Seuraava Raamatun teksti ei paljoo selittelyjä kaipaa. Ymmärtänet varmasti tekstin sisältävän aihetta mieltä omalle kohdalle, kuinka suhtaudumme eriarvoisiin ihmisiin ja kuinka elävää uskomme todellisuudessa on.

Jaak.2:1-26:

"Veljeni, älköön teidän uskonne kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen olko henkilöön katsova. [Heitä puolueellisesti pinnallisista ja väärin perustein arvosteleva ja kohteleva.] Teidän kokouksenne tulee mies kultasormus sormessa ja hienossa puvussa, sekä tulee myös köyhä nuhrusissa vaatteissa. Te katsotte hienopukuisen puoleen ja sanotte: 'Istu tähän mukavasti,' mutta köyhälle te sanotte: 'Seiso sinä tuossa,' tai: 'Istu tähän jalkajakkaran viereen.' Ettekö silloin ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärin perustein arvioivia? Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut maailman silmissä köyhiä olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut Häntä rakastaville? Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat sorra teitä, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimiin? Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teitä siunattaessa? Jos te Raamatun mukaisesti täytätte kuninkaallisen lain: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi,' te teette hyvin. Mutta jos te katsotte henkilöön, te teette syntiä, ja laki osoittaa, että olette sen rikkojia. Sillä joka noudattaa koko lakia, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, on tullut syylliseksi kaikkeen. Hän, joka on sanonut: 'Älä tee huorin,' on myös sanonut: 'Älä murhaa.' Vaikka siis et teekään aviorikosta, mutta murhaat, sinä olet lain rikkoja. Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva. Tuomio on näet armoton sille, joka ei ole osoittanut laupeutta. Laupeus kerskaa tuomiota vastaan.

Usko ja teot

Veljeni, mitä hyötyä on siitä, jos joku sanoo, että hänellä on usko, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikeksi usko* voi häntä pelastaa? [Kuollut usko, joka ei näy käytännöllisessä elämässä.] Jos veli tai sisar on vaatteiden puutteessa* ja jokapäiväistä ravintoa vailla, [KR: alaston. Sana gymnos merkitsee myös puutteellisissa tai rääsyisissä vaatteissa olemista.] ja joku teistä sanoo heille: 'Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itseänne,' mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, mitä hyötyä siitä on? Samoin uskokin, jos sillä ei ole [hedelmällään hyviä] tekoja, on itsessään kuollutta uskoa. Joku ehkä sanoo: 'Sinulla on usko, ja minulla on tekoja.' Näytä sinä minulle uskosi, joka ei ilmene teoissa, niin minä osoitan sinulle teoissa näkyvän uskon. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein. Riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat. Tahdotko tietää, sinä tyhjänpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on hyödytön? Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskauteksi*, teoista, kun vei poikansa Iisakin uhrialttarille? Näethän, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko täydentyi*. [Täyteen kristillisyyteen kuuluvat usko ja sen hyvät hedelmät.] Niin toteutui Raamatun sana: 'Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.' Te näette, että ihminen tulee vanhurskauteksi teoista, eikä vain uskosta*.

[* Uskovalla on kaksi vanhurskautta:

- 1. Luettu ja uskolla omistettu Kristuksen lunastustyöhön perustuva armonvanhurskaus, ja

- 2. sen hedelmänä Pyhän Hengen vaikuttama elämän ja tekojen vanhurskaus, pyhitys.]

Eikö portto Raahabkin tullut vanhurskauteksi teoista, kun hän otti lähetit luokseen ja päästi heidät pois toista tietä? Kuten ruumis ilman henkeä on kuollut, samoin usko ilman tekoja on kuollut [ta uskoa]. "

Niin - saatamme ajatella, ettei lukemamme kertomus liity mitenkään tämän päivän "sivistyneeseen" maailmaan. On kuitenkin totta, että ihminen käyttäytymiseltään on hyvin samanlainen, kuten Raamatun päivinäkin. Saatamme pitää toista ihmistä arvokkaampana kuin toista - ja yleensä olemme "arvokkaammalle" suopeampia, ystävällisempiä tervehtien innokkaasti häntä. Ehkä se johtuu alitajuisesta hyödyn tavoittelusta tai sen näyttämisestä, että kuuluu myös itse "parempaan kastiin."

Joka tapauksessa näemme, ettei Jeesus käyttäytynyt niin, vaan Hän alentui alas tullen huonon ja heikon ystäväksi.

Mitä hyötyä siis uskostamme on, ellemme tule Hänen kaltaiseksi? Jos uskomme Jeesukseen, mutta tekemme kieltävät sen, eikö silloin ole jotain pielessä?

Meidän, jotka olemme, tai ainakin pidämme itseämme kasvaneina, kokeneina, oppineina ja kauan uskossa olleina, olisi pitänyt sisäistää jo aikoja sitten kristillisyyden perusasiat. Aikuisen ihmisen tulisi tiedostaa oman pikkumaisuutensa, tunteensa ja mieltymyksensä ja käyttäytyä niiden yläpuolella välittäen tasapuolisesti jokaisesta - henkilön ulkoisiin ominaisuuksiin katsomatta.

Vaikkakin inhimillinen heikkous murentaa näitä ihanteita, Jeesuksen rakkauden valtaamana pystymme kyllä toteuttamaan niitä. - Annettiinhan meille voima, jolla täytyessämme valamme itseemme jumalista rakkautta välittämämme heikoimmistakin yksilöistä. Pyhän Hengen kautta vuodatettu rakkaus yhdessä uskon kanssa tekee meistä eläviä kristittyjä. Nämä sanat ja kirjaimet eivät sinänsä sisällä elämää - ne kuolettavat, mutta Raamatun lupauksen mukaan Henki tekee eläväksi. (2. Kor.3:6)

Etsikäämme siis Pyhän Hengen täyteyttä! - Tarvitsemme sitä kipeästi rakastaaksemme toinen toistamme ja ulkopuolisiakin. Tarvitsemme sitä ollaksemme aitoja kristittyjä - välittäen entisestä alkoholistista, yksinhuoltajasta, pelurista, konkurssin tehneestä, vankilakundista, yms. Ihmisestä, joiden entinen elämä ei ole ollut kaikkein loisteliainta ja onnistuneinta.

Usko ei siis katso henkilöön, kuten inhimillinen ihmisyytemme. Uskon varassa voimme nähdä toinen toisissamme Jumalan mahdollisuuksia. Uskon varassa voimme arvostaa jokaista, koska näemme asiat silloin Jumalan näkökulmasta.

Älkäämme siis katsoko henkilöön nähdessämme ympärillämme olevia ihmisiä. Anna uskonhengen vallata sydämesi ja rakasta heikointa eniten! Sulje hänet syleilyysi ja pidä hänet parhaana ystävänäsi - silloin sinulla on oleva aarre taivaassa!

UUESTISYNTYNYT (2.Kor.5:17)

Mitä tarkoittaa uudestisyntyminen? Sana "uudesti" viittaa jo olleeseen, kuolleeseen ja sitten taas syntyneeseen. Luodessaan ihmisen, Jumala antoi omasta Hengestä ihmiseen henkeä, mutta synnin turmeluksen kautta tämä henki kuoli ihmisessä. Jäi vain syvä ja pohjaton kaipaus johonkin ja ruumis jäi elämään tunteuksineen ja pahuuksineen pieniin ympyröihinsä. Niin tapahtuu meidän jokaisen kohdalla vielä tänäänkin. Syntyessämme olemme kyllä puhtaita, koska emme ole ehtineet tehdä syntiä, mutta langettuamme pahoihin tekoihimme ja jumalattomuuteen, ajaudumme eroon Jumalasta.

Tämän kuolleen hengen Jumala tahtoo uudesti synnyttää sinussa ja minussa.

"On samantekevää, onko ihminen ympärileikattu vai ympärileikkaamaton. Tärkeää on, että hänet on luotu uudeksi." Gal.6:15[*JKR]

Raamatun ilmoitus sisimmässä tapahtuvasta muutoksesta on paljon tärkeämpi, kuin se, mitä näytämme ulospäin. Siksi esimerkiksi kaste ilman uskoa on hyödytön, kuten monet muutkin vain ulkoisesti suoritettut teot.

Eihän oikea juutalainen ole se, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä oikea ympärileikkaus ole vain ulkonaisesti ruumiissa tapahtuva. Oikea ympärileikkaus on se, joka on sisällisesti juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä eikä pelkkä ulkonainen toimitus. Hän saa kiitoksensa Jumalalta eikä ihmisiltä. Room.2:28-29[*JKR]

Ja samoin, kuin luonnollisessakin syntymässä, hengellinen olemuksemme on ensin pieni lapsi, joka tarvitsee hoivaa ja sanan väärentämättömää maitoa. Emmehan jätä omaa lastammekaan edes pariaksi päiväksi oman onnensa nojaan? - emme, vaan joka päivä huolehdimme, että hän saa riittävästi ruokaa, vaatteita ja muita elämän perustarpeita. Kysynkin, kuinka hoivaat ja varjelet omaa hengellistä olemustasi - Jumalan lapseuden asemaa sinussa?

Näen, että monen kohdalla tämä hengellinen olemus on jäänyt pieneksi, kitukasvuiseksi ja puutostautien vaivamaksi olemukseksi siitähän huolimatta, vaikka ihminen olisi ollut kymmeniä vuosia uskossa. Heidän elämässään ei näy juurikaan merkkejä Jumalan vaikutuksista, ei itsehillinnästä, ei rakkauden teoista ja he elävät lihallisen mielensä mukaan miltei jokaisen asian kohdalla.

"Heissä on jumalaisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman..." 2.Tim.3:5[*JKR]

Onpa joskus tällainen ihminen päässyt jopa vallankahvaan seurakunnassakin ja se, jos mikä, on erittäin tehokas hengellisen työn jarru. Kasvun uskon henki ei ole saanut tehdä tehtäväänsä kasvattaen hänessä Hengen hedelmää. Hän ei vain erota sitä, mikä on Jumalan ja mikä on vain omaa inhimillisyyttä. Päätöksiä tehdään inhimillisen ymmärryksen ja käsityskyvyn varassa ja silloin pahalla on erittäin hyvät mahdollisuudet toimia kauttamme. Lihan mieli, joka himoitsee syntiä, ei koskaan saisi hallita hengellisiä alueita.

Olen yllättynyt itsestäniikin, että vasta oltuani kolmekymmentä vuotta uskossa, alan ymmärtää, mikä osa minus on Jumalan lapseutta. Sisäisessä valtakunnassani eräänä päivänä syntyi uudestisyntyneen olemus, jonka kasvamiseen ja vahvistumiseen on kulunut pitkiä aikoja. - Turmeltuneen luontoni teot ovat kyllä ilmeiset, mutta mitä saakaan aikaan tämä uudestisyntyneen henki? - Elämän eri tilanteet aiheuttavat ihmisessä reaktioita, tunteuksia ja niissä valintoja.

"Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mitä elämään ja jumalaisuuteen tarvitaan. Kutsuessaan meidät kirkkaidellaan ja hyvyydellään Hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, mikä maailmassa vallitsee himojen johdosta." 2.Piet.1:3-4[*JKR]

Nyt tämä uudestisyntyneen ihmisyyteni pyrkii vaikuttamaan näihin asioihin halliten ja vailten kaikkea elämässäni. Näin tapahtuessa, yllättäen en vihatukaan, en joudu raivon partaalle pikku-asioiden tähden, nähdessäni lihallista hekumaa, tahdon kääntää katseeni toisaalle ja ihanonin yhä enemmän rauhaa, rakkautta, sopia, ystävyyttä, puhtautta ja pyhyyttä jne.

Jumalattomuus on kuin työmaa ilman pomoa. Tiedämme kyllä, mitä seuraa, ellei työmaalla ole toimeliasta johtoa. Kaikki vain samoilevat epäjärjestyksen keskellä saamatta mitään aikaan ja tuotanto kärsii.

Uskovaisuuteen liittyy tällainen alamaisuuskäsite, jolloin olemme Jumalalle alamaisia. Tämä uudesti, Jumalan Hengestä ja sanansa voimasta, syntynyt uusi olemuksemme elää yhteydessä Jumalaan, ja juuri tämä ohjaa meitä tottelemaan kuuliaisina Jumalan ääntä ja Hänen iätikestävää sanaansa. Tämä sisäisyntyinen Jumalan lapseus saa aikaan meissä hyvää vaellusta - sitä, että voimme rakastaa pyyteettömästi ja osamme arvostaa kunnioittaen toinen toistamme.

"Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus. Vanha on kadonnut, ja uusi on tullut tilalle." 2.Kor.5:17[*JKR]

Uudesti syntynyt ihminen on saanut siis alkuksa Jumalan sanan siemenestä, ja sitä tarkoittaa sana Jeesuksesta kohdallamme: "Hänen tulisi kasvaa ja minun vähetä." (Joh.3:30)

Siis minus on oleva uudestisyntyneen Jeesuksen Henki saisi alkaa yhä enemmän vaikuttaa kaikkinaista hyvää elämäni yllä. Tämän tunteminen ja tiedostaminen olisi olennaisen tärkeää.

Monen asian kohdalla mietin, haluaako oma lihallisuuteni tätä, vai uudestisyntyneen henkeni? Raamatun kehottaessa meitä valvomaan, tarkoittaa juuri se tällaista itsensä tuntemista ja tekojensa, ajatusten ja mieltymysten tarkkaamista. - Mitä sydämeni halajaa, mitä teen ja kuinka suhtaudun Jumalaan ja kanssamatkaajini?

Lihallinen mieli kyllä haluaa itselleen kunniaa, valtaa ja rikkauksia, mutta henki, joka on Jumalan tahdosta syntynyt, haluaa ajatella kuten Jumala: "Hänellä on hyvät ajatukset ihmislapsia kohtaan." (Ps.40:6) Hänen Hyvä Henkensä vaikuttaa meidän henkeemme kaikkinaista hyvyyttä, tahtoa ja voimaa sen tekemiseen.

Ajatellessani omaa epäonnistumistani, tai sitä, ettei sinussa näy nämä Jumalan vaikutukset, mieti, millä olet kasvattanut hengellistä olemustasi. Katseletko illat pitkät tv-ohjelmia, harrasteletko kaikkea mukavaa ja kilpailuhenkistä? "hengailenko" kavereiden kanssa "hörsköttään" joutavanpäiväisesti? Työnarkomaniako on elämäsi johtotähti? Vai käytkö kenties säännöllisesti hengellisissä tilaisuuksissa näyttään muille, kuinka harras uskovainen olet?

Meille ihmisille on kovin omintakeista se, että teemme kaikkea muuta, kuin sitä, mitä pitäisi. Ei nuo elämän asiat niin pahoja ole, ettei niitä tehdä saisi, mutta niiden ei pitäisi koskaan syrjäyttää sisäisen Jumalan lapseuden ruokkimista. Syy omiin epäonnistumisiini on aina ollut se, etten ole täytynyt Pyhällä Hengellä. Tämä osallisuus Jumalan pyhyyteen pitää minut erossa maailman pahuudesta. Se on voima, joka ravitsee sisäisyntyisen Jumalan lapseuden ja kasvattaa minut näkemään hyvän ja pahan eron.

Immeellistä tässä on se, että Jumalan sana on hyvin selkeä opettaessaan näistä, mutta emme tahdo sitä millään ymmärtää. Jumalan sanan TUNTEMINEN ja Hänen voimassaan eläminen, sanansa lupauksen mukaan pitävät ihmisen kyllä oikealla tiellä.

- Jumalan iankaikkinen armo, Jeesuksen uhrikuoleman kautta, riittää, mikäli epäonnistumme,

- Jumalan voima riittää synnyttämään utua ja on myös voima vaelluksessa,

- Jumalan sana riittää ohjaukseen ja rohkaisuun.

- Lisäksi uudestisyntyneen henki rukoilee lakkaamatta, sanomattomin huokauksin, ja juuri tällaisia rukoilijoita, jotka rukoilevat Hengessä ja totuudessa, Isä tahtoo.

Millä siis ruokin hengellistä olemustani? Sanan ohjatessa etsimään Jumalan yhteyttä, vielä luvaten, että siinä ohessa kaikki muu myös annetaan, rukouksen Taivaan Jumalaa Jeesuksen nimessä kysyen, "missä Sinä olet?!" "Jumalani, osoita minulle jälleen olevasi elävä, todellinen ja suuri Herruudessaasi ja anna minun jälleen nähdä autuutesi ilo!" - Viipymäni Herran edessä, alan ymmärtää, että Jumala on kaikessa arkielämäni keskellä. Hänen hyvä Henkensä ohjaa minua tasaista tietä ja armonsa tuntemus lisääntyy. Saan siis elää rukouksen hengessä, antaa Jumalan lapseuden rukoulla minus laakkaamatta. Teen mitä teen, tunnistan sisälläni rukoilevan olemuksen ja syvä tahto tulee antaa sen vain kasvaa ja voimistua!

Ollessani nuori mies, ihanonin raakaa voimaa ja valtavia lihaksia. Itse, kun olin "kukkakeppi," jolla ei ollut mahtavia muskeleita, ymmärsin pian, miten saisin kasvatettua lihaksiani. Täytyi tehdä työtä. Osallistuessani maatalon askareisiin, vähitellen uikuin nuoruuden voimaa ja taisinpa sillä miestelläkin...

[**JKR = Viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun] **Sivu** 44/53

Hengellisyiden voimattomuus saattaa johtua myös passiivisuudesta, eli paikallaan istumisesta ja mitään tekemättömyydestä. Tarvitseko paljoo voimaa "löhötessäni" sohvilla tv-ruutua tuijottaessani? - enpä taida tarvita! Mutta mennessäni tapaamaan yksinäistä ihmistä, ottaessani osaa hengelliseen työhön - pienissäkin määrin, siinä kaikessa tarvitse Jumalan työskentelyä sisäisessä maailmassani. Ilman sitä hengellinen työmmme olisikin turhaa ilmaan hosumista ja samalla myös tuloksetonta.

Puhdasta ja tahratonta Jumalan palvelemista Jumalan ja Isän silmissä on huolehtia ahdingossa olevista orvoista ja leskistä ja varjella itsensä niin, ettei maailma häntä saastuta. Jaak.1:27[*JKR]

Taistelleesamme syntiä ja tottumuksiamme vastaan, tarvitsemme tämän sisäsyntyisen, Jumalan Hengen vaikutuksesta syntyneen lapseuden vahvistumista.

- Oletko koskaan sanonut synnille: "EI"!? - Turmeltuneen luontomme vallassa tämä on miltei mahdotonta, mutta uudestisyntynyt henkemme tietää kyllä, miten jaloa on sanoa synnille: "EI"! - Juuri tämä osa on voima heikkouteesi, ei se, että pinnistelet äärimmilleen yrittäen ja yrittäen. Voima synnin vastustamiseen löytyy sisäsyntyisen Jumalan lapseuden vahvistumisessa ja kasvamisessa. - Ruoki ja hoivaa sitä Jumalasi läsnäololla, Hänen sanallaan ja Henkensä täyteydellä, niin huomaat, kuinka loittonet päivä päivältä synnistä! Ei liha pyhity eikä tule koskaan riittävän hyväksi ja täydelliseksi. Mutta uudestisyntynyt henkesi, joka alkaa hallita ja vallita sinussa - se kyllä pyhittyy ja sen teot kyllä taasen kertovat pyhyiden ja puhtauden puolesta. Näin henki kuolettaa ruumiin tekoja ja ruumis on ikään kuin elävä uhri Jumalalle.

- Niin ihanalla tavalla Jumala on valmistanut pääsyn tähän sanoessaan:

"Minä annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen minä annan teidän sisimpääne. Minä poistan teistä kivisydämen ja annan teille puhtaan elävän sydämen. Henkeni minä annan teidän sisimpääne ja vaikutan sen, että te vaellatte minun säästösteni mukaan, noudatatte minun oikeuksiani ja pidätte ne." (Hes.36:26-27[*JKR])

- Siis koko kaikkeutta ajatellen, Jeesuksessa on pääsy Jumalan pyhyteen ja taas Pyhän Hengen osallisuus minussa tekee minut kykeneväksi kaikkeen hyvään. Tunnistatko itsessäsi tämän uudestisyntyneen hengen? - Etsi Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskasta tahtoaan. Se on Jeesuksen uhrikuoleman kautta mahdollista ja anna tämän uudestisyntyyttää itsesi elävään toivoon, Jumalan lapseuteen!

- Laulathan kanssani:

"Olen saanut syntini anteeksi, olen saanut syntyä uudesti!
Olen löytänyt aarteen kallehimman, olen löytänyt Jeesuksen!"

EROTA HENGET (1.Joh.4:1-3)

Mistä tiedämme ja osaamme erottaa Jumalan Hengen pahoista hengistä? Ja miten ylipäätään tulee suhtautua henkivaltoihin ja Jumalaan? Näiden kysymysten äärellä luemme Raamattua etsien vastauksia sieltä.

"Rakkaani: Älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa ja tutkikaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monia väärää profetioita on tullut maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, ihmiseksi* tullee, on Jumalasta. [KR: lihaan = todelliseksi ihmiseksi, kuitenkin ilman syntiä.] Mikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta. Se on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa, ja joka on jo nyt maailmassa." 1.Joh.4:1-3[*JKR]

Lähtökohdaksi siis valitsin nämä Johanneksen kirjeen jakeet, joiden ajatus on selkeä varoitus eksymisestä "henkimaaailman harhapoluille." - Varovaisuus on siis valttia. Täytyy tutkia, mikä on Jumalasta ja juuri tähän saimme myös hyvän neuvon, eli Jeesuksen Herrauden tunnustamisen. Riivaajahengetkin pelkäävät ja vapisevat tämän majesteettisen Jeesus-nimen edessä. On siis selvää, että ellei hengen ilmoitus tuo kunniaa Jeesukselle, tai tämä väistyy Jeesus-nimen edessä, meidänkin tulee karttaa sellaista henkeä. - Olemmehan Jeesuksen kanssa yhtä.

Käytännössä tämä on sitä, että voimme tunnistaa hengen, joka vaikuttaa ihmisessä. Ja myös sen, missä hengessä esim. Jokin kirja on kirjoitettu, jokin laulu tai musiikkikappale sävelletty, tai jokin runo runoilu jne. - Luimmehan, että "älkää jokaista henkeä uskoko."

Sana kehottaa siis varjelemaan itsensä niin, ettei maailma saastuta ja siksi on tärkeää tunnistaa henki, joka puhuu eri ihmisten tai tekojen kautta. Nämä tunnistaa kyllä heidän sanoistaan ja siitä, että kuuntelevatko he Jumalan ääntä:

"He ovat maailmasta. Siksi he puhuvat sitä, mikä on maailmasta, ja maailma kuuntelee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole Jumalasta, ei kuuntele meitä. Siitä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen." 1.Joh.4:5-6[*JKR]

MITEN SUHTAUTUA?

On kuitenkin muistettava asemamme ihmisinä henkivaltojen edessä - siinä, kuinka käyttäydymme ja asenoidumme niihin. Jeesus ohjasi ajatuksiamme tästä maailmasta iloitsemaan enemmän taivasuudesta, kuin henkivaltojen alamaisuudesta (Luuk.10:19-20). Myös toinen Raamatun paikka viittaa siihen, että "tuonpuoleisiin" pitää suhtautua riittäväällä kunnioituksella;

"...Nuo julkeat itserakkaat eivät kammo herjata henkivaltoja. Väkevyydeltään ja voimaltaan suuremmat enkelitkään eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä. Kuten järjettömät luonnostaan pyydystettäväksi ja häviämään syntyneet eläimet, nämäkin herjaavat sitä, mitä eivät tunne..." 2.Piet.2:10-12[*JKR]

Eli toisin sanoen meidän ei pitäisi mennä tuomitsemaan, halveksimaan tai herjaamaan sitä, mitä emme edes tunne.

"He halveksivat herrautta ja pilkkaavat kirkkauden henkiolentoja. Ylienkeli Mikaelkaan, riidellään ja väitellessään Perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, ei rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!" Nämä sitä vastoin pilkkaavat sitä, mitä eivät tunne. Ja minkä he järjettömien eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä." Juud.1:8-10[*JKR]

Toisaalla Paavali taas kirjoittaa, että meidän tulee karttaa ihmistä, joka aiheuttaa sekaannusta, eli ei rakenna yhdessä Jumalan seurakuntaa. (2.Tim.3:1-5)

Pahan aikaansaannokset pitäisi siis olla meille pelättäviä siinä määrin, että pysymme kaukana kaikenlaisesta hengen saastaisuudesta. Jeesus opettaa tästä, ettei meidän tarvitse toista ihmistä pelätä, vaan Häntä, joka voi meidät ja sielummekin hukuttaa kadotukseen. - Etsikkäämme siksi turvaa ja suojelusta Jumalasta ja Jeesuksen sovitusyöstä; Tiedämmehan, että tulee päivä, jolloin Jumala tuomitsee meidät. - Kuitenkin kuuluessamme Hänelle ja Verensä suojelukseseen, olemme turvassa ja pelastetut.

"Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin voimatta tappaa sielua. Peljätäkää sen sijaan Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin." Matt.10:28[*JKR]

EKSITYKSEN HENKI

Varo tulevaa eksytystä. Raamattu ilmoittaa sen tulevan ja tämä henki pyrkii eksyttämään ja ajamaan seurakunnat kiistelemään opin kiemuroista, palvomaan ihmistä Jumalan sijasta, ja eräs piirre, mikä pyrkii vaikuttamaan, on kauneuden ja hienojen tunteiden ihannoiti ja palvelonta. Jos Jumalanelpalveluksemme muuttuu vain sielulliseksi sukeroinniksi, ajaudumme kyllä harhapoluille. Merkkeitä siitä tunnustat Sanan väheksymisessä, evankeliumin julistamisessa ilman Jeesuksen uhrikuolemaa ja Verensä voittoa, saatetaan myös julistaa ulkoisilla teoilla ansaittua armoa tai siunauksia. Yksi, mikä aina harhauttaa varmasti, on Pyhän Hengen toiminnan ja täyttymyksen unohtaminen. Se on sanan suora ja selkeä ilmoitus; "eksymme, ellemme tunne kirjoituksia ja Jumalan voimaa." (Mark.12:24)

Pahan juonet eivät ole siis meille tuntemattomia. Näemme ympärillämme valerauhaan tuoduttautumista, (lapsikasteet, yms.) hekuman ihannoitua, moraalien halveksuntaa, irtosuhteiden ja kaiken riettaan menon kunnialliseksi ja yleishyväsytyksi saattamista. Tätä kaikkea näemme ympärillämme ja se on pahan valtaa meissä.

Perimmäinen saatanan tarkoitus onkin pitää ihmiset erossa Jumalasta täyttämässä vain ulkoisia rituaaleja ja pitää heidät voimattomina kietoutuneina himojensa ja syntiensä kahleisiin. Tätä paha haluaa vaikuttaa myös uskoviin keskellä, ettemme vain palvelisi ja etsisi elävää ja todellista Jumalaa. - "Kaiken muun tullessa tärkeämmäksi, hivuttaudumme vähitellen kauemmaksi Jumalasta." -

Ei se juoni ole suuri ja kirkas, vaan eksytys tapahtuu pienin askelin, eksyttäen, jos mahdollista, valitutkin. Nämä viettelevät asiat kulkevat hyvin lähellä totuutta ja Jeesus sanoi, että ne tulevat (Matt.18:6-11), kunnes tulee aika, jolloin paha laittaa kaiken peliin saadakseen eksytettyä uskovaista pois Jumalan tuntemuksesta:

"Tuon laittoman tuleminen tapahtuu Saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla, tunnusteoilla, ihmeillä ja kaikilla vääräyden eksytyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen siksi, etteivät ole ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidakseen pelastua. Sen tähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan ovat mielistyneet vääräyteen." 2.Tess.2:9-12[*JKR]

VALVOKAA

"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, Perkele, käy ympäri kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa..." 1.Piet.5:8-9[*JKR]

Emme tiedä aikoja ja hetkiä, eikä meidän tarvitsekaan. Meidän tehtävämme on joka aika valvoa itseämme, opetustamme ja jopa kanssamatkajiamme. Valvomistamme helpottaa pysyminen kaukana maailman pimeydestä, sen houkutuksista, ja se, ettemme mukaudu niiden mukaan. - "Mitä lähempänä siis olemme maailmaa ja sen syntyisyyttä, sitä helpompi on itsekin langeta syntiin." -

Taasen astuessamme ulkopuolelle leirin, kuljemme pois päin, yhä vain kauemmaksi maailman saastaisuudesta - ja mitä lähempänä ja enemmän saamme olla tekemisissä Jumalamme läsnäolon kanssa, sitä enemmän tahdomme tulla puhtaiksi ja pyhiksi antaen Jumalamme ravita uudestisyntyntä henkeämme. - Ja se taas on paras keino estämään lankeemuksia.

"Jos te elätte turmeltuneen luontonne mukaan, teidän on kuoltava. Mutta jos te Hengellä kuuletatte turmeltuneen luontonne teot, te saatte elää. Kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat näet Jumalan lapsia. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia." Room.8:13-16[*JKR]

Tämä on pyhittäytymistä, mihin sana meitä kehottaa, eli; Erottautumista pahasta, - siinä jo tottumuksesta erottaa, mikä on pahan hengen vaikutusta. Näin hyljätén pahan teot, saamme palvelulla puhtaasta ja ehystä sydäimestä Jumalaa.

"Joka tunnustaa Jeesuksen Jumalan Pojaksi, hänessä Jumala pysyy, ja hän pysyy Jumalassa." 1.Joh.4:15[*JKR]

KIIITOS JEEBUS, HERRAUDESTASI JA UHRIKUOLEMASTASI. KIIITOS, ETTÄ SINUN RAUHASI VARJEELE MINUT,KIIITOS, ETTÄ HYVÄ HENKESI JOHTAA MINUA TASAISTA TIETÄ.HERRA, AUTA VALVOMAAN, AUTA TUNTEMAAN SISÄISESSÄ MAAILMASSA UUDESTISYNTYNYT OLEMUS JA AUTA RAVITSEMAAN JA HOIVAMAAN SITÄ LÄSNÄOLOLLASI JA SANALLASI:KIIITOS, ETTÄ SINÄ OLET VOIMALLINEN VARJELEMAAN EKSITYKSIILTÄ - AUTA VALVOMAAN!

"PAHUUDEN SYNAGOGA" (Ilm.2:8-11)

Luit juuri provoisoivan otsikkoni, jolla halusin vahahduttaa meitä ajattelemaan lopunajan tapahtumia. Itse asiassa koen, kuinka Pyhä Henki innoittaa uudestisyntyneitä henkeäni tämän asian äärelle - ei kiihkoillen tai lyöden tuomion ruoskalla, vaan haluan julistaa hellää Jumalan rakkauden totuutta - ja totuuden kuuliaisuudessa ojentautua kohti Jumalan pyhyttä ja vanhurskasta tahtoaan. Luemme Ilmestyskirjan toisesta luvusta sanomaa Smyrnan seurakunnalle:

Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja nousi kuolleista: Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä pilkkaa kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, vaikka eivät ole, vaan ovat Saatanan synagoga. Älä pelkää, mitä tulet kärsimään. Perkele on heittävä mutampia teistä vankeuteen, että teitä koeteltaisiin. Teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.' Ilm.2:8-11[*JKR]

On siis kysymys Jumalan sanasta - kaikessa rajuudessaan, mutta sisältäen silti elämän ja lopulta suuren palkinnon. Ihailtavaa hengessä on se, että pyhän ja pahan ero tehdään äärimmäisen selväksi! - Sehän ei ole, tässä saastaisuuden maailmassa, mitenkään trendikästä. Kaikki paha pitäisi saada sekoitettua hyvän kanssa vedoten esim. Suvaitsevaisuuteen, tasa-arvoon, ym. inhimillisiin arvoihin. Vaikka nämä arvot olisivatkin hetkellisesti hyviä ja ihania, tiedämme kuitenkin, millaiseen rappioon johtaa homoudet, juomingit, vapaat seksisuhteet, Jumalasta ja totuudesta piittaamattomuudet jne.

"Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas" - Tässä poiminnassani näen Jumalan rikkauksien olevan jotain muuta, kuin vain tätä ajallista loistoa, kunniaa ja tavaran paljoutta.

"Kehota heitä tekemään hyvää, rikastumaan hyvissä töissä, olemaan anteliaita ja jakelemaan omastaan. Siten he kokoavat itselleen aarteet, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle ja saavat todellisen elämän." 1.Tim.6:18-19 [*JKR]

Saatamme kärsiä, kuten Smyrnan seurakunta, pilkasta ja inhimillisestä köyhyydestä, mutta silti he olivat rikkaita. Heidän rikkautensa perustui Jumaluuteen ja kestävydestä tulevaan palkintoon, elämään kruunuun.

"Kuulkaa, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut maailman silmissä köyhiä olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut Häntä rakastaville"? Jaak.2:5[*JKR]

Heidän koetuksensa ja ahdistuksensa syntyivät oman kansan keskuudesta, juutalaisuudesta. - Sanat "saatanan synagoga," viittaavat palvelusmenoihin, sen ajan vääristyneeseen hengellisyyteen, jossa saatana oli saanut vallata juutalaisia palvelukseensa. He käyttivät jumaluuden oppia ja nimeä hyväkseen omiin tarkoituksiinsa. He etsivät vain omaa kunniaa ja rusikoivat kaikkea, mikä nousi vastustamaan tätä "pahan peliä."

- Jumala salli saatanan heittää mutampia Smyrnan seurakuntalaisista vankeuteen, koetellakseen heidän uskollisuuttaan.

Minua pelottaa tuleva vaino - se, että meitä tullaan koettelemaan. Kuinka kestämmme, juuri me, jotka olemme mieltyneet tähän maailmaan - mukautuen miltei kaikessa sen ajan mukaan? - Tunnen vavistusta, rajua järkytystä tämän pelottavan näyn edessä. Näen, kuinka tätä lukkiessa joku hymähtää näille ajatuksille. - Vaan, etkö näe, kuinka tuo peto suu auki ärjyy sinua kohti, nielläkseen sinut? (1.Piet.5:8) - Tiedän, ettei näin saisi kirjoittaa. - Ei, vaan pitäisi silittää myötäkarvaan ja puhua vain kauniita sanoja, sehän tuntuisi hyvältä!

- Mutta mitä sanoo uudestisyntynyt henkesi? Mitä janoaa Jumalan lapseus sinussa? Entä, jos nämä rajulta tuntuvat sanat pelastavat sinut? - Jospa heräisimme valvomaan, etsimään Jumalaa turvautuen Jeesuksen uhrikuolemaan ja Hänen ylösnousemukseensa saaden siinä pelastuksen sielullemme. - Niin, se on totta, että olemme pelastetut tämän arvollisen Karitsan, Jeesuksen Kristuksen kautta, mutta emme saa eksyä taivastieltä maailman laveille poluille. (Matt.7:13-14) Siellä uskomme kyllä raukeaa tyhjiin - niin kuin vastasyntynyt lapsi kuulisi ilman hoivaa ja ravintoa.

Mitä siis tarkoittaa lukemamme tekstin loppuosa: "Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita."?

- Mitä teemme, miten elämme? Tuotanko vain paljon sanoja, esitäkö vain hyveitäni, jumalasuuttani ja egoani toisille ihmisille?

- Valvomisesta puheen ollen, mitä valvon? - Toki näitä ulkoisiakin asioita, mutta koen, että tehtäväni on ennen kaikkea herättää sisäsyntyisen Jumalan lapseuden, - ikään kuin elvyttään sen elämään oikeutetusti ja vieläpä luvan kanssa elämää, joka saisi hallita omassa elämässäni. - Siis, valvoessani itsessäni olevaa Jumalan lapseutta, tämä sisäinen olemus tuottaa luonnollista hedelmää, ja tämä Jumalan Hengestä syntynyt "tuotos" on ihanaa ja ravitsevaa! Ei minussa muuta ihailtavaa olekaan, kuin ihana Jeesuksen Henki! - Sen nojalla, ja sen varassa näitä julistan, en itsessäni!

"Kenen voittama jokin on..." - sanan synnyttämä usko Jeesuksen voittoon sisäsyntyisessä lapseuden asemassa, saa minut näkemään voiton uudestisyntyneen henkeni vallassa - siis Jeesuksen voittoa meidän henkemme kanssa kaikesta lihallisuudesta, maailmallisuudesta, sielun tunteista, jopa yli järkemme ja ymmärryksemme!

Jotka voittavat itsensä Kristukselle - antaen Jeesuksen synnyttämän hengen kasvaa yhä enenevämmiin, - juuri nämä todellisesti elävät kristityt voittavat! He eivät ole vain kauniiden sanojen puhujia, vaan he myös elävät niistä - jokaisesta sanasta, jotka Jumalan suusta lähtevät.(Matt.4:4)

Minun voittoni perustuu Jeesuksen voittoisaaan työhön Golgatalla, mutta myös sen vaikutukseen ja kasvamiseen elämässäni. Minun sisäiselle Jumalan lapseudelle on voitto, että elän kaikki asiani siinä maailmassa - uudestisyntyneen henkeni vallassa. Sen olen nähnyt, että juuri tämä tekee minulle ja ympäristölleni pelkkää hyvää!

Katseeni on saanut uuden ilmeen, voittajan katseen. - Siis kaikkea katson tänään ajatellen, miten voittaisin tämän Jeesukselle? - Miten voisoin repäistä, taluttaa tai houkuttaa edes muutaman pois saatanan synagogasta?

"Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun." - Nämä lupauksen sanat Pyhä Henki antoi Smyrnan seurakunnalle, mutta tänään ne annetaan myös sinulle. Tunnet, kuinka uudestisyntynyt henkesi kumartuen sanoo aamen, aamen! - Haluathan rukoilla uskollisuutesi puolesta? Minä ainakin haluan rukoilla, - onhan uskollisuudesta palkintona elämän kruunu!

- Taivaan Jumala, pyhyytesi edessä kumarrun maahan - armahda minua!
Poikasi Jeesus, arvollinen Karitsa, on antanut oikeuden tulla eteesi!
Siksi rohkenen astua pyhällä uskalluksella kaikkein Pyhimpään
- Sovintoverellä puhtaaksi vihottuna!

Uudesti syntynyt henkeni kiittää pelastuksesta, elämästä, huolenpidosta ja varjeluksesta!
Jeesuksen kunnian ja nimen tähden - varjele minut vastakin!
- Auta olemaan uskollinen loppuun asti, kuolemaani asti!

Kiitos, että kuolemani päivä on voiton päivä! Se on voitto, koska saan silloin astua eteesi tuomittavaksesi,
Pyhä Jumala! - Minun toivoni, uskallukseni ja rakkauteni!

SINÄ ELÄT (Ilm.3:1-6)

"Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on Jumalan seitsemän Henkeä ja seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on nimi, että elät, mutta olet kuollut. Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä Minä en ole havainnut sinun tekojasi täydelliseksi Jumalan edessä. Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ota siitä vaari ja tee parannus. Ellet valvo, Minä tulen kiin varas, etkä tiedä, millä hetkellä Minä sinut yllätän. Sinulla on kuitenkin Sardeessa muutamia harvoja, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä Minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia. Joka voittaa, hänet näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeliensä edessä. Jolla on korva, kuulokoon, mitä Henki sanoo seurakunnille." Ilm.3:1-6[*JKR]

Sardeen seurakunnalle annettu sanoma on ajankohtainen myös tämän päivän seurakunnalle. Katsellessamme toinen toistamme ja edesottamuksiamme ja aikaansaannoksiamme, saatamme havaita, kuinka tarpeen on puhua valvomisesta ja siihen heräämisestä. Nykyajan viihdeteollisuus pitää kyllä hyvin huolen siitä, että kaikki nukkuvat rauhaisaa unta tuutulaulujen saatelemina.

Herättääkö sinussa ajatuksia se, että Jumala nimittää kuolleeksi tällä tavoin nukkuvaa? - Alussa lukemamme Raamatun jakeet sisälsivät tärkeän pointin, eli ajatuksen siitä, mikä on meidän vastuu ja tehtävä. Luimme; "...olet kuollut. Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan..." - Siis sinä ja minä, kuolleena, ja siinä tilassa Jumala sanoo sanan "herää"! Kuolema tarkoittaa tässä asiayhteydessä hengellistä kuolemaa tai uneliaisuutta - emmehan voisi pinnistellä itseämme hereille kuoltuamme ja maatesamme haudassa pari metriä multaa päällämme! Olen muutamaa otteeseen kirjoittanut uudestisyntyneen hengestä, ja juuri tästä olemuksesta on jälleen kysymys.

Otsikkoni symboloi tätä elämää sanoilla; "SINÄ ELÄT." - Ethän sinäkään tahdo, että elämä olisi vain pelkkä nimi? Tarkoitan tällä lähinnä sitä, että meidät saatetaan tuntee eläviksi kristityiksi, mutta onko minussa todellista elämää? Missä viritän palavaksi amolahjaani? Ja koska rukoilen hengessä ja totuudessa? Onko "elämä" nimenä vain sitä, että käyn seurakunnassa ja tapaan siellä mukavia ihmisiä? Hartaan tunnelmanko sanon olevan elämää?

- Olen pistänyt merkille, että ihminen, joka saa maistaa todellista elämää, hän alkaa välittömästi jakaa sitä myös toisille. Hän saattaa rukoilla pelastusta jollekulle - ehkä pyytään myös ystäviään rukoilemaan kanssaan samoin. Hän niin sydämestään tahtoi johdattaa ystävänsä Jeesuksen tuntemukseen.

Siis uudestisyntyneen henki alkaa hapuilla Jumalan asioita! Tämä sisäinen olemus elää ja tulee ravituksi Jumalan läsnäolosta ja sanasta! - Niin, ja sitten ravittuna, kylläisenä, Pyhän Hengen vaikutuksessa, välittömästi seuraa alussa lukemamme ajatus; "...vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan..." - Raamattu vetoaa lämpimästi sanassaan; "Kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljeäsi."(Luuk.22:32) Katso ympärillesi, näe, kuinka voisit vahvistaa, rohkaista, kannustaa ja tukea veljiäsi tai sisariasia, joiden uudestisyntynyt henkensä on uupumassa maailman kylmyyteen ja saastaisuuteen.

Edelleen poimin alussa lukemastamme ajatuksen; "Minä en ole havainnut sinun tekojasi täydelliseksi Jumalan edessä. Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ota siitä vaari ja tee parannus."

- Mitä tarkoittikaan tuo sana "parannus"? Meille jo kauan uskossa olleille se on "tabu," sanahirviö, jota pelkäämme ja juoksemme äkkiä karkuun kun joku mainitseekin tuon sanan. Kuitenkin se tarkoittaa vain jonkin asian paremmin tekemistä ja epäonnistuneen suorituksen taakseen jättämistä. Tunnustaessani hylkään erheeni ja virheeni ja noston katseeni jo uuteen yritykseen. Saadessani viisautta, ymmärrystä ja taitoa paremmin elämiseen Jumalan sanan ja Henkensä voimasta, ojentaudun uskossa sitä kohti.

- Parannuksen tekemistä pystyy muuten harjoittelemaan mainiosti oman vaimon tai lasten kanssa: jos sanoin pahasti ja loukkaavasti, pyrin olemaan tekemättä enää niin ja huomattessani, että käytökseni aiheuttaa epämiellyttäviä tuntemuksia, pyrin muuttamaan siinä käytökseni. Ei parannusta tehdä maahan asti kumartamalla, vaan parannus tehdään yksinkertaisesti tekemällä parannus! Näin selkeytän itselleni asioita päästäkseni eteenpäin. - "Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ota siitä vaari ja tee parannus."

- Mietit ehkä, mitä voisit tehdä, mihinkä tarttua pysyäkseeni hereillä ja elämässä kiinni? Kun seuraavan kerran pohdit niitä ihmisiä, jotka ovat jääneet sivuun seurakuntasi kuvioista, - sen sijaan, että puhut heistä väheksyen, mene hyvä rakas ihminen heidän luo. Mene käymään ja juttele niitä näitä, älä pyydä tai pakota, ole vain ystävä joka välittää. Ole hänelle se luotettu, jolle hän saa kertoa mielipahansa, ole olkapää, johon nojaten saa itkeä surunsa. Ole se, joka puolustaa häntä silloin kun muut osoittavat sommellaan.

Ottaessasi askeleen "tutun ja turvallisen venheenlaidan ulkopuolelle," huomaa, kuinka Jumalan ihmeellinen voima kannattelee sinua. Olen sen nähnyt ja tiedän, että juuri tämäntapaiset, yksinäisten ihmisten muistamiset ja lähimmäisenä olemiset, ovat aitoja ja oikeita Jumalan palveluksia! Niitä tehdessä rukoillen, Jumala kyllä johdattaa ja antaa tarvittavan viisauden. Jumalahan on sanassaan luvannut johdattaa niitä, jotka rukoillen kulkevat (Jer.31:9) - siis rukoilevat, mutta myös kulkevat!

Yleensä tilanteet näissä ovat hyvin luontevia ja Jumala valmistaa etukäteen ihmisen ottamaan vastaan sanoman, minkä Hän on laskenut sydämelleemme. Tässä Hengessä ja pyhyden tunnossa uudestisyntyneen olemus riemuitsee! Syntyy voittajan katse, mieli, tuntuma ja ajatus siitä, että syntyi ei enää johdata askeleitani, EI! - vaan elävän Jumalan pyhät teot ja niissä eläen täysillä huomaa, kuinka kauan siitä on, kun viimeksi lankein tai kompuroin jokapäiväisissä synneissäni! Antaessani elämäni ajan Jeesukselle, en ehdi (niin paljoa) synnin tekoon! - ja se tuntuu hyvältä!

Olen sisäiseltä olemukseltani kuin "pikkulapsi karkkikaupassa"! Hehku ja innostun hengessäni - vaikkakin ruumiini istuu tässä tyynenä, kuten "aikuisten täytyykin," mutta sisälläni tiedostan lastenkaltaisuuden - hehkua suuren Jumalan lahjoista, auttamisista, läsnäolosta jne. - Tähän "hehkuan" haluan johdatella sinunkin - en tunne kuohuihin, valtavien esityksiin tai harmoniaan, vaan iloon ja riemuun Pyhässä Hengessä!

Suren tänään joitain asioita. Huoli terveydestä, toimeentulosta ja omaisista tulevat uudelleen ja uudelleen tunnemaailmaani, mutta silti jokin sisälläni sykkee ja riemuitsee! Tunteeni saattavat aialhella, enkä jaksa aina näyttää onnelliselta. - Kuitenkin tiedän uudesti syntyneen Jumalan lapseuteni voivan hyvin. Ruokiessani ja hoivattessani sitä, näen tervettä kasvua ja ne Raamatun sanat, joista ennen vain etäisesti unelmoin, ovat tänään jokapäiväistä leipää! Ne ovat elämän leipää, elämäksi ja tunnen eläväni "jokaisesta sanasta, mikä Jumalan suusta lähtee." Herra kyllä kykenee auttamaan taloudellisesti! Hän voi antaa terveyttä, elämän iloa ja kaikkea armonsaan niin runsaasti, että tunnen eläväni yltäkylläisistä elämää etsiessäni vain ensin Hänen tuntemustaan ja läsnäoloaan.

"Varas ei tule muuta kuin varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja yltäkylläisyys." Joh.10:10[*JKR]

Saamme lukea sanasta suurenmoisesta varjeluksesta:

"Minä noston silmäni vuoria kohti: Mistä tulee minulle apu? Minulle tulee apu Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan. Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku. Hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku. Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi oikealla puolellasi. Päivällä ei aurinko polta sinua eikä kuu yöllä. Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, Hän varjelee sinun sielusi. Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi nyt ja ainiaan." Ps.121:1-8[*JKR]

Luetaanpa vielä loppuosa alussa lukemastamme:

"on muutamia harvoja, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä Minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat sen arvoisia. Joka voittaa, hänet näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeliensä edessä."

- Oletko sen arvoinen? Minä ainakin tahdon olla koko ihmisyyteni ja henkeni voimasta - kaikesta sielustani!

On aika herätä valvomaan, on aika puhdistaa itsensä Karitsan verellä - siis antaa Jeesuksen pestä pois syntimme. Laulamme: "Parannusta teemme, käännymme"! - Eli käytännössä alamme etsiä asioita, joita voisimme tehdä paremmin Jumalan kunniaksi, kiitokseksi ja ylistykseksi!

- "Joka voittaa, hänet näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä Minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta." -

FILADELFIA (Ilm.3:7-13)

"Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Tosi, jolla on Daavidin avain, ja joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tiedän sinun tekosi. Minä olen avannut eteesi oven, jota kukaan ei voi sulkea. Tosin sinun voimasi on vähäinen, mutta sinä olet ottanut sanastani vaarin etkä ole kieltänyt nimeäni. Minä annan sinulle Saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia vaikka eivät ole, vaan valehtelevat. Minä panen heidät tulemaan ja kumartamaan sinun jalkojesi eteen tietäen, että Minä rakastan sinua. Koska sinä olet noudattanut Minun kestävyyyteen kutsuvaa sanaani, Minäkin pidän sinusta huolen ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, mikä on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan siinä asuvia. Minä tulen pian. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi. Minä teen voittajasta pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Jumalani luota, ja oman uuden nimeni. Jolla on korva, kuulכון, mitä Henki sanoo seurakunnille.'" Ilm.3:7-13[*JKR]

Jeesuksen sanat; "ilman Minua ette voi mitään tehdä"(Joh.15:5) tukevat voimallisesti juuri äsken lukemaamme tekstiä. Kun Hän sulkee, ei kukaan avaa, ja kun Hän avaa, ei kukaan sulje. Näen tässä ihailtavaa arvovaltaa ja voimaa, millä Jumala toimii keskuudessamme. Emme voi ottaa työstä, tuloksista ja kunniaista edes pientä osaa itsellemme. Hyvä aikaansaannos ja lopputulos ovat Jumalan käsialaa. On vain suurta armoa, että Hän on uskonut sanansa meille välittämättä sitä kauttamme eteenpäin. Voima näissä sanoissa ei ole meidän, eikä meistä tullutta, vaan täysin Jumalan sydämeiltä. Jumalan lähettämä sana on totuutta vain siksi, että se on lähtöisin Jumalasta, ei siis siksi, että me puhumme Hänen sanojaan!

Voiman ei siis tarvitse näyttää tulevan meistä, vaan se on Jumalan voimaa ja väkevyyttä heikkoudeessamme. Luimmehan alussa; "Tosin sinun voimasi on vähäinen, mutta sinä olet ottanut sanastani vaarin etkä ole kieltänyt nimeäni."

Jumalan sanan mukaan ojentautuminen siis palkittiin ja huomioitiin Jumalan maailmassa. Se on uskollisuutta, jota Jumala odottaa meiltä pyhää sanaansa ja nimeään kohtaan.

Filadelfian seurakunta sai ihmeellisen ja rohkaisevan viestin, jonka saamme omistaa sydämellemme vielä tänäänkin; "Minä annan sinulle Saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia vaikka eivät ole, vaan valehtelevat. Minä panen heidät tulemaan ja kumartamaan sinun jalkojesi eteen tietäen, että Minä rakastan sinua. Koska sinä olet noudattanut Minun kestävyyyteen kutsuvaa sanaani, Minäkin pidän sinusta huolen ja pelastan sinut koetuksen hetkestä, mikä on tuleva yli koko maanpiirin koettelemaan siinä asuvia."

- Oli siis ihmisiä, jotka olivat asettautuneet Jumalan seurakunnan vihollisiksi ja vainosivat näin heitä. Eivät he olleet ulkopuolisia, vaan juuri niitä, jotka sählasivät oman päänsä ajatusten valtaamina Israelin kansan keskuudessa.

Jumala, joka masentuneita rohkaisee, lähetti siis sanoman, että Hän rakastaa ja Hän kyllä kykenee nöyryyttämään nuo viholliset. Nykyajan "sivistyneessä" maailmassa vainoaminen ja toisen alentaminen on hieman toisenlaista kuin Raamatun päivinä, mutta saman Jumalan vastauksen saamme tänäänkin; "Koska sinä olet noudattanut minun kestävyyyteen kutsuvaa sanaani, Minäkin pidän sinusta huolen ja pelastan sinut koetuksen hetkestä."

- Muistamme myös Raamatun kertomuksen Joosefista ja siitä, kuinka hänen omat veljensä vainosivat häntä. Mutta Jumala näki tilanteen ja vaikutti niin, että nämä veljet, jotka myivät Joosefin orjuuteen, joutuivat maahan asti kumartamaan Joosefin edessä.

Ovatko veljet sinun kimpussasi? Ovatko he valmiita myymään sinut halvasta hinnasta ja sotkemaan vaatteesi viattoman verellä tehden itsestänsä kuin marttyyrin? - Mikä onkaan tilanteesi, älä huoli! Älä ollenkaan arkana pelkää! Katso, Hän, joka näkee kaiken, Hän kyllä tietää, mitä olet joutunut kärsimään. Vielä eräänä päivänä saat sanoa veljillesi anteeksiannon ja armon sanoja! Se on oleva voiton päiväsi ja silloin veljesi arvostavat ja rakastavat sinua. Anna siis Jumalan kääntää kohtalosi, jätä kosto toimet Herralle siitäkään huolimatta, että sydämeesi sattuu pahasti. Tulet kyllä näkemään, että Jumala itse huolehtii oikeudesta, auttaa sinua ja korottaa jälleen sinut siihen asemaan, mihinkä sinut on kutsuttu ja sinä päivänä he totisesti tietävät, että sinä olet Jumalalle rakas!

Pidä vain kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi. Onhan palkinto sen arvoinen, että kannattaa kyllä kilvoitella ja antautua Herralle - kokonaan ja ehyellä sydämellä.

Kaiken taistelun jälkeen eräänä päivänä saamme nähdä, sanan ilmoituksen mukaan, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Jumalan luota. Haluan nähdä sinut siellä, voittajien joukossa ylistäen laulamassa Mooseksen ja Karitsan virttä! - Se on oleva kuin suurten vetten pauhu!

Kuinka suurella innolla odotankaan Jeesusta takaisin saapuvaksi! Jeesus sanoi; "Minä tulen pian." Tämä lupaus on täyttyvä ja Pyhä Henki sanoo selvästi; VARUSTAUDU, VALMISTAUDU, VALVO, sillä Minä tulen!

"Minä teen voittajasta pylvään Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Jumalani luota, ja oman uuden nimeni. Jolla on korva, kuulכון, mitä Henki sanoo seurakunnille."

LAODIKEA (Ilm.3:14-22)

Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja, Jumalan luomakunnan alkaja*.

[*KR: alku. Kristus on "esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa" (Kol.1:15), ja "kaikki on saanut syntynsä Hänen kautta" (Joh.1:3). Sanalla arkhee on "alku" ja "alkaja"-merkitysten lisäksi myös merkitys hallitsija, joka sekin sopisi tähän.]

Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava. Jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, Minä oksennan sinut suustani ulos. Sinähän sanot: Minä olen rikas, olen rikastunut enkä mitään tarvitse, etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen, kurja, köyhä, sokea ja ryysyihin puettu*.

[*KR: alaston, alastomuutesi, kreik. gymnos, gymnoteetos.]

Minä neuvon sinua ostamaan Minulta tuleessa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, valkoiset vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä ryysyisyytesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia, joita Minä pidän rakkaina, Minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja tee parannus. Minä seison ovelta ja kolkutan. Jos joku kuulee Minun ääneni ja avaa oven, Minä käyn hänen luokseen sisälle ja aterioin hänen kanssaan ja hän Minun kanssani. Minä annan voittajan istua kanssani valtaistuimellani, kuten Minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimelleen. Jolla on korva, kuulכון, mitä Henki sanoo seurakunnille'." Ilm.3:14-22[*JKR]

- Olemme siis katsahtamassa jälleen Ilmestyskirjan vakavaa tekstiä. Tiedämme, että kaikki, mitä Raamattuun on kirjoitettu, on kirjoitettu kaikille opetuksesi ja hyödyksi. Pelkästään parannuksen tekeminen, mihin Raamattu kehottaa useaan otteeseen, sisältää meitä itseämme kohtaan siunauksen. Vaikka itse parannuksen teko ei olisi mukavaa puuhaa, lopputulos ja seuraamus siitä on kuitenkin pelastus sielullemme.

- Vaikka olemmekin armosta pelastetut, tämä samainen armo vaatii meitä myös elämään kuuliaisina ja olemaan parannuksen armon alla. On nimittäin niin, että astuessamme synnin ja piittaamattomuuden tielle, lopulta armo väistyy meistä. Näemme lukiessamme Ilmestyskirjaa, miten Jumala suhtautuu tällaiseen penseyteen uskovaisissa. Hän käytti jopa niin voimakasta kieltä, että "Minä oksennan sinut suustani ulos."

Sanat "kylmä, tai palava" saa miettimään omaa vaellusta, sydämen asennetta ja omaa voimattomuutta. Mitä on palavuus? Mikä minussa voisi olla niin palavaa, että se riittäisi Jumalalle? Lihallinen olemukseni ei pysty tähän palavuuteen syntisyytensä vuoksi, mutta uudestisyntyneet henki Jumalan Hengen vaikutuksessa kyllä pystyy. - "Olkaa hengessä palavat" - kehoitus johtaa tähän. Saan kiinnittää katseeni Jeesukseen ja uskossa lähestyä Jumalaa.

Miten siinä osoitan palavuutta? Ensinnäkin tunnustan Jeesuksen Herrautta ja Hänen valtasuruuttaan. Jeesushan oli ihminen, johon Jumala mielistyi ja nyt tämä sama mieltymys syyttää minua. Tähän samaan tunnustukseen liittyy myös Pyhän Hengen öljy, siis sen sanan mukaan, "ettei kukaan, muutoin kuin Pyhässä Hengessä sano; 'Jeesus olkoon Herra.'"

Onko uskosi haalistunut, tullut kovin arkipäiväiseksi? Koen tarvetta kysyä tätä, koska "Sinähän sanot: Minä olen rikas, olen rikastunut enkä mitään tarvitse," - "etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen, kurja, köyhä, sokea ja ryysyihin puettu." - Miten niin? kysyt. Ovatko seuraavat ajatukset tuttuja: "kuulun helluntais seurakuntaan tai vastaavaan, jossa julistetaan totuutta," tai ajatteletko olleesi kymmeniä vuosia uskossa ja seurakunnassa käyneenä tuhansia kertoja ja siten tiedät jo kaikesta kaiken?

Voit toki olla, että tiedät ja olet paljon kokenut, mutta kysytkö suurelta Jumalalta, mitä Hän tahtois vielä sinulle antaa? Viisautemme ja kokemuksemme ovat kuin pisara meressä Jumalan viisauden ja ajatusten rinnalla.

- Meillä on aina varaa oppia lisää. -

Rikkaus elämässämme tulisi olla jotain muuta, kuin omaa viisautta, ajallista mammonaa, mainetta tai valtaa. Tulemme siinäkin "Jeesus-keskeisyyteen," nimittäin ainoastaan Hänen Herruudessaan tulemme riittäviksi, täydellisiksi ja Jumalalle kelpaviksi. Lueimme siitä Psalmistista 23; "Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu..."

- Onko siis elämäsi turva rikkauksissasi ja saavutuksissasi, vai kenties uskossa Jeesukseen? Onko aarteesi taivaassa odottamassa voiton päivää, jolloin saat kasvoista kasvoinhin nähdä Vapahtajasi?

Miten jatkuikaan alussa lukemamme teksti: - "Minä neuvon sinua ostamaan Minulta tuleessa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, valkoiset vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä ryysyisyytesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit."

- Mitä on tuleessa puhdistettu kultaa? Ajatellamme Jeesuksen elämää maanpäällä ja Hänen uhrikuolemaansa Golgatalla, näen siinä ikään kuin läpi tulen käymisen aina jaloon ja suureen voittoon, ylösnousemukseen asti. Toisaalla Raamattu puhuu myös sanan merkityksestä. Se on tuleessa puhdistettua ja koeteltua totuutta. Tästä taas on sana; "osta totuutta, älä myy" (Snl.23:23) Toisin sanoen osta Jumalan kultaa - hyviä tekoja, sanoja, Henkeä, pyhyyttä ja puhtautta. Rukoile siihen viisautta ja taitoa, koska

emme inhimillisinä ihmisinä voi ymmärtää kaikkia Jumalan salaisuuksia.

Hengestä syntyneen ihmisyyden, Jumala on oman Henkensä voimalla luvannut johdattaa koko totuuden tuntemiseen. Tässä täytyyksessä me luonnostamme ostamme Jumalan hyvää kultaa. Jumalassa ollen teemme siis kaikkinaisia hyviä tekoja, - tarkemmin sanottuna Jumala antaa Hengen, ja tämä vaikuttaa meissä Hänen hyvää tahtoaan ja myös sen kaiken tekemistä. Pelkästään rukoilemme, olemme kyllä itse heikkoja emmekä tiedä, miten tulisi rukoilla, mutta Henki auttaa meidän heikkouttamme ja rukoilee sanomattomilla huokauksilla puolestamme. (Room.8:26)

- Siis Jumalan voimallinen sana lupaa pääsyn tuleessa puhdistettuun kultaan - kaikkinaiseen jumaliseen hyvään Pyhän Hengen osallisuudessa!

Ostamisesta puhuessa puhutaan aina myös hinnasta ja sitä vastaan vaihdetusta hyödykkeestä. Mikä on siis hinta Jumalan edessä? Miten ostamme Häneltä ja voiko ihminen ylipäättään ostaa yhtään mitään Jumalalta? Meidän maksukyvyyn tietäen, Jumala sovitti koko kalliin hinnan Pojassaan, Jeesuksessa Kristuksessa. Hänen uhrikuolemansa on kallis hinta puolestamme ja siksi saamme tulla Hänen eteensä ja myös Pyhän Hengen osallisuuteen armonsa varassa.

Kun siis näin kaikki on sovitettu, mitä jää meidän osuudeksemme? - "Kaikkia, joita Minä pidän rakkaina, Minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroi siis ja tee parannus."

- Siis teemme parannusta ollen vielä ahkerana siinä. Otamme vastaan sovituksen Jeesuksessa ja annamme Pyhän Hengen vaikuttaa uudestisyntyneessä ihmisyydessämme. Palvelemme Jumalaa rukoillen ja tutkien Hänen pyhää sanaansa. Näin etsien hengen palavuutta lähestyen kaikessa Jumalaa, Hän lupaa omalta puoleltaan lähestyä meitä (Jaak.4:8). Itsessämme emme pysy palavina, mutta Jumalamme läheisyys ja Hänen armonsa runsaus ja sanansa voima syyttävät henkemme Jumalan mieleiseen tuleen.

Vaikka Jumalan sanat tuntuvat toisinaan kovilta ja teräviltä, ei Hän kuitenkaan unohta rakkauttaan. Sanat, jotka Hän siis lähettää ihmiskunnan keskelle, sisältävät paljon armoheikkoutta ja hyvää tahtoa - juuri sitä, että ne koituvat lopulta ihmisen itsensä parhaaksi. Jumalan kuritus niin ikään sisältää päämäärän ja rakkautta.

- Käydessämme läpi alussa lukemaamme tekstiä, se kuitenkin päättyi hellään sanomaan siitä huolenpidosta ja Jumalan läsnäolosta niitä kohtaan, jotka avaavat sydämensä oven Jeesukselle.

"Minä seison ovelta ja kolkutan. Jos joku kuulee Minun ääneni ja avaa oven, Minä käyn hänen luokseen sisälle ja aterioin hänen kanssaan ja hän Minun kanssani. Minä annan voittajan istua kanssani valtaistuimellani, kuten Minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimelleen. Jolla on korva, kuulכון, mitä Henki sanoo seurakunnille'."

HYVÄ JA PAHA HEDELMA (Matt.12:33)

"Joko tekkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tai tekkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi. Hedelmästään puu tunnetaan. Te kyykkäämeiden sikiöt, kuinka te voisitte puhua hyvästä, kun itse olette pahoja? Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvytensä varastosta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahuutensa varastosta esille pahaa. Minä sanon teille: jokaisesta puhumastaan turhasta sanasta ihmisten on tehtävä tili tuomiopäivänä. Sanoistasi sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi." Matt.12:33-37[*JKR]

Raamattu vertaa usein elämämme tuotosta hedelmäksi. Ne ovat tekoja ja sanoja, jotka syntyvät sydämeimme asenteista ja kaikkesta siitä, millä olemme kasvattaneet sydäntämme. Maanviljelyksessä näemme tähän sopivana vertauskuvana hyvin selkeästi sen, että mitä kylvämme, sitä myös niitämme. Taasen hoitamaton pelto kasvaa vain rikkaruohoa tukehduttaen myös hyvän kylvön. Siksi on tärkeää tehdä parannusta, eli perata kaikki rikkaruohot juurineen pois.

"Jokainen hyvä puu tuottaa hyviä hedelmiä, ja huono puu tuottaa huonoja hedelmiä. Hyvä puu ei saata kasvaa huonoja hedelmiä eikä huono puu tuottaa hyviä hedelmiä. Jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Hedelmistä te siis tunnette heidät. Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee taivaassa olevan Isäni tahdon. Moni sanoo Minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me Sinun nimessäsi ennustaneet, Sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja Sinun nimessäsi tehneet monta voimatekoa?' Silloin Minä julistan heille: 'En ole koskaan teitä tuntenut. Menkää pois Minun luotani, te laittomuuden tekijät.'" Matt.7:18-23[*JKR]

Mitä puhumme ja tarkoitammeko sitä? Mikä ovat niitä turhia sanoja, joista joudumme vastaamaan Jumalan eteen?

Lähtökohtana on hyvä huomata, kenelle Jeesus osoitti puheensa alussa lukemastamme tekstistä. Hän puhui fariseuksille ja sen ajan uskonnollisille johtajille, jotka eivät tunnustaneet Jeesusta Messiaaksi. He kyllä puhuivat Jumalasta, mutta kielsivät Jumalisen suunnitelman ja näin heidän puheensa tulivat turhiksi. Samoin käy meille, jos puheemme on muuta kuin ristin ristien evankeliumi.

Raamattu opettaa uskovaisia, minkälaista puheemme tulisi olla. - Milloin sen piti olla suloista suolalla höystettyä, milloin todistusta sopivalla ja sopimattomalla ajalla. Taas toisaalla puhutaan pasunasta, joka antaa selvän äänen. Myös ahkeruuteen Raamattu kehoitetaan opettamisessa. Se on arvokasta, sillä Jumalan sanan opetus lisää uskoa ja "kuka uskoo, ellei kukaan julista"?

Raamattu puhuu lisäksi vaikeuksista ja tiedämme sen tarkoitettavan erityisesti turhia jaarituksia ja sekaannusta tai häiriötä aiheuttavia ääniä. Jos sanan mukaan naisen tulee vaieta seurakunnassa, niin eikö juuri naisen tulee tietää se, koska hänen tulee vaieta? - Se sana on osoitettu naisille, ei miehille lyödäkseen tai alistakseen toista ihmistä oman valtansa alle.

"Ei ole hyvää puuta, joka tekee huonoa hedelmää, eikä ole huonoa puuta, joka tekee hyvää hedelmää. Jokainen puu tunnetaan hedelmistään. Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä koota piikkipensaasta. Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastaan esiin pahaa. Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu." Luuk.6:43-45[*JKR]

Puhuessamme tuomme siis esille sydämeimme täytyymystä. Onkin mielenkiintoista, että ajatuksemme muuttuvat teoiksi sanoissa joita puhumme. Jeesus opettaa tästä selkeästi, kuinka juuri puhumamme sanat saastuttavat, ei esim. pesemättömin käsin syöminen. Siis teemme syntiä puhuessamme pahoin tai tuodessamme sydämeimme pahuutta sanojen muodossa esiin siinä levittäen ympäristööme sydämeimme turmeltuneisuutta;

"Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä? Ettekö käsitä, että kaikki, mikä menee suusta sisään, joutuu vatsaan ja ulostuu. Mikä taas käy suusta ulos, tulee sydämeistä, ja se saastuttaa ihmisen. Sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviiorikokset, haureudet, varkauudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset. Nämä saastuttavat ihmisen. Pesemättömin käsin syöminen ei ihmistä saastuta." Matt.15:16-19[*JKR]

Onkin olennaisen tärkeää varjella sydämensä puhtaana, sillä juuri sydämeistä lähtevät kaikki pahat ajatukset ja teot. Kysynkin, - millaisia hedelmiä annat kasvaa elämäsi puun oksilla? - millainen hedelmä kasvaa sydämessäsi?

"Tekkää sen tähden hedelmiä, joissa parannuksenne aitous näkyy, älkääkä ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä isänä Abraham'. Minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. Kirves on jo pantu puitteen juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen." Luuk.3:8-9[*JKR]

Sana kehottaa siis tekemään hedelmiä. - Osa hedelmän kasvusta tapahtuu kyllä luonnollisenakin kasvuna, mutta viljakaana ei kasva ilman työtä. Multaa täytyy muokata ja äestää kunnes pelto on valmis kylvettäväksi. - Ja eipä viljan viljely mitään hyödytä, ellei kukaan leikkaa talteen!

Puhuminen voi sinänsä olla vaikeaa, tai ainakin "oikein" puhuminen. Ellemme valvo ajatuksiimme, tulemme hyvin helposti puhuneeksi "ohi suomme". Luemehän sanasta, että "missä on paljon sanoja, sieltä ei syntiä puutu." Edelleen saamme lukea itsehillinnästä sanoissamme:

"Monessa kohdenhan me kaikki hairahdumme. Jos joku ei erehdy puheessa, hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa. Kun panemme suitset hevosten suihin, että ne tottelisivat meitä, me voimme ohjata niiden koko ruumiin. Vaikka laivat ovat suuria ja rajujen tulien kuljettamia, perämies ohjaa niitä varsin pienellä peräsimmellä, minne haluaa. Samoin myös kieli on pieni jäsen ja silti voi kerskata suurista asioista. Voihan pieni tuli sytyttää suuren metsän! Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. Meidän jäsenistämme kieli tahrtaa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse sytteen helvetistä*.

[*geenna on tässä pahuuden valtojen kuvannollinen nimi. Tavallisesti se merkitsee kadotettujen lopullista rangaistuspaikkaa.]

Kaikenlaisen luonnon, sekä petojen että lintujen, niin matelijain kuin merieläintenkin, ihminen kesyttää ja onkin kesyttänyt. Mutta kielletä kukaan ihminen ei voi kesyttää. Se on levoton paha, täynnä kuolettavaa myrkyä. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kuvaksi luotuja. Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni. Pulppuaako lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä? Eihän viikonapu voi tuottaa oljymarjoja eikä viiniköynnös viikunoita? Samoin ei suolainen lähde voi antaa makeaa vettä. Eikö niin, veljeni? Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Tuokoon hän tekonsa näkyviin hyvällä vaelluksellaan sävyisässä viisauudessa. Mutta jos teillä on katkeraa kiivautta ja riitaisuutta sydämessänne, älkää kerskatko älkääkä valehdelko totuutta vastaan. Tämä ei ole ylhäältä tulevaa viisautta, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta. Missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa menoa. Mutta ylhäältä tuleva viisautta on puhdasta, rauhaa, lempeää, taipuisaa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se ei ole epäluuloinen eikä teeskentele. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhaa tekijöille." Jaak.3:2-17[*JKR]

Siinäpä olikin viisautta ja mutusteltavaa paljoksi! - Monessa kohtaa hairahdumme ja kuka voisi sanoa olevansa täysin erehlymätön? On kuitenkin niin hienoa ojentautua armollista Jumalaa kohti tehden parannusta. Kunpa sisimpäni saisi vallata nämä ylhäältä tulevat sanat; "Mutta ylhäältä tuleva viisautta on puhdasta, rauhaa, lempeää, taipuisaa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä. Se ei ole epäluuloinen eikä teeskentele. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhaa tekijöille."

"Kuka voi sanoa: 'Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni'? Sananl.20:9[*JKR]

Varomattomilla sanoillamme saattaa olla ikäviä seuraamuksia. Sanoessamme puolihuolimattomasti mitään tarkoittamattomia lausahuksia, saatamme loukata, tai ainakin aiheuttaa mielipahaa. Tällöin emme ainakaan kunnioita tai kannusta eteenpäin lähimmäistämme. Sanamme tulisi siis olla enemmän rakentavia, kuin ajattelemattomuudessa viskottuja.

"Moni viskoo sanoja kuin miekanpistoja, mutta viisasten kieli on lääke. Totuuden huulet pysyvät ainaaan, mutta valheen kieli vain tuokion. Pahaa mieltävillä on mielessä petos, mutta rauhaan neuvoville tulee ilo." Sananl.12:18-20[*JKR]

Raamatun sana kertoo siis, että Jumala näkee kaiken tekemämme - olipa se sitten hyvää tai pahaa. Siksikin on hyvä ainakin pohtia, minkälaisia sanoja suustamme päästelemme.

"Viisaiden kieli puhuu tietoa taitavasti, mutta tyhmiän suu purkaa typeryyttä. Herran silmät ovat joka paikassa. Ne vartioivat sekä hyviä että pahoja. Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen." Sananl.15:2-4[*JKR]

Nyt, kun tahdomme käyttää sävyisää kielletä, luimme, ettei se ainakaan tahallaan haavoita mieltä. - Voin miettiä sanojani ja puheeni tyyliä, koska saman asian voi sanoa näitisti, lempeästi ja rakkauden sävyyn, tai sitten huutaen täynnä vihaa ja kiukua. Raivon partaalla huutaessa todennäköistä on, että lopputulos jää heikoksi, kun taas sävyisästi neuvoen ja kannustaen toisen hyvä mieli voi kantaa paljon kauemmaksi.

Jos kuvittelet, että "tarkoituis pyhittää keinot," niin erehdyt. Nimittäin ojentaessamme väärin asentein toista, saatamme itse tehdä siinä syntiä ja kiihottaa vieläpä toisenkin vihanpitoon!

"Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita!" Matt.7:16[*JKR]

Siispä, katsokaamme vaelluksemme hedelmiä, heittelemiämme sanoja ja tehkäämme parannusta tarvittaessa. Jokaisen meistä tulee kiinnittää huomiota omaan vaellukseen, ei niinkään toisen, vaan omissa asioissa voimme tehdä parannusta.

"Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte, ei tyhmiä, vaan viisaiden tavoin. Ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha. Älkää siksi olko mielettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täytyykää Hengellä. Puhukaa keskenänne psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämässänne Herralle. Kiittäkää aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä." Ef.5:15-20[*JKR]

"Puhukaa keskenänne Psalmeilla..." - ajattelen, että juuri Raamatun lukeminen toinen toisillemme olisi hyvää puhetta. Kuinka paljon onkaan Psalmeissa rohkaisua uskovaiselle! Kokoontuessamme yhteen, on hyvä, että kullakin olisi jotain rakentavaa esille tuotavaa. Pienessä ryhmässä olemme huomanneet, kuinka se suuresti rakentaa ja rohkaisee. Kun joku lukee sanan paikan voimme keskustella siitä ja jäädä miettimään sitä arkielämämme keskelle.

Nyt tämän ajan, jossa rakentuisimme, saataisimme käyttää turhiin väittelyihin, riiteltyyn ja mielipiteistä väittelemisiin. Lopputulos siitä olisi vain se, ettei ketään kiinosta eikä kukaan halua enää tulla sanan äärelle.

"Olettehan vielä synnin turmeleman luontonne hallinnassa. Kun teillä on kateutta ja riitaa, silloinhan vanha luontonne vallitsee teitä, ja te elätte kuin maailman ihmiset ainakin. Kun joku sanoo: 'Minä olen Paavaliin puolta', toinen taas: 'Minä Apollocksen', ettekö käyttäyd [maailman] ihmisten tavoin?" 1.Kor.3:3-4

Tällaisesta maailmallisesta ajattelutavasta ei ole pitkä matka muihinkin paheisiin jotka vallitsevat maailmassa. Jokaisen lankeemuksen takana on kuitenkin mieltymys maailmaan ja sen himoihin, kun taas jokaisen pystyessä pysymisen takeena on ollut Jumalan pyhyys ja sanansa voima. Hänen Henkensä kyllä voi vahvistaa uudestisyntyneitä ihmisyyttä niin, että lihallinen olemus tekoineen jää toiseksi, eikä näin ollen saa hallita meissä.

"Turmeltuneen luonnon teot ovat ilmeisiä: haureus, saastaisuus, irstaus, epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lähöt, kateus, juomingit, mässäykset ja muut sellaiset, joista ennalta sanon teille, kuten jo ennenkin olen sanonut, että semmoisia harjoittavat eivät peri Jumalan valtakuntaa. Hengen hedelmä taas on rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensä hillitseminen." Gal.5:19-21

Haluun meidän tarkastelevan elämämme hedelmiä, koska juuri niistä näemme, mikä saa hallita meissä. Annanko uudestisyntyneen henkeni, vai lihallisen vanhan luontoni hallita minussa? Siinä on taisteluni ja kilvoitteluni. Siksi minun täytyy rukoilla lakkaamatta, siksi minun täytyy ajatella sitä, mikä on Jumalan, että se täyttäisi sydämeni ja ajatusteni maailman ja synnyttäisi Jumalan mieleistä hedelmää. Uskovaisuudessa ei ole itsestään selvyys, että teemme vain hyviä asioita. Ei kaiketi Raamattu hyvien hedelmien tekemiseen kehottaisi, mikäli se olisi itsestään selvyys?!

- Uskoon tulemiseen armo kyllä riittää, mutta peli jatkuu! Jotain täytyy vieläkin tehdä ja se on; Valvokaa ja kilvoitelkaa hyvä uskon kilvoitus!

"Vanhurskauden hedelmä on silloin rauha, vanhurskauden vaikutus lepo ja turvallisuus ainaaksi. Minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisissa asunnoissa, huolettomissa lepopaikoissa. Mutta raesade tulee, metsä kaatuu, ja kaupunki alennetaan alhaiseksi. Onnellisia te, jotka kylvätte kaikkien vesien vierille ja laskette härän ja aasin jalat kulkemaan valtoimina!" Jes.32:17-20

Palkintona tästä kilvoittelusta on siis rauha. Se on Jumalan sanan lupaus vanhurskautetulle, ja siihen sinäkin pääset Jeesuksen uhrikuoleman kautta. Pääset siis vaeltamaan taivastietä suuren Jumalan armon ansiosta ja tässä kilvoittelun saat nauttia Jumalan ihmeellisistä lahjoista. Jeesus itse lupaa antaa sinulle rauhan, ei niin kuin maailmassa, vaan oman rauhansa, sen Hän antaa sinulle! Tämä rauha on käyvä yli ymmärryksemme ja se on varjeleva meidät Jeesuksessa Kristuksessa. (Fil.4:7)

"Joka Korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy, se sanoo: 'Herra on minun turvani ja linnani, Hän on minun Jumalani, johon minä turvaan.' Sillä Hän päästää sinut linnustajan paulasta, turmiollisesta rutosta. Sulillansa Hän sinua suoja, ja sinä saat turvan Hänen siipiensä alla; Hänen uskollisuutensa on kilpi ja suojus. Et sinä pelkää yön kauhuja, et päivällä lentävää nuolta, et ruttoa, joka pimeässä kulkee, et kulkutautia, joka päiväsydännä häviötä tekee. Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivultasi, kymmenen tuhatta oikealta puoleltasi, ei se sinuun satu." Ps:91:1-7

JOULURAUHAA! (Luuk.2:1-20)

Elämme aikakautta, joka koettelee monia perheitä - vain pienen ihmisjoukon hillittömän ahneuden vuoksi. Satoja perheitä on kohdannut suru työpaikan menettämisen vuoksi. Huoli perheen elannosta ja kaikkien pakollisten maksujen maksamisesta painavat mieltä. Laman nimissä pörssiyhtiöt saavat säättää asioitansa pienen ihmisen kustannuksella. Siinä ei tunneta sääliä, vaan heitetään työntekijä armotta ulos ja ne jotka saavat jäädä, heidän päälleen sälytetään yhä vain suurempia työtaakkoja.

Mikä tätä maailmaa riepoo? Mikä saa ihmisen niin ahneeksi, että hän on valmis uhraamaan lähimmäisen rakkauden? Onko niin, että Jumalattomalla ihmisellä ei ole muuta, kuin elää vain rahan hillittömän haalimisen vuoksi?

Tämän pimeän ajan keskelle pitäisi löytää toivoa, joitain kiinnekohtia, mihin voisi tarttua. Mikä voisi olla enemmän kuin kipu? Mikä toisi lohtua murheeseen omaisen nukkessa pois? Mikä lieventäisi kuumeisen tuskaa? Millä hoitaa kipeää sielua rikkinäisissä suhteissa? Mikä saa toisen laulamaan iloisena Joululauluja ja toisen taas tarttumaan viinapulloon?

- Näiden kysymysten keskelle Jeesus lausuu yli ymmärryksen käyvät sanat. Ne vain tunkeutuvat yliluonnollisella tavalla ihmisen elämään tuoden sisäiseen maailmaan todellisen joulurauhan.

Jeesus sanoo meille tänä jouluna; "Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani - sen Minä annan teille. En Minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö." (Joh.14:27) - Siis juuri sama sanoma, minkä jouluevankeliumista saamme lukea; "Mutta enkeli sanoi heille:

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa." Luuk.2:10-11

Joulurauha lepää siis sanoissa, jotka ovat lähtöisin Jumalan Pojan sovitusustyöstä ja Jumalan suunnitelmasta sovittaa maailman synti. Jumala antoi tämän lupauksen profeetoilleen sanomassaan;

"Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon." Jer.29:11

Juuri tätä toivoa tarvitsemme kaikkein kipeimmin näissä hankalissa elämämme vaiheissa. Se herättää luottamusta ja tietoisuutta siihen, että Jumala kyllä kykenee pitämään meistä huolta. Jumalan rakkaus Jeesuksen kautta poistaa siis pelon ja tilalle saamme todellisen sielurauhan.

Oletko asettanut elämäsi Jumalan varaan? Oletko laskenut perustuksesi Kristus-kalliolle?

Haluan rohkaista sinua ajattelemaan elämäsi Kristuksen varassa koska Jeesus on todellinen ystävä. Hänen kanssaan jaksat käydä läpi työttömyyden tuoman turhautumisen. Hän on vierelläsi silloinkin kun sinuun sattuu pahasti. Hän, toivon tuoja, auttaa sinua johdattaen elämäsi eteenpäin.

Uskovaisina kohtaamme samat kivut ja haasteet kuin muutkin ihmiset, mutta voimme turvautua kaikessa Jumalaan ja Hänen sanansa lupauksiin. Hän on luvannut auttaa jokaisista, joka hätänsä keskellä huutaa Herran puoleen.

Saamme siis tuntea elämämme keskellä suuren siunauksen armonsa tuntemisen kautta.

"Kun kaikki horjuu ja maahan sortuu, niin sana Herran, se kestää ain! Kun tähdet sammuu ja yö kaiken peittää, ei horju sana Herran!"

Tämän toivorikkaan sanoman äärellä haluan johdatella meitä viettämään rauhallista Joulua. Toivotan kaikille ihmisille joulun Herran, Jeesuksen Kristuksen läsnäoloa. Olkoon Hänen armonsa runsaus meidän kaikkien kanssa.

Kiitos Jeesus jälleen kerran kuluneesta vuodesta! Kiitos iloista ja suruista matkan varrella, kiitos, että olet auttanut tähän päivään saakka. Kiitos myös, että tulevaisuuteni ja toivoni lepää Sinussa!
- Auta minua, niin olen autettu, paranna minut, niin olen parannettu!
Anna minun nähdä jälleen autuutesi ilo!
Siunaa jokaista ihmistä, joka joutuu elämään surun ja toivottomuuden keskellä.
Tuo valosi, kirkkautesi ja valaise elämämme ihmeellisellä läsnäolollasi. "Aamen."

Jouluevankeliumi:

Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Niin Joosefinkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beethlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beethlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti." Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. Mutta Maria katki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä. Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu. (Luuk.2)